

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om temporärt stöd för beskogning**

**PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL**

I denna proposition föreslås att det stiftas en lag om temporärt stöd för beskogning. Lagen ska innehålla bestämmelser om grunderna och de allmänna villkoren för beviljande av stöd för beskogning. Med stöd av lagen ska så kallade impedimentmarker kunna beskogas. Stödet beviljas i form av sådant stöd av mindre betydelse som avses i EU-lagstiftningen. Det föreslagna beskogningsstödet ska vara behovsprövat.

På beviljande, utbetalning och tillsyn av stödet för beskogning och andra motsvarande förfaranden som hänför sig till det tillämpas utöver den föreslagna lagen även statsunderstödslagen.

Främjandet av beskogning är en av markanvändningssektorns miljöåtgärder i statsminister Sanna Marins regeringsprogram. Det föreslagna nya stödet baserar sig direkt på regeringsprogrammet. För närvarande stöds inte beskogningen.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

Den föreslagna lagen avses träda i kraft den 1 januari 2021 och gälla till och med den 31 december 2023.

---

**INNEHÅLL**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL.....	1
MOTIVERING .....	3
1 Bakgrund och beredning.....	3
1.1 Bakgrund.....	3
1.2 Beredning.....	3
2 Nuläge och bedömning av nuläget.....	3
3 Målsättning .....	4
4 Förslagen och deras konsekvenser.....	4
4.1 De viktigaste förslagen.....	4
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna .....	5
5 Alternativa handlingsvägar.....	10
5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser.....	10
5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet.....	10
6 Remissvar .....	12
7 Specialmotivering.....	14
8 Bestämmelser på lägre nivå än lag .....	41
9 Ikraftträdande.....	43
10 Verkställighet och uppföljning .....	44
11 Förhållande till andra propositioner.....	45
11.1 Samband med andra propositioner.....	45
11.2 Förhållande till budgetpropositionen .....	45
12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning .....	46
LAGFÖRSLAG .....	55
Lag om temporärt stöd för beskogning .....	55

## MOTIVERING

### 1 Bakgrund och beredning

#### 1.1 Bakgrund

Statsminister Sanna Marins regeringsprogram har sju strategiska helheter. En helhet är "Ett klimatneutralt Finland som tryggar den biologiska mångfalden". Den här helhetens tredje mål är att kolsänkorna och kollagren stärks på kort och lång sikt. Klimatåtgärderna för markanvändningssektorn som är en del av det här målet bedöms utifrån hur verkningsfulla och kostnadseffektiva de är. I programmets åtgärder ingår bland annat främjande av beskogningen (s. 38, Statsminister Marins regeringsprogram). Med avseende på detta ska styrmedel och incitament utvecklas så att kolsänkorna och kollagren i skog och mark stärks.

De olika målsättningarna inklusive metoder och åtgärder i de enskilda helheterna i regeringens strategi borde genomföras så att förutsättningarna för både klimatneutralitet och biologisk mångfald uppfylls. Det femte målet i helheten ovan "Ett klimatneutralt Finland som tryggar den biologiska mångfalden" är att förlusten av biologisk mångfald i Finland stoppas. Därför lyfts även beaktandet av den biologiska mångfalden fram redan i lagförslagets målsättning. Områden som är viktiga med avseende på mångfald får inte beskogas. Syftet med detta lagförslag är att öka skogsarealen och kolsänkorna utan att försvaga naturens mångfald genom att stöda beskogningen.

#### 1.2 Beredning

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Det inrättades ingen arbetsgrupp för regeringens proposition utan arbetet fick stöd av ministeriets interna beredningsgrupp.

Beskovningshelheten behandlades den 6 mars 2020 och den 27 april 2020 i seminarier (Joutomaiden metsitys-verkstäder) innan propositionsutkastet sänds på remiss.

Genom en begäran om utlåtande daterad den 28 maj 2020 begärde jord- och skogsbruksministeriet ett utlåtande om utkastet av specificerade mottagare. Utlåtande begärdes bland annat av fyra ministerier, Finlands skogscentral (nedan *skogscentralen*), närings-, trafik- och miljöcentralerna (nedan *NTM-centralerna*), Livsmedelsverket, skogsbranschens aktörer, två av statens forskningsinstitut och miljöorganisationer. Remisstiden upphörde den 6 juli 2020 och 32 instanser svarade på begäran om utlåtande. Begäran om utlåtande med bilagor, utlåtanden och remissmandraget finns tillgängliga i statsrådets projektregister under projektnumret MMM029:00/2019 (<http://statsrådet.fi/sv/projekt>).

### 2 Nuläge och bedömning av nuläget

Åren 1969–2002 beskogades cirka 240 000 hektar jordbruksmark som närmast bestod av åkrar. Mineraljordarnas andel av dessa områden var två tredjedelar och resten var torvjordar (Esa-Jussi Viitala, Metsittämisen tukijärjestelmä, den 28 augusti 2019, Naturresursinstitutet). Åren 1995–1999 genomfördes EU:s program för beskogning av åkrar i Finland. I 6 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) ingick skogsförnyelse som ett arbetslag som ska stödas. En av åtgärderna för skogsförnyelse var beskogning av ett område som lämpar sig för virkesproduktion och är avsett att tas i användning för skogsbruksändamål. Med detta avsågs närmast beskogning av jordbruksmark eller beskogning av annat sådant öppet område som lämpade sig för skogsbruksändamål. Under åren 2011–2019 genomfördes utbetalningar enligt den

här stödformen för sammanlagt 9,3 miljoner euro och stödet berörde 12 822 hektar. Det ovan nämnda stödsystemet avvek dock från det som presenteras nu genom att det tidigare stödsystemet uttryckligen även riktades till jordbruksmark. Det föreslagna stödsystemet riktas huvudsakligen till beskogning av annat område än jordbruksmark och skogsbruksmark.

Det finns för närvarande ingen lagstiftning för stöd av beskogning eftersom lagen om finansiering av hållbart skogsbruk har upphävts den 1 februari 2015 och utbetalningarna i samband med den avslutades i slutet av år 2019.

### **3 Målsättning**

Propositionens målsättning är att öka skogsarealen och kolsänkorna. Åtgärderna för genomförandet av målsättningen uppskattas omfatta cirka 2000–3000 hektar på årsbasis.

Arealen på området som potentiellt ska beskogas och som uppfyller förutsättningarna för det föreslagna stödsystemet uppskattas vara cirka 118 000 hektar. Den faktiska beskogningsarealen torde dock bli betydligt mindre eftersom det är svårt att bedöma praktiska situationer och aktörernas intresse. Beaktandet av flera stöd villkor, såsom bland annat den biologiska mångfalden och landskapsfaktorerna, ska fastställas först i ansökningsskedet och de kan minska det stödberättigade området. Utmanande skötsel av områden som ska beskogas kan även delvis ha en minskande inverkan på beskogningsviljan.

### **4 Förslagen och deras konsekvenser**

#### **4.1 De viktigaste förslagen**

I propositionen föreslås att det stiftas en lag om temporärt stöd för beskogning. Lagen omfattar helheter med avseende på beviljande, utbetalning och övervakning av beskogningsstöd och övriga motsvarande frågor.

Lagförslaget skulle uppmuntra privata markägare att beskoga andra områden än åkerområden och skogsmark. Det skulle gälla de så kallade impedimentmarkerna. Genom lagförslaget skulle viktiga områden med avseende på den biologiska mångfalden avgränsas från stödet. Områden med jordbruksproduktion eller som är av betydande miljövärde skulle således inte beskogas. Å andra sidan skulle åkerområden som inte längre har någon aktiv odlingsverksamhet, till exempel på grund av deras dåliga odlingskick, vara möjliga att beskoga.

Beviljandet av beskogningsstöd förutsätter enligt lagförslaget att många faktorer beaktas. Områdets lämplighet för skogsodling, den biologiska mångfalden och landskapsfaktorer samt områdets historia med avseende på eventuellt tidigare beskogningsstöd ska beaktas. Enligt lagförslaget fattar skogscentralen beslut om beviljande av beskogningsstöd. NTM-centralen har dock en viktig roll eftersom den enligt lagförslaget ger ett bindande utlåtande om varje ansökan med avseende på uppfyllandet av särskilda förutsättningar för beviljandet av beskogningsstöd.

Beskogningsstödet består av en kostnadsersättning och ett underhållsarvode. Kostnaderna för beskogningsens anläggningsåtgärder och arbetsmängden varierar på olika växtplatser. Beskogningen av torvbaserade områden kräver mer åtgärder än beskogningen av mineraljordar och

tidigare torvproduktionsområden. Lagen föreskriver dock inte specificerade stödbelopp till områden som ska beskogas utan statsrådet bemyndigas att ge mer detaljerade bestämmelser i ärendet. Till exempel kan kostnadsutvecklingen ändras under stödsystemets gång varmed det är mer flexibelt att uppdatera stödbeloppen. Både kostnadsersättningen och underhållsarvodet är fasta, dvs. alla markägare får samma stödbelopp per hektar. Kostnadsersättningen grundar sig på den kalkylerade genomsnittliga kostnaden per hektar för beskogningens anläggningsåtgärder och underhållsarvodet under plantskedet. Beskogningsstödet betalas i tre poster. Först betalas en kostnadsersättning som ett engångsbelopp medan underhållsarvodet betalas som två lika stora poster.

Stödåtgärderna kan i princip inte tas i bruk innan kommissionen har godkänt stödsystemet. Undantag föreskrivs dock om skyldigheten att göra förhandsanmälan. Det finns ingen skyldighet att göra förhandsanmälan om stödet beviljas som stöd av mindre betydelse, dvs. så kallat de minimis-stöd. Stödet enligt lagförslaget beviljas som sådant stöd. Stöd av mindre betydelse förklaras mer detaljerat i specialmotiveringarna i 7 §.

Lagen föreslås inkludera att statsrådet och jord- och skogsbruksministeriet ges specificerade befogenheter att utfärda mer detaljerade bestämmelser genom förordning.

#### 4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

##### *Ekonomiska konsekvenser*

Propositionen hänför sig till propositionen om statsbudgeten år 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

Finansieringen enligt lagen är behovsprövad och den föreslagna beskogningsåtgärden finansieras inom ramarna för det anslag som årligen är tillgängligt i statsbudgeten. I förslaget till statsbudgeten år 2021 har 1,36 miljoner euro anslagits för det nya momentet 30.40.47 (Stöd för beskogning av impedimentmarker). Momentets anslag är ett treårigt reservationsanslag. Till momentet budgeteras förutom anslaget även en bevillningsfullmakt enligt vilken beskogningsbeslut i enlighet med lagen får göras för högst 5,4 miljoner euro. Det sistnämnda beror på att staten genom stödbeslutet om beskogning förbinder sig vid att betala ett underhållsarvode för det beskogade området efter att anläggningsåtgärderna för beskogningen slutförts.

Stödsystemet för beskogningsstödet skulle träda i kraft den 1 januari 2021. Inom ramarna för stödsystemet år 2021 uppskattas det att beskogningsåtgärder påbörjas på cirka 2000 hektar i året och från och med år 2022 framåt på cirka 3000 hektar i året. I utredningen om beskogningspotential i samband med beredningen av beskogningen framgick att områden som lämpar sig för riklig beskogning finns särskilt i regionerna kring landskapen Lappland, Kajanaland och Norra Karelen.

Anläggningsåtgärderna för beskogningen ska vara slutförda senast i slutet av det andra kalenderåret som följer efter att skogscentralens beslut meddelats. Uppskattningen är att genomförandet av beskogningen och utbetalningarna av stödet för detta fördelas så att det första året genomförs 40 % av beskogningens anläggningsåtgärder, det andra året 40 % och det tredje året 20 %. Utbetalningen av underhållsarvodet det andra och åttonde året efter att anläggningsåtgärderna genomförts fördelas på motsvarande sätt på tre år.

Det uppskattade behovet av anslag för stödsystemet är kring 16 miljoner euro under åren 2021–2024. Kostnadsutvecklingen under de därpå följande åren påverkas av stödsystemets giltighetstid. Avsikten är att fastställa stödnivåerna genom statsrådets förordning.

*Konsekvenser för skogscentralen*

Förfarandet för beviljandet av det nya stödsystemet förutsätter anvisningar samt nya ansökningsblanketter och beslutsmodeller i skogscentralens datasystem. Utbildningen för ansökan av stödet och rådgivningen för stödsystemet ska även organiseras. Dessutom förutsätter det nya stödförfarandet utbildning av skogscentralens personal. Det ovannämnda uppskattas orsaka en engångskostnad på 30 000 euro.

Användning av e-tjänst och särskilt automatisk behandling är väsentligt för hanteringen av kostnadsutvecklingen och utvecklingen av resursbehovet. Enligt utredningen om beskningspotentialen är den uppskattade medelstorleken på området som ska beskogas 1,9 hektar. Om den årliga beskningsarealen uppskattas vara cirka 3000 hektar motsvarar den här arealen 1500 ansökningar. De uppskattade årliga behandlingkostnaderna för antalet ansökningar som nämns ovan är i sin helhet cirka 300 000 euro och den uppskattade årliga personalresursen är cirka 3,4 årsverken. Å andra sidan är det klart att i praktiken även objekt vars genomsnittliga areal är mindre än 1,9 hektar skulle omfattas av många ansökningar och då skulle skogscentralens behov av personalresurser öka avsevärt. Uppskattningen försvåras dock å sin sida av att behandlingen av krävande fall, där det förutom begäran om utlåtande även krävs att både den sökande och NTM-centralen kontaktas, ökar behovet av tjänstemän som behövs för behandlingen av ansökan.

Stöd av mindre betydelse ska rapporteras per stödmottagare om kommissionen så kräver. Skogscentralens datasystem måste därför kunna tillhandahålla uppgifterna som kommissionen förutsätter. Det här ämnesområdet har utretts mer ingående i specialmotiveringarna i 21 § i lagförslaget. Övervakningen av beskningsstödet genomförs på samma sätt som annan övervakning i skogscentralen, dvs. genom administrativa kontroller, sakgranskning och kontroller på plats.

Skogscentralen har uppskattat att ändringarna i datasystemet orsakar en engångstilläggs kostnad på cirka 700 000 euro till de nuvarande datasystemutgifterna.

En av skogscentralens uppgifter är enligt 8 § i skogscentrallagen att svara för främjandet av de skogsbaserade klimat- och energimålen, bevarandet av skogarnas mångfald och skogsbrukets övriga miljöskydd. I anslutning till detta ska skogscentralen också informera om hur så kallade impedimentmarker lämpar sig till exempel för anläggning av våtmarker.

*Konsekvenser för myndigheterna*

Verkställandet av stödsystemet skulle mest inverka på NTM-centralernas verksamhet då dess uppgifter ökar. Utlåtandeförfarandet enligt 12 § i lagförslaget förutsätter ett nära samarbete mellan NTM-centralerna och skogscentralen. NTM-centralerna har uppskattat att resursbehovet för det nya remissförfarandet är kring 6–7 årsverken nationellt. Egenskaperna för objekten som ansöker om besknings varierar väldigt mycket på grund av sitt geografiska läge. Bedömningen om förutsättningarna för stödet uppfylls i utlåtandena kan därmed kräva ett varierande antal årsverken. I utlåtandena ska man ta ställning till den omfattande helheten och från fall till fall kräver detta besök i terrängen sommartid varmed påvisandet av experternas arbetstid för terrängbesöken som krävs för beskningsansökningarna och andra uppdrag är utmanande. I genomförandet av till exempel det pågående programmet Riksomfattande inventering av vårdbiotoper 2019–2021 finns regionala variationer i NTM-centralerna. Informationen som erhålls genom det här programmet är därmed inte ännu tillgänglig för alla områden som ansökt om besknings. Å andra sidan kan dessutom användning av material som grundar sig på geografiska data omfatta regional variation.

Livsmedelsverket får även ytterligare uppgifter då stödsystemet träder i kraft. Enligt 22 § i lagförslaget är Livsmedelsverkets uppgift att genomföra nödvändiga kontroller av skogscentralens verksamhet för att övervaka efterlevnaden av lagförslaget. Dessa kontroller utgörs huvudsakligen av dokumentgranskningar men de kan även utgöras av granskningar i terrängen. De så kallade jämförande granskningarna, mellan områdena för vilka beskningsstöd ansökts och uppgifterna i åkerskiftesregistret, som avses i 22 § i lagförslaget ska utföras av Livsmedelsverket. Livsmedelsverket ansvarar för beslut om återkrav av beskningsstöd liksom för utfärdandet av förbud till ombud och biträden enligt 24 § i lagförslaget. Livsmedelsverkets nya uppgifter uppskattas medföra ett resursbehov på cirka ett årsverke. Lantmäteriverkets uppgifter utgörs närmast av tillståndet av beskningsobjektens fastighetsuppgifter till skogscentralen. I specialmotiveringarna i 28 § i lagförslaget utreds Museiverkets och kommunernas landsbygdsnäringsmyndigheters ställning i verkställandet av stödsystemet för beskogningen.

#### *Beskogningens konsekvenser för växthusgasbalansen och kollagret*

Det minskade växthusgasutsläppet (koldioxid, metan och dikväveoxid) som beskogningen åstadkommer i jämförelse med tidigare utsläpp av markanvändningen grundar sig på det ökade kollagret som trädbeståndet binder och jordmånens minskade växthusgasutsläpp på torvmarker samt jordmånens ökade kollager i mineraljordar.

Beskogningens konsekvenser för växthusgasbalansen beror på många faktorer. Här inverkar till exempel växtplats, särskilt växtplatsens jordmån, klimat och väderlek samt valt träslag och skogsvårdsåtgärder. I praktiken bör dessutom beaktas att beskogningen inte alltid lyckas på första försöket eller lyckas endast delvis samt eventuella skador i beskogning- och tillväxskedet. Vid bedömningen av de totala konsekvenserna ska förutom ansamlingen av kollager som uppkommit genom beskogningen även områdets fortsatta utsläppsutveckling ifall området inte beskogats beaktas. I Finland har beskogning av trädlösa områden närmast undersökts med avseende på jordbruksmark och i viss mån torvproduktionsområden.

Stamvedens genomsnittliga tillväxt på beskogade åkrar uppskattas vara cirka 2,4 m<sup>3</sup> hektar per år under de 20 första åren och under hela omloppstiden cirka 5,0 m<sup>3</sup> hektar per år. Jordmånens växthusgasutsläpp varierar omfattande under de första 20 åren efter beskogningen, beroende på områdets tidigare markanvändningsform och jordart. På åkrar som är belägna på mineraljordar leder beskogningen till kolsänkor, men på åkrar som är baserade på torvmarker är arealen också efter beskogningen en källa till utsläpp av växthusgaser under en ganska lång tid. Det är dock väsentligt att notera att beskogningen minskar utsläppen av växthusgaser avsevärt jämfört med att området inte beskogas.

Som bakgrund till regeringens proposition beställdes en utredning från Naturresursinstitutet över växthusgasernas utsläppsminskning med antagandet att 3000 hektar eller en areal på totalt 6000 hektar årligen av impedimentmarkerna beskogas under 15 års tid från och med år 2021.

Enligt Naturresursinstitutets bedömning varierar växthusgasernas utsläppsminskning som beskogningen åstadkommer stort (3,8-17,1 ton CO<sub>2</sub> ekv./ha/år) beroende på områdets tidigare markanvändningsform, jordart, trädart och tiden sedan beskogningen genomfördes. Beskogning av mineraljord som tagits ur jordbruksanvändning minskar växthusgasutsläppen med i genomsnitt 3,8 ton CO<sub>2</sub> ekv./ha/år i jämförelse med den ursprungliga markanvändningen under de första 15 åren. Beskogning av torvmark som tagits ur jordbruksanvändning minskar utsläppen med 9,8 ton CO<sub>2</sub> ekv./ha/år. I granskningen av impedimentmarkernas potential fanns 75 % av områdena som tagits ur jordbruksanvändning på mineraljordar och 25 % på torvmarker. Beskogningen av ett område som tagits ur torvproduktion minskar utsläppen med 7,8 ton CO<sub>2</sub> ekv./ha/år under motsvarande tid.

Om impedimentmarkernas beskogningsareal uppskattas vara 3000 hektar i året under de följande 15 åren från och med år 2021 och om mineraljordarnas andel av den beskogade arealen är 75 % och torvmarkernas 25 %, minskar växthusgasutsläppen år 2035 med i genomsnitt 0,1 miljoner ton CO<sub>2</sub> ekv./år i jämförelse med tidigare markanvändning. Om granskningsperioden är 45 år minskar växthusgasutsläppen på motsvarande sätt i genomsnitt 0,2 miljoner ton CO<sub>2</sub> ekv./år. Om impedimentmarkernas beskogningsareal som beskrivs ovan ökas till det dubbla, dvs. 6000 hektar i året, minskar utsläppen år 2065, dvs. efter en granskningsperiod på 45 år, i genomsnitt 0,4 miljoner ton CO<sub>2</sub> ekv./år. Det skulle även ha en stor inverkan på utsläppsminskningen som ska uppnås om mer vikt skulle läggas på beskogningen av särskilt torvmarker än deras naturliga arealandel eftersom effekten på utsläppsminskningen på torvmarker är över dubbelt så stor jämfört med mineraljordar.

Som en del av den klimatåtgärdshelhet för markanvändningssektorn som fastställts i regeringsprogrammet och med annan forskningsfinansiering produceras mer information om hur olika typer av åtgärder eller återställande av områden påverkar växthusgasbalans från olika typer av impedimentmarker på kort och lång sikt.

### *Beskogningens konsekvenser för vattendrag*

Beskogningens konsekvenser för vattendrag som hänför sig till åkrar som tagits ur bruk är som helhet svåra att bedöma eftersom det är av stor betydelse om de enskilda objekten som ska beskogas har tillräckliga arrangemang för rensning av diken eller annan vattenhushållning som ska genomföras. Vattenhushållningens arrangemang genomförs genom att minimera närings- och sedimentbelastningen som åtgärderna förorsakar.

Vid beskogning av åkrar som tagits ur bruk kan väta på växtplatsen vid vissa objekt begränsa skogstillväxten. Särskilt vid beskogning av torvbaserade åkrar kan det vara nödvändigt att iståndsätta diken för att avlägsna väta och andra arrangemang för vattenhushållningen. På mineraljordar är väta sällan ett problem förutom till exempel på områden som drabbas av översvämningar. Rensning av diken eller andra arrangemang för vattenhushållning kan öka urlakningen av humusämnen och näringsämnen.

Beskogning av torvmarker förutsätter ofta att de torkas. På beskogningsdugliga torvmarker räcker det vanligtvis med iståndsättning av diken. Beskogningen förbättrar ofta miljös tillstånd jämfört med utgångsläget eftersom ett växande trädbestånd minskar belastningen avseende näringsämnen och fasta partiklar. Ifall näringsbalansen i torvmarken måste ersättas med gödsling kan risken för att näringsämnen spolats ut i vattendragen öka. Övriga faktorer som inverkar på konsekvenserna för vattendragen är bland annat mängden resttorv.

### *Övriga miljökonsekvenser*

Det föreslagna beskogningsstödsystemet riktar sig till områden utanför jordbruksproduktionen. Remissförfarandet som utreds nedan som ingår i stödsystemet har en väsentlig betydelse för områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden. Remissförfarandet kan till exempel förhindra beskogning av vårdbiotoper, dvs. livsmiljöer som formats av traditionell boskapsskötsel. Vårdbiotoperna är den mest artrika men även mest hotade livsmiljögruppen i Finland. Enligt den senaste bedömningen av hotade biotoper är alla våra vårdbiotoper hotade, majoriteten är dessutom extremt hotade, och till och med var fjärde av Finlands hotade arter är helt beroende av dessa. Livsmiljöprogrammet Helmi som inletts av miljöministeriet stärker den biologiska mångfalden i Finland och tryggar de livsviktiga ekosystemtjänster som naturen tillhandahåller. Med hjälp av programmet strävar man efter att bland annat restaurera vårdbiotoper



och inkludera dem i vården. Torvmarkerna har i allmänhet lågt mångfaldsvärde varmed beskogning av torvmarker inte är kritisk med avseende på den biologiska mångfalden.

Särskilt på frodiga växtplatser kan ytvegetationen kväva trädplantorna och därför måste ytvegetationen avlägsnas i samband med anläggningsåtgärderna genom markberedning eller kemiska metoder. På samma sätt ska man i skötseln av plantbeståndet vid behov se till att ytvegetationen avlägsnas mekaniskt (genom att trampa eller slå) eller kemiskt. I beskogningen är största delen av impedimentmarkerna som ska beskogas troligtvis övergivna åkrar. Problemet med beskogningen av dessa är den lagrade fröbanken i jordmånen. Ogräsväxternas fröbank består av livskraftiga frön på markytan och i bearbetningsskiktet. Markberedning för bekämpande av ogräsväxter säkerställer å ena sidan tillväxten av trädplantor men å andra sidan ökar den tillväxten av koldioxidutsläpp i luften och belastningen på vattendrag. Fördelarna med beskogning på lång sikt är dock positiva med avseende på koldioxidutsläppen. I samband med beskogning är det i svåra ogrässituationer möjligt att i enlighet med anvisningarna använda växtskyddsmedel. Godkännandet av glyfosat är i kraft till år 2022. En omvärdering av ämnet har inletts och beslutet om dess godkännande fattas efter bedömningen.

Beskogning för att ändra markanvändningen listas som ett projekt i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU i bilaga II punkt 1 d om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt. Miljöpåverkan från projekten som nämns i bilaga II ska bedömas om de på grund av sin art, storlek eller lokalisering kan antas medföra betydande miljöpåverkan med beaktande av bedömningsgrunderna i bilaga III.

Enligt 3 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017, nedan *MKB-lagen*) tillämpas ifrågakvarande lag och förfarandet vid miljökonsekvensbedömning på projekt och ändringar av projekt som kan antas medföra betydande miljökonsekvenser. När det bestäms om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning ska tillämpas i ett enskilt fall ska enligt paragrafen även, utöver vad som föreskrivs i 2 mom., projektets egenskaper och lokalisering samt konsekvensernas karaktär beaktas. Enligt 11 § 1 mom. i MKB-lagen beslutar NTM-centralen om tillämpningen av förfarandet vid miljökonsekvensbedömning i enskilda fall. MKB-förfarandet och dess praxis kan i vissa väldigt enstaka fall tillämpas även för beskogning. En sådan situation kan till exempel vara aktuell om beskogningsstödet ansöks för att beskoga ett väldigt omfattande före detta torvutvinningsområde.

Enligt 13 § i lagförslaget skulle beskogning av så kallade impedimentmarker omfattas av ett remissförfarande där NTM-centralen ger ett bindande utlåtande om uppfyllandet av vissa förutsättningar med avseende på beviljandet av beskogningsstöd. Förutsättningarna för beviljandet av beskogningsstöd föreskrivs i 6 § i lagförslaget. Utlåtandet säkerställer att inte till exempel viktiga områden med avseende på den biologiska mångfalden blir beskogade. I utlåtandet tas vid behov ställning till om området är lämpligt för skogsodling med avseende på vattenhushållningen.

Skogscentralen har för närvarande tillgång till Finlands miljöcentralens material om grundvattenområden, naturskyddsområden, områden inom naturskyddsprogram, Naturaområden och hotade organismarter samt Museiverkets material om fornminnesobjekt. Skogscentralen har dessutom tillgång till planeringsmaterial. Syftet är att ansökan om beskogningsstödet automatiskt ska jämföras med dessa material. Efter jämförelsen överlämnas ansökan för utlåtande till den behöriga NTM-centralen. I begäran om utlåtande utreds resultatet från skogscentralens automatiska jämförelse för att underlätta en snabb fortsatt behandling av ärendet vid NTM-centralen.

### *Konsekvenser för företagen*

I genomförandet av stödsystemet för finansiering av hållbart skogsbruk har skogsbranschens organisationer, såsom skogstjänstföretagarna, skogsbolagen och skogsvårdsföreningarna haft stor betydelse för skogsvårds- och skogsförbättringsprojekten. Dessa instanser har även spelat en viktig roll i rådgivningen till markägarna. De ovannämnda instanserna är även i fortsättningen väsentliga instanser för genomförandet av stödsystemet för beskogningen. Med avseende på det föreslagna stödsystemet är det svårt att bedöma dess konsekvenser för till exempel ett ökat antal uppdrag för maskinföretagare. Detta beror bland annat på beskoingsobjektens troligtvis mindre arealer. Å andra sidan kan situationen dock variera geografiskt. Om beskoingsobjekt sammanslås till större helheter av de genomförande instanserna så kan dessa medföra konsekvenser även för skogstjänstföretagarnas verksamhet.

## **5 Alternativa handlingsvägar**

### **5.1 Handlingsalternativen och deras konsekvenser**

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 11 mars 2019 en arbetsgrupp med uppdrag att genomföra en förstudie om ett incitamentsystem för skogsbruket för nästa finansieringsperiod i Europeiska unionen. Arbetsgruppens basuppgifter finns på bifogad länk under jord- och skogsbruksministeriets Projekt och lagberedning-sida [MMM004:00/2019](#). Om beskoingsstödsystemet hade införlivats i den här beredningen skulle dess ikraftträdande försenats avsevärt. Beredningen av nästa finansieringsperiod för EU:s gemensamma jordbrukspolitik och reglerna för statligt stöd har också försenats. Först efter anmälan av det nya incitamentsystemet ovan och kommissionens godkännande kan incitamentsystemet tas i bruk. På grund av dessa faktorer kopplades inte beskoingsstödet till beredningen av förundersökningen som avses ovan. Beskoingsstödsystemet träder i kraft från och med den 1 januari 2021 som ett stöd av mindre betydelse. Såsom ovan förklarats kan stödåtgärderna i princip inte tas i bruk innan kommissionen har godkänt stödsystemet. Det finns dock inte någon skyldighet att göra förhandsanmälan om stödet beviljas som stöd av mindre betydelse.

I samband med beredningen av stödsystemet för beskoingen diskuterades genomförandet av den projektbaserade beskoingen. NTM-centralen är en viktig instans för godkännande av stödsystemet eftersom NTM-centralen ger ett bindande utlåtande om stöd villkoren. Ett projektbaserat genomförande ansågs inte vara ändamålsenligt på grund av remissförfarandets olämplighet för beskoingsstödet stödkriterier för arrangemanget i fråga. I ett projektbaserat förfarande skulle säkerställandet av alla kriterier för alla projekt samtidigt ha varit ett väldigt arbetsdrygt arrangemang. Det skulle heller inte varit ändamålsenligt med avseende på kostnadseffektiviteten att driva igenom områden för vilka beskoing ansökts, som troligtvis är ganska små till ytan, genom projektbaserat genomförande.

### **5.2 Lagstiftning och andra handlingsmodeller i utlandet**

Utökandet av skogsarealen genom att beskoga åkrar, betesmarker eller andra öppna områden är en av åtgärderna i EU:s landsbygds politik. Beskoingen kan stödjas med stöd av landsbygds politiken och den genomförande förordningen Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013, nedan *landsbygdsförordningen*, om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005. Beskoing har redan tidigare erhållit stöd med EU-medel. EU:s skogsareal har ökat under de senaste 60 åren på grund av att odling eller betesgång frångåtts och även på grund av olika beskoingsprogram. I EU:s medlemsstater ökade skogsarealen under föregående programperiod, dvs. åren 2007–2013, med totalt 924 000 hektar. Med beskoingsstödet

## RP 150/2020 rd

från landsbygdens utvecklingsprogram (RDP) beskogades 287 000 ha som således motsvarar en tredjedel av ökningen av EU:s hela skogsareal på 924 000 hektar under dessa år. Enligt uppgifter som sammanställts under programperioden 2007–2013 beskogades i flera fall obetydliga jordbruksmarker. Beskogningen som understöts med finansiering från landsbygdens utvecklingsprogram fanns huvudsakligen i Spanien, Storbritannien, Polen, Ungern och Litauen. Landsbygdsförordningens besogningsstöd har således visat sig vara en central åtgärd för att öka skogsarealen i EU.

Enligt artikel 21.1 a i landsbygdsförordningen täcker stödet besogning och skapande av skogsmark. Enligt landsbygdsförordningen kan besogningsstödet beviljas till offentliga och privata markägare samt deras sammanslutningar. Stödet kan täcka etableringskostnader och ett årligt bidrag per hektar för uteblivna jordbruksinkomster och underhållskostnader under en period om högst tolv år. För markområden som ägs av staten och andra offentliga instanser kan stöd endast beviljas på särskilda villkor. Enligt artikel 22 i landsbygdsförordningen kan stöd inte beviljas för plantering av träd i skottskog med kort omloppstid, julgranar eller plantering av träd för energiproduktion.

Enligt landsbygdsförordningen kan besogningsåtgärder genomföras på både jordbruksmark och annan mark än jordbruksmark. Arterna som planteras ska anpassas till områdets miljö- och klimatförhållanden och de ska uppfylla de grundläggande miljökraven. Enligt landsbygdsförordningen omfattas dessa av flera alternativ för genomförandet för medlemsstaterna enligt följande sätt.

Medlemsstaterna ska säkerställa att stödet beviljas för projekt som undviker att känsliga livsmiljöer, såsom torv- och våtmarksområden, olämplig besogning samt negativa effekter på ekologiskt och naturvärdemässigt värdefulla områden eller säkerställa följdriktighet med vårdplanerna för Natura 2000-områden. Medlemsstaterna ska definiera godkända trädslag för besogning med beaktande av anpassningen till klimatförändring och naturkatastrofer, trädslagens eventuella skadliga natur och de lokala förhållandena på områdena som ska beskogas. För snabbväxande trädslag ska medlemsstaten definiera en minimi- och maximitid som föregår avverkning. På områden där besogning är svårt på grund av klimatförhållanden kan medlemsstaterna enligt förordningen tillåta andra mångåriga trädslag, såsom plantering av buskar som är anpassade till de lokala förhållandena. Om besogningen omfattar ett område som överstiger ett visst tröskelvärde beviljas stöd uteslutande för plantering av ekologiskt anpassade och/eller hållbara arter med avseende på klimatförändringen. Dessa arters effekter ska bedömas för att säkerställa att de inte hotar den biologiska mångfalden och ekosystemtjänsterna.

Enligt landsbygdsförordningen har besogningen stötts under den pågående programperioden, dvs. åren 2014–2020, i flera medlemsländer. Enligt kommissionens sammanställda uppgifter är målsättningen för medlemsländerna som tagit besogningsåtgärderna i bruk att beskoga sammanlagt 565 000 hektar åren 2014–2020 och enligt medlemsländernas uppskattningar uppgår summan på de offentliga medel som använts till sammanlagt 2,3 miljarder euro. Vid granskning av användningen av medel som riktats till skogsbruksåtgärder i EU representerar besogningsstödet totalt 31 procent av alla offentliga utgiftsposter i programmen. De största anslagen för besogningsåtgärder har under den pågående programperioden avsatts till Polen och Skottland. De hade även de bästa resultaten av besogningsåtgärderna under perioden 2007–2013. Dessutom har bland annat Spanien, Portugal, Rumänien, Grekland, Litauen, Irland, Lettland och Italien reserverat finansiering för besogningsåtgärder. Till exempel Lettland uppskattas använda 10 miljoner euro i besogningsstöd under den pågående programperioden. På motsvarande sätt hade Litauen reserverat 88,6 miljoner euro för besogningsåtgärder och Polen 301 miljoner euro. Nio medlemsstater har inte inlett besogningsåtgärder under den pågående programperioden. Till exempel Finland, Sverige och Estland har inte tagit besogningsstödet i bruk.

Beskogningsåtgärderna som huvudsakligen tagits i bruk i medlemsländerna har genomförts på nationell nivå, men i Storbritannien, Tyskland, Italien, Frankrike och Spanien finns regionala förfaringsätt. Beskogningsstödsystemet i landsbygdsprogrammet innefattar vanligtvis beskogningsarvode, underhållsarvode och ersättning för inkomstförlust. I några medlemsländer har beskogningen enligt EU:s landsbygdsförordning en central roll i stödandet av beskogningen, till exempel i Skottland genomförs nästan alla planteringar med stöd av skogsbrukets åtgärder. I Litauen svarar landsbygdens utvecklingsåtgärder för cirka 55 % av ökningen av skogsmarkerna.

Vid granskning av områden som beskogats med beskogningsstöd under programperioden 2007–2013 var den genomsnittliga arealen beskogad jordbruksmark cirka en hektar men cirka 10 % av beskogningsprojekten var över 20 hektar. Hälften av de beskogade områdena var lövträd, lite mindre än en fjärdedel var barrträd och en fjärdedel blandskog. Vid bedömning av det beskogade området, dvs. 287 490 hektar, inverkan på trädbeståndets mängd i EU under åren 2007–2013 bedömer man att det beskogade området under perioden 2014–2020 kan producera 2,3 miljoner kubikmeter träd per år. Beskogningens största betydelse för träproduktionen bedöms finnas i Storbritannien och Spanien. Vid sidan av träproduktionen bidrar beskogningen även med många andra kollektiva nyttigheter för samhället.

Beskogningsåtgärderna i olika medlemsländer som beskrivs ovan riktas huvudsakligen till beskogning av åkrar och är på så sätt inte jämförbara med beskogningsstöd för beredda impedimentmarker. Det finns inte kännedom om något motsvarande nationellt stödsystem för impedimentmarker i andra medlemsländer som beskogningsstödsystemet som ingår i det här förslaget. På grund av stora skillnader i de sydeuropeiska förhållandena görs ingen landspecifik jämförelse för dessa i det här förslaget.

## 6 Remissvar

Propositionsutkastets remissbehandling ordnades från den 28 maj till den 6 juli 2020. Följande 32 instanser gav uttalande: justitieministeriet, finansministeriet, miljöministeriet, Forststyrelsen, Museiverket, Livsmedelsverket, Finlands skogscentral, Finlands viltcentral, Finlands miljöcentral, 11 NTM-centraler, Helsingfors universitets agrikultur-forstvetenskapliga fakultet, Bioenergia ry, Etämetsänomistajien liitto ry, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK ry, METO-Skogsbranschens Experter rf, Skogsindustrin rf, Pääkaupunkiseudun Metsänomistajat PKMO, Svenska lantbruksproducenternas centralförbund SLC rf, Finlands naturskyddsförbund, Tapio Oy, Vapo Oy och Turun Seudun Metsänomistajat ry (TSMO). Begäran om utlåtande skickades för kännedom till statsrådets råd för bedömning av lagstiftningen.

I remissbehandlingens utlåtanderespons ansåg många remissinstanser att lagens syfte ska understödas och att den är användbar. Flera instanser lyfte dock fram sin oro för bevarandet av vårdbiotoperna och andra områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden. Utlåtandena lyfte även fram vikten av planeringen av den riktade beskogningen med avseende på den biologiska mångfalden och klimatmålsättningarna. Riskerna som hänför sig till vattenhushållningen och klimatkonsekvenserna som enligt propositionen riktas till torvbaserade områden lyftes även fram.

Med anledning av utlåtanderesponsen kompletterades lagförslaget med avseende på tillämpningen av bestämmelserna om offentlig upphandling. 3 § i lagförslaget kompletterades med den här helheten. Samtidigt överfördes delen om statsunderstödslagen i 2 § i lagförslaget till nämnda paragraf.

I utlåtanderesponsen ansågs å ena sidan att den grundläggande definitionen av ett område som ska beviljas besöksstöd i 5 § är tydlig, medan att det å andra sidan krävs att den specificeras till exempel med avseende på odlingsbart skick och arealbegränsningen på ett hektar. Propositionens motiveringar har kompletterats med avseende på definitionen av odlingsbart skick. Med avseende på den nämnda arealbegränsningen ändrades inte propositionen eftersom omfattningen av dess förekomst ger en helhetsbild av problematiken först då stödsystemet genomförs.

Flera remissinstanser lyfte fram en minskning av minimiarealen på 0,5 hektar som föreskrivs som förutsättning för besöksstöd. Med avseende på detta bevarades dock 6 § i lagförslaget oförändrad i den fortsatta beredningen. Detta beror på minimiområdets inverkan med hänsyn till ökningen av skogsarealen och kolsänkorna i den internationella bedömningen, för att säkerställa bevarandet av områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden och att hantera behovet av den administrativa arbetsmängden. Med avseende på samma paragraf har propositionen granskats i den fortsatta beredningen med anledning av utlåtandena så att förutsättningen om att beakta jordbrukens strukturutveckling har slopats. Utlåtandena har lyft fram den ifrågavarande förutsättningens inverkan på markägarens beslutsfattande avseende sin egendom och svårigheten att i praktiken tillämpa väsentlighetsvillkoret som förutsätts i bestämmelsen. Det har dessutom lyfts fram att om förutsättningen i sin helhet kvarstår i lagförslaget så måste en gräns införas för arealen i besöksansökan varefter en separat bedömning av strukturutvecklingen är nödvändig. På grundval av utlåtanderesponsen anses det ändamålsenligt att slopa förutsättningen.

11 och 13 § i lagförslaget (senast angetts i 14 § i propositionen) har kompletterats med anledning av justitieministeriets och miljöministeriets utlåtanden om MKB-förfarandet. 11 § i lagförslaget har dessutom ändrats med anledning av justitieministeriets utlåtande så att det har separerats till en egen paragraf om ansökan om besöksstöd för samägda fastigheter. Med avseende på det sistnämnda har även motiveringarna för Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning kompletterats.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande preciserades 21 § (22 § i propositionen) mer detaljerat. Paragrafen gäller jord- och skogsbruksministeriets och Livsmedelsverkets tillsynsuppgift.

På grundval av utlåtanderesponsen kompletterades specialmotiveringarna i den föreslagna 22 § (23 § i propositionen). Kompletteringen innefattade en precisering om bedömningen av stödbeslutets iakttagelse med hjälp av handlingar särskilt i förhållande till åtgärderna som förutsätts i skogslagen.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande har 23 § i lagförslaget (24 § i propositionen) kompletterats så att förutsättningarna för meddelande om förbud i paragrafen har preciserats. Även 24 § (25 § i propositionen), som föreskriver om ändringssökande, har kompletterats med anledning av justitieministeriets utlåtande med besvärsförbud för NTM-centralens utlåtande. Motiveringarna till Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning har kompletterats med avseende på det senaste.

Justitieministeriet konstaterade i sitt utlåtande att det i den föreslagna lagen inte går att hänvisa till en bestämmelse i sådan annan lag som ursprungligen inte var i kraft då den föreslagna lagen trädde i kraft. Det ovannämnda hänför sig till hänvisningen till 28 § i finansieringslagen i 11 § i lagförslaget (12 § i propositionen). Därför lades i den fortsatta beredningen en ny punkt (11.1) till under punkten Förhållande till andra propositioner där regeringens proposition om fortsatt giltighetstid för finansieringslagen utreds. Med avseende på samma paragraf lyfte justitiemi-

steriet fram ansökan om stöd i samägandesituationer i sitt utlåtande. Med anledning av utlåtandet har propositionen i den fortsatta beredningen kompletterats så att med avseende på ärendet i fråga har en egen paragraf inkluderats för samägandesituationer (12 §) och dessutom kompletterades motiveringarna till Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning med avseende på den här helheten.

Med anledning av justitieministeriets utlåtande kompletterades punkten Verkställighet och uppföljning med avseende på behandlingen av personuppgifter såsom även motiveringarna till Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.

Kapitlet Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning i propositionen har kompletterats med anledning av justitieministeriets utlåtanderespons med den nya delen Överföring av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter där myndighetsuppgifterna som överförs till Finlands skogscentral bedöms med avseende på 124 § i grundlagen.

På grundval av utlåtanderesponsen har även andra mindre granskningar gjorts på lagförslaget och motiveringarna i propositionen under den fortsatta beredningen.

Med avseende på verkställandet av stödsystemet lyfte flera utlåtanden fram behovet av tilläggsresurser för att stödsystemet ska kunna verkställas. Enligt finansministeriet ska utgifterna som genomförandet av stödsystemet medför täckas med anslag och årsverken i enlighet med rambeslutet för statsfinanserna och statsbudgeten. Finansministeriet konstaterade dessutom att propositionen ska kompletteras så den även gäller utgifter som orsakas av Finlands skogscentral och myndigheterna. Med avseende på finansministeriets utlåtande kan konstateras att säkerställandet av tillräckliga resurser som förutsätts för genomförandet av stödsystemet och behovet av finansiering kopplat till detta kan arrangeras i enlighet med rambeslutet för statsfinanserna genom överföringar mellan moment i statens budgetproposition för år 2021. Med avseende på de kommande åren beaktas överföringarna i rambeslutet för åren 2022–2025.

## 7 Specialmotivering

**1 §. Lagens syfte.** Syftet med detta lagförslag är att genom att stöda beskogning öka skogsarealen och kolsänkorna samt minska utsläppen av växthusgaser i de objekt som ska beskogas utan att försvaga naturens mångfald. Finlands skogar och deras hållbara användning är en viktig del av arbetet mot klimatförändringarna. Det föreslagna stödet skulle finansiera beskogningen av marken utanför odlingsverksamheten. Målsättningen är att få ny skogsmark särskilt av så kallade impedimentmarker. Områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden ska dock inte beskogas på grund av den nationella lagstiftningen och de internationella skyldigheterna som Finland förbinds av. Sådana områden är till exempel platser där skyddade arter förekommer.

**2 §. Beviljande av beskogningsstöd.** Enligt det föreslagna 1 mom. kan beskogningsstödet användas för ett område som avses i 5 § och finansieringen beviljas inom ramen för statsbudgetens anslag, dvs. stödsystemet är budgetbundet.

Enligt 2 mom. i paragrafen beviljas beskogningsstöd i form av stöd av mindre betydelse. Stöd av mindre betydelse förklaras i specialmotiveringarna i 7 §.

**3 §. Tillämpning av andra bestämmelser samt statsbidragsmyndigheten.** I det föreslagna 1 mom. föreskrivs att dessutom statsunderstödslagen (688/2001), med undantag av 13 § 3 och 4 mom., tillämpas på beskogningsstödet. Statsunderstödslagen är en allmän lag om behovsprövade statsunderstöd. Statsunderstödslagen innefattar bestämmelser om form och förfarande för beviljande

och utbetalning av understöd samt användningen av statsunderstöd, övervakning och granskning av användningen, återbetalning av statsunderstöd och myndigheternas rätt till information. Dessutom föreskrivs i lagen om återkrav och statsbidragsmyndighetens befogenheter. Statsunderstödslagen tillämpas huvudsakligen på ett kompletterande sätt.

I 13 § 3 mom. i statsunderstödslagen föreskrivs om skyldigheterna för mottagaren av statsunderstöd för användning av sådan egendom vars anskaffning eller grundliga förbättring stöds med statsunderstöd. Beskogningsstödet avser inte sådant stöd. 13 § 4 mom. i statsunderstödslagen kan inte heller tillämpas på beskogningsstöd eftersom även den här bestämmelsen hänför sig till användning av egendom som anskaffats med statsunderstöd.

Det föreslagna 2 mom. hänför sig till tillämpningen av bestämmelser om offentliga upphandlingar. Enligt 5 § 1 mom. 5 punkten i lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016), nedan *upphandlingslagen*, avses med upphandlande enhet i upphandlingslagen varje upphandlare, om upphandlaren för upphandlingen har fått understöd av en upphandlande enhet som avses i 1—4 punkten till ett belopp som överstiger hälften av upphandlingens värde. Beskogningsstöd betalas med statliga medel som statsunderstöd och staten har angetts i ovan nämnda 1 mom. 1 punkten. Beskogningsstödet stödbelopp grundar sig till sitt belopp på kalkylerade genomsnittliga kostnader per hektar. Beskogningsstödet mottas således utgångsmässigt nära det totala kostnadsbeloppet för beskogningen, dvs. över hälften av beskogningskostnaderna. Mottagaren av beskogningsstöd är således en upphandlande enhet som avses i upphandlingslagen. Enligt 25 § 2 mom. i upphandlingslagen tillämpas dock inte ifrågavarande lag på upphandlingsavtal vars uppskattade värde understiger de nationella tröskelvärdena. Det nationella tröskelvärdet utan mervärdesskatt är för närvarande 60 000 euro. Enligt den tidigare nämnda utredningen om beskogningspotentialen är den uppskattade medelstorleken på området som ska beskogas 1,9 hektar. Med avseende på beskogningsstödet kan tröskelvärdet sannolikt överstigas endast då ansökan om beskogningsstöd riktas till ett tidigare torvutvinningsområde på flera tiotals hektar. Å andra sidan kan det i genomförandet av beskogningen dock samtidigt ingå både upphandlingar och eget arbete. De förstnämnda kan till exempel utgöras av markberedning samt inköp av plantor och övriga tillbehör, för eget arbete till exempel planteringsarbete och röjning på området. Med beaktande av det beviljade stödbeloppet och upphandlingarnas andel från fall till fall i genomförandet av beskogningen ska till stödbeslutet som avses i 14 § tilläggas som villkor för stödet att genomförandet av beskogningen ska med avseende på upphandlingarna konkurrensutsättas enligt upphandlingslagen.

I den föreslagna paragrafen definieras även skogscentralens och Livsmedelsverkets befogenhet som statsbidragsmyndighet i stödsystemet enligt lagförslaget.

Skogscentralen är en självständig offentlighetsrättslig inrättning vars verksamhet föreskrivs i lagen om Finlands skogscentral (418/2011, nedan *skogscentrallagen*). Skogscentralen är en så kallad indirekt statsförvaltning som beviljas statsunderstöd för att sköta de offentliga förvaltningsuppgifterna som föreskrivs i skogscentrallagen. Skogscentralen är på så sätt inte en myndighet. Enligt 124 § i grundlagen kan uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt endast ges till myndigheter. Återkrav av stöd innebär betydande utövning av offentlig makt och befogenheten som hänför sig till detta föreslås därför enligt 3 § i lagförslaget riktas till Livsmedelsverket. Livsmedelsverket är i det här sambandet en ändamålsenlig myndighet eftersom det förvaltar åkerskiftesregistret som klargörs mer ingående i specialmotiveringarna i 5 §. Livsmedelsverket sköter även återkrav av stöd med avseende på finansieringslagstiftningen för hållbart skogsbruk. För övrigt är det skogscentralen som har befogenhet för genomförandet av beskogningsstödet.

**4 §. Stödmottagare.** Avsikten är att rikta beskojningsstödet huvudsakligen till fysiska personer och de jordbruks- och skogsfastigheter som de äger. Motsvarande riktlinje har genomförts i finansieringslagstiftningen för hållbart skogsbruk. Förutsättningarna för stödmottagaren i 4 § i förslaget följer därför motsvarande förutsättningar i den giltiga temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015, nedan *finansieringslagen*).

Beskojningsstödet riktas enligt 1 mom. i paragrafen endast till enskilda markägare.

Enskilda markägare definieras i 2 mom. 1–3 punkten i den föreslagna paragrafen enligt följande. Enskilda markägare är fysiska personer (punkt 1), fysiska personer som innehar vissa rättigheter (punkt 2) och samfund, sammanslutningar och dödsbon där bolagsmän, medlemmar eller delägare endast är fysiska personer (punkt 3). Med avseende på den sistnämnda punkten förutsätts även att samfundets och sammanslutningens huvudsakliga syfte är att bedriva gårds- eller skogsbruk. Vid bedömningen av detta kan den huvudsakliga branschen som vederbörande samfund eller sammanslutning registrerat i företags- och organisationsdatasystemet beaktas. Eftersom registreringarna nödvändigtvis inte är uppdaterade ska det huvudsakliga syftet i sista hand fastställas på grundval av det vederbörande samfundets eller sammanslutningens beskattning, omsättning och balansräkning.

Det torde vara ovanligt att en stiftelses huvudsakliga syfte är att bedriva jordbruk eller skogsbruk. I den föreslagna paragrafen 2 mom. 4 punkten anses därför en enskild markägare vara en sådan stiftelse vars verksamhet till största delen utgörs av gårdsbruk eller skogsbruk. Den föreslagna förutsättningen bedöms närmast på grundval av stiftelsens omsättning och balansräkning. I bedömningen kan även stiftelsens huvudsakliga bransch som registrerats i företags- och organisationsdatasystemet beaktas.

I den föreslagna 4 § 2 mom. 5 punkten definieras även delägarlag för samfällda skogar och samfälligheter som enskilda markägare då minst hälften av andelarna ägs av fysiska personer. Det samfällda skogsägandet kan i mindre utsträckning även omfatta annat än skogsmark som kan godkännas för beskojning.

I den föreslagna 4 § 3 mom. definieras under vissa förutsättningar fysiska personer, som tillsammans med ett bolag äger en fastighet, som enskilda markägare.

Avsikten är att utelämna fondplacering från instanserna som är berättigade till beskojningsstöd, såsom även föreskrivs i finansieringslagen. Enligt den föreslagna paragrafen 3 mom. betraktas inte sådana fonder om vilka det föreskrivs i lagen om placeringsfonder (213/2019) eller i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) som enskilda markägare. Avsikten är att specialplaceringsfonderna ovan eller fonder i bolagsform eller deras fondandelsägare eller delägare inte är berättigade till stöd. Som motivering hänvisas till förarbetet för regeringens proposition om ändring av lagen om finansiering där ärendet motiverats mer detaljerat (se [RP 6/2017](#) rd, 2 Bedömning av nuläget samt föreslagna ändringar, 2.1 Stödmottagare och 3 Propositionens konsekvenser).

I det föreslagna 4 mom. tilldelas statsrådet bemyndigande att utfärda förordning.

**5 §. Godtagbart område för beskojningsstöd.** Beskojningsstöd riktas enligt den föreslagna 5 § 1 mom. till annan mark än jordbruksmark och annan mark än skogsmark. I paragrafen definieras jordbruksmark och skogsmark, inte annat område. En grundlig definition av annat område skulle vara svår att ge på grund av mångfalden för de olika områdena som godkännas för beskojning. Ovan har konstaterats att så kallade impedimentmarker är möjliga objekt för beskojningsstöd. Även andra typer av områden kan meddelas i ansökan om beskojningsstöd.



## RP 150/2020 rd

Avsikten med beskningsstödet är att beskoga impedimentmarker, dvs. sådana områden i form av jordbruksmark som inte är i aktiv jordbruksproduktion eller som inte är skogsmark. De faktiska förutsättningarna för beviljande av beskningsstöd föreskrivs i 6 § där kraven på områden som ska beskogas definieras mer ingående.

Med jordbruksmark i aktiv jordbruksproduktion avses i den föreslagna 5 § 2-4 mom. sådant område för vilket ett eller flera stöd i stödsystem som ingår i EU:s gemensamma jordbrukspolitik efter år 2019 inklusive även nationellt finansierade stöd. Detta skulle säkerställa att områden med jordbruksproduktion eller som är av betydande miljövärde inte beskogas. Områden av betydande miljövärde är bland annat naturbetesmarker för vilka betalas kompensationsersättning. I 3 § i statsrådets förordning om kompensationsersättning (236/2015) föreskrivs om ersättningsberättigad areal i fråga om kompensationsersättning. Områden med betydande miljövärde är även till exempel vattendragens skyddszonareal, landskapsområden och vårdbiotoper som omfattas av det befintliga miljöavtalet för jordbruk. Om de sistnämnda arealerna föreskrivs i statsrådets förordning om miljöersättning (235/2015).

Med undantag av ovan kan dock ett område godkännas för beskningsstöd om den sistnämndas odlingskicks är dåligt, områdets storlek är högst en hektar och det helt eller huvudsakligen angränsar till skogsmark och det på området finns plantor av vedväxter, kärrvegetation eller annan motsvarande vegetation men området inte ändå är skogsmark enligt denna lag. Faktorer som påvisar dåligt odlingskicks av området är till exempel markens surhet, dålig eller oduglig dikning och väta därav samt näringsbrist som försvagar tillväxtförmågan.

I praktiken kan områdena ovan, som är betydande med avseende på livsmedelsproduktion eller miljövärde, identifieras i åkerskiftesregistret som förvaltas av Livsmedelsverket. Åkerskiftesregistret är ett identifieringssystem enligt artikel 70 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 om finansiering, förvaltning och övervakning av den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 352/78, (EG) nr 165/94, (EG) nr 2799/98, (EG) nr 814/2000, (EG) nr 1290/2005 och (EG) nr 485/2008 samt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 640/2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1306/2013 vad gäller det integrerade administrations- och kontrollsystemet och villkor för avslag på eller indragning av betalningar samt administrativa sanktioner som gäller för direktstöd, landsbygdsutvecklingsstöd och tvärvillkor. Det här identifieringssystemet används för förvaltningen av jordbruksstöd.

I det föreslagna 5 mom. definieras skogsmark som avses i lagförslaget. Med skogsmark avses ett område som enligt Statistikcentralens nationella markanvändningsklassificering definieras som skogsmark (F11). I Statistikcentralens markanvändningsklassificering definieras skogsmark i grupp F11. I den här klassificeringen är skogsmark mark som används eller kan användas för virkesproduktion och där trädbeståndets årliga medeltillväxt är 1,00 m<sup>3</sup>/ha med bark. Som skogsmark räknas också områden som tidigare hört till någon annan markanvändningsklass på vilka livsduglig plantskog åstadkommit. Även områden som tillfälligt är trädfräa eller glest trädbevuxna, såsom förnyelseeytor eller plantskogar betraktas som skogsmark. De sistnämnda områdena omfattas av förnyelseskyldighet av skog i enlighet med skogslagen (1093/1996). Även ödelagda områden och motsvarande för vilka ovannämnda avkastningskrav uppfylls och som inte hör till någon annan markanvändningsklass är skogsmark. Även tidigare jordbruksmarker betraktas som skogsmark om de redan planterats eller blivit skogbevuxna eller slybevuxna vilket förhindrar beskningsstöd genom odling (Huvudgrupper, Markanvändningsklassificering 2000, Skogsmark) ([https://www.stat.fi/meta/luokitukset/maankaytto/001-2000-05-01/f11\\_sv.html](https://www.stat.fi/meta/luokitukset/maankaytto/001-2000-05-01/f11_sv.html))

Beskogningsstödet får inte stöda sådana åtgärder som redan krävs av den gällande lagstiftningen. I kapitel 2 i skogslagen (Drivning och skogsförnyelse) föreskrivs om åtgärder som ska vidtas efter drivning. Skogslagen föreskriver bland annat om anläggningsåtgärderna för att åstadkomma ett plantbestånd. Med stöd av skogslagen ges dessutom närmare bestämmelser om åstadkommandet av plantbeståndet. Enligt 8 § 1 mom. i skogslagen anses plantbeståndet ha åstadkommit då det växer tillräckligt tätt, plantorna är jämnt fördelade, deras genomsnittliga höjd är 0,5 meter och deras utveckling inte är omedelbart hotad av annan vegetation. Plantbeståndsområden är skogsmark och det är således inte möjligt att ansöka om beskningsstöd för dessa. Om ovannämnda plantbestånd utsätts för skador orsakade av naturliga förhållanden kan beskningsstöd inte ansökas för området för att korrigera skadorna eftersom skogslagen även tillämpas för området.

Den föreslagna paragrafen 5 mom. beaktar även 5 a § i skogslagen om att det för dikade torvmarker med lågproduktiv virkesproduktion inte föreligger någon förnyelseskyldighet efter förnyelseavverkning. Även ett sådant område betraktas som skogsmark i lagförslaget för att området i fråga klart ska stå utanför beskningsstödet.

**6 §. Förutsättningar för beviljande av beskningsstöd.** I den föreslagna 6 § 1 mom. föreskrivs om förutsättningar för beviljande av beskningsstöd. Alla dessa förutsättningar, inklusive förutsättningen i den föreslagna paragrafen 2 mom., ska uppfyllas för varje enskild ansökan för att beskningsstödet ska kunna beviljas.

Utgångspunkten för beviljande av beskningsstöd är att stödet endast betalas för områden som är lämpliga för skogsodling med avseende på natur (1 mom. 1 punkten). Med avseende på jordmånen på området som ansöker om beskningsstöd ska bland annat dess näringsmängd och -balans samt en tillräcklig värmesumma för odling av olika trädslag beaktas. Dessutom förutsätts i bestämmelsen att området för vilket beskningsstöd ansöks är lämpligt med avseende på vattenhushållning. Särskilt på torvmarker är vattenhushållningen primär med avseende på lyckad beskningsstöd.

Området som ska beskningsstöd ska åtminstone vara ett 0,5 hektar stort enhetligt, i genomsnitt minst 20 meter brett område (1 mom. 2 punkten). Lagförslaget strävar efter att öka skogsarealen och kolsänkorna. I exempelvis växthusgasrapporteringen som utarbetas för FN:s klimatavtal används den här arealdefinitionens värde för skog. Den föreslagna nedre gränsen på 0,5 hektar är således nödvändig för den internationella definitionen av skogsarealens beräkning. Även med avseende på den biologiska mångfalden är ifrågavarande areal nödvändig eftersom den avgränsar små objekt på några tio ar. De sistnämnda kan vara viktiga men små områden där skyddade naturtyper samt hotade och övriga sällsynta arter förekommer. Väldigt små områden är inte heller med avseende på det administrativa arbetet som enskilda beslut kräver ändamålsenliga att ta med i stödsystemet.

Beviljande av beskningsstöd förutsätter att området för vilket beskningsstöd ansöks är sådant att beskningsstödet inte försvagar den biologiska mångfalden (1 mom. 3 punkten). Såsom ovan konstaterats får områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden inte beskningsstöd på grund av den nationella lagstiftningen och de internationella skyldigheterna som Finland förbinds av. FN:s konvention om naturens biologiska mångfald är ett viktigt bindande internationellt avtal (78/1994) (på finska). <https://www.finlex.fi/fi/sopimukset/sopsteksti/1994/19940078>

I 29 § i naturvårdslagen föreskrivs om skyddade naturtyper. Dessa är mark- eller vattenområden med särskilda miljöförhållanden samt ett karakteristiskt växt- och djurbestånd. Naturtyper som skyddas i naturvårdslagen är bland annat ängar vid havsstranden, enbevuxen ängsmark och

## RP 150/2020 rd

lövängar. I 46 § i naturvårdslagen och 21 § i naturvårdsförordningen (160/1997) föreskrivs om hotade arter. Enligt 46 § i naturvårdslagen kan genom förordning stadgas att en sådan vild art vars naturliga fortlevnad i Finland är i fara förklaras hotad. Ängar, svedar, fält och hagmarker som uppkommit genom traditionell boskapsskötsel är ofta livsmiljöer för hotade arter. I 47 § i naturvårdslagen och 22 § i naturvårdsförordningen föreskrivs om särskilt skyddade arter. Det är förbjudet att förstöra eller försämra förekomstplatser som är viktiga för att en art som kräver särskilt skydd ska kunna fortleva. Förbudet träder i kraft då NTM-centralen fattat beslut om gränserna för en plats där en art som kräver särskilt skydd förekommer. Myndigheterna känner till Natura 2000-skyddsområdena. Geografiska data är endast tillgänglig för en väldigt liten del av jordbruksområdena som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden. Med hjälp av geografiska data är det enkelt att säkerställa områden som inte omfattas av beskogning. Till exempel har många gamla åkrar på mineraljordar som inte har odlats på länge utvecklat mångfald och platser som är viktiga för ängsbeståndet och dessa saknar geografiska data. NTM-centralens utlåtande har därför en väldigt stor betydelse för bedömningen av förutsättningarna avseende beskogningsstödet för området som ansöker om beskogning. I specialmotiveringarna i 13 § förklaras NTM-centralens utlåtande närmare.

Det är möjligt att ovannämnda områden där traditionell boskapsskötsel skapat livsmiljöer presenteras som objekt för beskogningsstöd i form av impedimentmarker och på vilka höbärgning och betning har skapat egenartade, mångfaldiga arter. Enligt paragrafen 1 mom. 3 punkten är det inte möjligt att beskoga dessa områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden. Vid NTM-centralerna genomförs som bäst en inventering av tidigare utredda värdbiotoper som bidrar med mer bakgrundsinformation till remissförfarandet som ingår i beskogningsstödet.

Enligt 1 mom. 4 punkten i paragrafen förutsätts att två olika helheter uppfylls för att beskogningsstödet ska kunna beviljas. Området för vilket beskogning ansöks ska vara ett sådant område där beskogningen av området inte väsentligen försvårar bevarandet av ett öppet landsbygdslandskap och inte strider mot planbegränsningarna enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999).

Användningen av områdena styrs av markanvändnings- och bygglagen som definierar de områden som ingår i landskapsplanläggningen och som är föremål för bestämmelser som begränsar användningen.

I Finland finns det 156 nationellt värdefulla landskapsområden som säkerställer att representativa och livskraftiga landsbygdslandskap bevaras (på finska). <https://www.ymparisto.fi/download/noname/%7B663604B4-44AC-4091-A77A-2A880F98BA63%7D/57774>. De befintliga värdefulla landskapsområdena utsågs genom statsrådets principbeslut år 1995. Markanvändnings- och bygglagens riksomfattande mål för områdesanvändningen förutsätter att värdefulla landskapsområden beaktas i användningen av områden. De ska bland annat införas i landskapsplanerna.

Myndigheterna ska se till att olika projekt inte äventyrar värdefulla landskapsområdets värde. Beskogningsansökningarna måste därför särskilt beakta de ovannämnda landskapsområdena samt deras inkludering i planerna. Områdena som ska beskogas måste därför säkerställas att beskogningsåtgärderna inte väsentligt försvårar bevarandet av ett öppet landsbygdslandskap. Beskogningen får inte skapa väsentlig skada för landskapsområdena och inte heller för lokalt värdefulla kulturmiljöer och -landskap.

Nationellt värdefulla landskapsområden har inventerats på nytt under åren 2010–2014. Den här uppdaterade inventeringen med höranden gav en redogörelse av nationellt värdefulla landskapsområden. Det har dock inte överlämnats något nytt förslag över värdefulla landskapsområden för godkännande till statsrådet ännu.

Området för vilket beskogning ansöks ska vara sådant att dess beskogning inte strider mot planbegränsningarna i markanvändnings- och bygglagen. I 30 § i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om landskapsplanebestämmelserna. Enligt 2 mom. i paragrafen föreskrivs att om ett område ska skyddas på grund av landskapet, naturvärden, den byggda miljön, kulturhistoriska värden eller andra särskilda miljövärden, kan nödvändiga bestämmelser om detta utfärdas i landskapsplanen (skyddsbestämmelser). Motsvarande bestämmelser om generalplanebestämmelser föreskrivs i 41 § i nämnda lag och detaljplanebestämmelser i 57 §. I 32 § i markanvändnings- och bygglagen föreskrivs om landskapsplanens rättsverkningar för annan planering och för myndigheternas verksamhet. Enligt 2 mom. i paragrafen ska myndigheterna när de planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder beakta landskapsplanen, försöka främja genomförandet av planen och se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen. Skogscentralen ska ta ovan i beaktande i bedömningen av uppfyllandet av förutsättningarna för beviljandet av beskogningsstödet. Beskogningsstödet får inte försvåra genomförandet av planen. Skogscentralen bör agera på samma sätt med avseende på 42 § i nämnda lag där det föreskrivs om generalplanens rättsverkningar för myndigheternas verksamhet. Enligt 42 § 2 mom. ska myndigheterna när de planerar åtgärder som gäller områdesanvändningen och beslutar om att vidta dessa åtgärder se till att åtgärderna inte försvårar genomförandet av generalplanen. Sådana områden som i planen anges annan användning än jord- och skogsbruk ska inte godkännas för beskogning. I dylika fall försvårar beskogningen avsevärt genomförandet av planen.

I den föreslagna 1 mom. 5 punkten avgränsas de områden från beskogningsstöd för vilka redan en gång betalats antingen offentlig eller privat finansiering för beskogningsåtgärder. I bestämmelsen nämns särskilt bestämmelserna om beskogning av åkrar enligt 15 § 2 mom. i lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994). Den här hänvisningen innebär statsrådets beslut om stöd till åkerbeskogning (928/1995) som berörde EU:s beskogningsprogram för åkrar som beskrivs ovan under Nuläge och bedömning av nuläget och som genomfördes åren 1995–1999. Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk nämns också. Det är oundvikligt och allmänt ändamålsenligt med avseende på statsekonomi att inte samma offentligt eller privat finansierade områden beskogas flera gånger. Slutsatsen torde kunna dras att om beskogningen av området inte har lyckats den första gången lyckas inte beskogning en andra gång heller. Dessutom avgränsas de situationer där den ansökande ansöker om finansiering för beskogning från flera instanser samtidigt. Ett undantag från detta är dock tillvägagångssättet som avses i 10 § 3 mom. där den stödsökande kan få underhållsarvode enligt lagförslag om stödet erhålls för anläggningsåtgärderna av beskogningen från annan instans än skogscentralen. Det är dock inte möjligt att inleda anläggningsåtgärderna i den sistnämnda situationen innan skogscentralens beslut. Den sökande av stödet ska meddela om simultana ansökningar på ansökan om beskogningsstöd.

I den föreslagna 6 § 1 mom. 6 punkten förutsätts att beskogningens anläggningsåtgärder inte inleds innan skogscentralen har fattat ett positivt eller negativt stödbeslut.

Ett av regeringsprogrammets mål är att stoppa förlusten av biologisk mångfald. Ovan under 3 punkten konstateras att geografiska data endast är tillgänglig för en väldigt liten del av jordbruksområdena som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden. Med hjälp av geografiska data är det enkelt att säkerställa områden som inte omfattas av beskogning. Nämnda

## RP 150/2020 rd

förutsättning förhindrar bland annat förlust av viktiga mångfaldsobjekt. Beaktandet av värdefulla landskapsområden skulle också äventyras om förutsättningen i 6 punkten inte fanns.

Enligt det föreslagna 2 mom. beviljas inte beskojningsstöd för odling av julgranar. Detta är befogat då lagens målsättning beaktas. Odling av julgranar för försäljning räcker 8–15 år från plantering beroende på växtplats. En så kort omloppstid för träden utvidgar inte skogsarealen och kolsänkorna. Beskojningsstödet skyldigheter varar i tio år från beskojningens anläggningsåtgärder till anmälan om slutförande till skogscentralen.

I det föreslagna 3 mom. tilldelas statsrådet bemyndigande att utfärda förordning.

**7 §. Anmälan om stöd av mindre betydelse.** Beviljandet av stöd av mindre betydelse grundar sig på kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 av den 18 december 2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (nedan *allmänna de minimis-förordningen*). (på finska) [https://ec.europa.eu/competition/state\\_aid/legislation/de\\_minimis\\_regulation\\_fi.pdf](https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/de_minimis_regulation_fi.pdf) Den ursprungliga tillämpningstiden för den allmänna de minimis-förordningen upphör den 31 december 2020. Kommissionen har med sitt beslut den 2 juli 2020 förlängt tillämpningstiden för förordningen till den 31 december 2023.

Villkoret för beviljande av stöd av mindre betydelse är att det totala stödet av mindre betydelse till ett enda företag inte får överstiga 200 000 euro under en period av tre skatteår. För att säkerställa detta ska beviljaren av stödet be den sökande av stödet om en utredning av alla stöd av mindre betydelse under nämnda period. Vid granskningen av stödets totala belopp ska alla stöd av mindre betydelse som den sökande erhållit från olika stödmyndigheter beaktas. Med avseende på detta föreskrivs i allmänna de minimis-förordningen att stödbeviljaren alltid i sina beslut för stöd av mindre betydelse särskilt konstaterar att det är fråga om stöd av mindre betydelse och naturligtvis stödbeloppet. Då vet den sökande vilka alla stöd som ska räknas samman vid ansökan om ett annat stöd av mindre betydelse.

Beskojningsstödet är ett statligt stöd vars lagstiftning och praxis skiljer sig från exempelvis referensramen för den nationella skattelagstiftningen. Beskojningsstödet kan således inte enligt reglerna för statligt stöd behandlas på samma sätt som det skattemässigt behandlas för till exempel en sammanslutning. I skattelagstiftningen fastställs sammanslutningens inkomst och fördelas till delägarna. Om slutsatsen här skulle vara att beskojningsstödet som beviljats sammanslutningen i egenskap av stödmottagare ska fördelas beräkneligt till varje delägare kan det leda till en problematisk situation med avseende på företagsbegreppet som använts i EU:s statliga stödrättighet. Inom EU-rätten avses alla enheter som idkar ekonomisk verksamhet som företag oberoende av deras juridiska form. Den avgörande faktorn är den ekonomiska verksamheten, inte företagets juridiska format. I praktiken innebär detta att enheter som idkar ekonomisk verksamhet, ensamt eller med familjen, och personbolag kan betraktas som företag. I den allmänna de minimis-förordningen är det centralt att stödet av mindre betydelse som beviljats till företaget uppgår till högst 200 000 euro under tre på varandra följande skatteår.

Fördelningsförfarandet enligt den nationella beskattningspraxisen kan för beskojningsstödet inte tillämpas för statligt stöd utan det beviljade beskojningsstödet ska behandlas i sin helhet som beviljat åt exempelvis sammanslutningen. Med avseende på beskattningen ska fördelningsförfarandet även följas i det här fallet eftersom sammanslutningen i sig själv inte är särskilt skattskyldig utan endast en beräkningsenhet som använts i beskattningen. Nettokapitalinkomsten eller den negativa nettoinkomsten för skogssammanslutningens skogsekonomi fördelas mellan delägarna i beskattningsberäkningen i förhållande till deras ägarandelar. Beskojningsstödet

är således skattepliktig inkomst för mottagaren och beskattas enligt normalt beskattningsförfarande. Om stödmottagaren täcker kostnaderna för beskogningen uppkommer ingen betydande beskattningsbar nettoinkomst. Beskogningsstöd baserat på beräknad genomsnittlig kostnad per hektar kan dock leda till beskattningsbar inkomst då det beräknade utbetalade stödbeloppet överstiger de faktiska kostnaderna för beskogningen. På motsvarande sätt, ifall stödbeloppet inte räcker för att täcka alla kostnader för beskogningen, orsakar detta en betydande förlust för sammanslutningens delägare i beskattningen.

I artikel 6 i den allmänna de minimis-förordningen föreskrivs om den sökandes skyldighet att meddela om stöd av mindre betydelse. Bestämmelsen om skyldigheten föreskriver att innan medlemsstaten beviljar stödet ska den från det berörda företaget få en skriftlig redogörelse eller en redogörelse i elektronisk form för allt annat stöd av mindre betydelse enligt denna förordning eller andra förordningar om stöd av mindre betydelse som mottagits under de två föregående beskattningsåren och det innevarande beskattningsåret. I den föreslagna 11 § föreskrivs att med avseende på beskogningsstödet ska den här redogörelsen ges i ansökan som överlämnas till skogscentralen.

Den allmänna de minimis-förordningen är direkt tillämplig utan separat nationellt genomförande. Förordningen ska vara i kraft i medlemsländerna i gemenskapens lagstiftningsformat. Förordningen får därför inte tolkas eller preciseras med nationella bestämmelser. I lagförslaget fastställs under nödvändiga punkter bland annat den behöriga instansens, dvs. skogscentralens, Livsmedelsverkets och NTM-centralens uppgifter för genomförandet av förordningen, godkända områden för stödet definieras och den sökandes skyldigheter preciseras i det lagenliga stödsystemet.

**8 §. Beskogningsskyldighet.** I den föreslagna 8 § föreskrivs om skyldigheterna avseende beskogningen.

Föreslagna 1 mom. innefattar bestämmelsen om att förbinda sig till beskogningen. Förbindelsen är tvådelad. För det första ska sökanden förbinda sig vid att sköta om underhållet av plantskedet på det beskogade området såsom föreskrivs i paragrafen. För det andra ska sökanden bevara det beskogade området som skogsmark i enlighet med bestämmelserna i skogslagen. Den här helheten avser beskogningskyldigheten enligt lagen. Förbindelsen varar i tio år och inleds då anmälan om verkställande som avses i 16 § lämnas in.

Det föreslagna 2 mom. föreskriver för tydlighetens skull om att beskogningskyldigheten förbinder stödmottagaren efter att det beslutet som avses i 14 § har meddelats. Då finns det inga oklarheter med avseende på beskogningskyldighetens förbindande i situationer som avses i 17 §.

Efterlevnaden av bestämmelserna i skogslagen som avses i paragrafen innebär att området måste bevaras som skogsmark så att det till exempel inte röjs till åker, att plantbeståndet inte avlägsnas eller att det inte tas i bruk som torvproduktionsområde under förbindelseperioden. Området ska således användas endast för skogsbruk. I 3 § i skogslagen föreskrivs om ändring av markanvändningsform. Enligt 1 mom. i nämnda paragraf i skogslagen förhindrar inte skogslagen att skogsbruksmarken tas i bruk för annan användning. I förhållande till bestämmelserna i 3 § 1 mom. i skogslagen föreskriver det föreslagna 3 mom. för tydlighetens skull att verksamheten enligt 3 § 1 mom. i skogslagen är verksamhet som strider mot beskogningskyldigheten.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs om beskogningskyldighetens varaktighet som är tio år. Enligt momentet inleds förbindelsen att följa beskogningskyldigheten enligt anmälan om verkställande som avses i 16 § i lagförslaget. Förbindelsen utfärdas med ansökan som avses i 11 §.

**9 §. Verkställande av beskogning.** Paragrafen föreskriver om de praktiska åtgärderna för beskogningen och tidsfristen för genomförandet.

Beskogningen kan genomföras antingen genom plantering eller sådd. Bestämmelsen begränsar dock användningen av odlingsätt för skogen så att på torvbaserade områden kan odling av skog endast ske genom plantering och på mineraljordar samt tidigare torvproduktionsområden genom plantering eller sådd. Trädslagen som planteras eller sås ska vara lämpligt för växtplatsen. Med lämplighet avses att ett sådant trädslag väljs som bäst utnyttjar växtplatsens, såsom torvmarkens eller mineraljordens möjligheter. I genomförandet av beskogningen kan flera olika trädslag användas enligt växtplatsens lämplighet. Mängden olika trädslag kan inverka på skogarnas mångfald. Trädslagen har olika strukturella egenskaper och de upprätthåller därför olika bestånd. Även med avseende på skogens hälsa och skaderesistens är blandskog ett bra alternativ. Även skogsodlingsmaterial (plantor eller frön) som används ska till sitt ursprung vara lämpligt för växtplatsen. Valet av skogsodlingsmaterial som till sitt ursprung är lämpligt för växtplatsen är en förutsättning för en lyckad skogsodling eftersom träd är genetiskt anpassade till växtplatsens klimat. Alltför långa överföringar av skogsodlingsmaterial från söder till norr ökar risken för att plantorna fryser medan material som till sitt ursprung är anpassat för norr och som flyttats söderut vanligtvis växer långsammare än lokala original. Frön som insamlats från fröodlingar och plantor som odlats av dessa har definierade användningsområden som ska följas. Användning av fel ursprung kan dessutom utsätta trädbeståndet för insekts-, svamp- och däggdjurskadorna. Planteringsstätheten ska beroende på trädslag vara 1 600–2 500 plantor per hektar. Dessutom ska markytan innan beskogningsåtgärderna vid behov behandlas genom till exempel högläggning eller fläckmarkberedning. Arrangemang för vattenhushållningen som föregår beskogning ska grunda sig endast på röjning av befintliga diken och arrangemang för vattenhushållningen i samband med det. Beskogningsstöd beviljas inte om beskogningen förutsätter nydikning av området. Genom behandling av markytan, dvs. markberedning, går det att minska skador, särskilt sorkskador, vars risk är större ju frodigare växtplats det är fråga om. Nödvändig bekämpning av ytvegetationen ska även utföras innan plantering eller sådd. Beskogningens framgång påverkas avsevärt av det beskogade områdets näringsbalans och området ska vid behov beskogningsgödas. Om området för vilket beskogning ansökts är lindrigt slybevuxet ska vid behov området röjas från sly som vuxit där.

Idet föreslagna 2 mom. sätts en tidsfrist för beskogningens anläggningsåtgärder. Anläggningsåtgärderna ska vara slutförda senast vid utgången av det andra kalenderåret efter det att skogscentralens beslut har meddelats. Under specialmotiveringarna i 15 § nedan utreds möjligheten att få ett års tilläggstid högst två gånger för genomförandet av beskogningen på grundval av oöverstigligt hinder som är oberoende av den sökande.

Den föreslagna 9 § 3 mom. innefattar bestämmelser om åtgärder som ska vidtas efter beskogningens anläggningsåtgärder. På frodiga växtplatser kan ytvegetationen, såsom gräs, hallon och dunört, kväva de odlade plantorna. Dessutom utsätter en frodig ytvegetation plantorna för skador av gnagare och svampsjukdomar. Därför måste ytvegetationen vid behov kemiskt eller mekaniskt, dvs. genom att trampa eller slå, avlägsnas från det beskogade området. Vid behov ska dessutom hjälpplantering eller hjälpsådd och annan eftervård av plantbeståndet ombesörjas, såsom tidig gallring av plantbeståndet och eventuell korrigerande av näringsobalans genom gödsling.

I det föreslagna 4 mom. tilldelas statsrådet bemyndigande att utfärda förordning.

**10 §. Beskogningsstödet belopp.** Enligt 6 § 1 mom. i statsunderstödslagen får annat än i 5 § 3 mom. 3 punkten avsett statsunderstöd som beviljas ur statsbudgeten eller en statlig fond utanför statsbudgeten inte täcka det fulla beloppet av de totalkostnader som orsakas av den verksamhet

eller det projekt som utgör föremål för statsunderstödet, om inte något annat följer av skäl som är motiverade och nödvändiga för att målen med beviljandet av statsunderstödet skall nås. Främjandet av beskogning utgör en del av klimatprogrammet för markanvändningssektorn i statsminister Marins regeringsprogram. Lagförslagets målsättning är att öka skogsarealen och kolsänkorna genom att stöda beskogning. Statsunderstödet som ingår i lagförslaget och som stöder åtgärderna i regeringsprogrammets klimatprogram kan anses vara nödvändigt och motiverat för att uppnå statsunderstödet målsättningar.

Enligt 6 § 2 mom. i statsunderstödslagen kan utan hinder av vad som bestäms i 1 mom. de faktiska kostnaderna för verksamheten eller projektet bli mindre än statsunderstöd som beviljats enligt den kalkylerade grund som fastställts av statsbidragsmyndigheten. Storleken på beskogningsstödet är avsett att definieras på grundval av kalkylerade genomsnittliga kostnader per hektar. I vissa situationer kan därmed de faktiska kostnaderna som beskogningen orsakat vara större eller mindre. Det anses varken möjligt eller ändamålsenligt inom ramarna för skogscentralens resurser att kostnaderna för varje enskild beskogningsansökan granskas. Genom att välja riskobjekt och styra stickproven kan övervakningen riktas till objekt med störst risk med avseende på beskogningsstödet.

Enligt 10 § 1 mom. i lagförslaget utgörs beskogningsstödet av kostnadsersättning och underhållsarvode. Båda dessa grundar sig på kalkylerade genomsnittliga kostnader per hektar. Både kostnadsersättningen och underhållsarvodet är fasta. På så sätt varierar de inte från fall till fall till exempel enligt stödmottagare eller geografiskt enligt region.

Det föreslagna 2 mom. innefattar en bestämmelse på grundval av vilken beskogningsstödet kan graderas så att det för torvbaserade områden betalas ett högre stöd än för mineraljordar och för tidigare torvproduktionsområden. Beskogningsstödet belopp kan även graderas enligt åtgärderna som främjar den biologiska mångfalden varmed uppkomsten av bland annat skogsområden med lövträdsdominans och blandskog främjas. Även då ska ifrågasvarande trädslags lämplighet för växtplatsen säkerställas. Ett högre stöd för torvbaserade områden är motiverat på grund av de olika kostnaderna och arbetsmängden som anläggningsarbetet som de torvbaserade områdenas jordmån kräver. Med avseende på åtgärderna som främjar den biologiska mångfalden är ett högre stöd motiverat på grund av att för den som ansöker om stöd orsakas större kostnader för anskaffning av lövträdsplantor eller specialplantor än för barrträdsplantor.

Enligt det föreslagna 3 mom. betalas beskogningsstödet endast som underhållsarvode då finansieringen för anläggningskostnaderna kommer någon annanstans ifrån. Finansiären kan vara en privat eller offentlig instans. Det här planerade finansieringssättet för anläggningsåtgärderna ska anmälas genom ansökan som avses i 11 §. Det ska även beaktas att stöd som beviljats av annan offentlig instans ska meddelas som stöd av mindre betydelse om det har beviljats på sådant. Även i det här finansieringssättet är förutsättningen att anläggningsåtgärderna inte får inledas innan skogscentralens stödbeslut. Det sistnämnda föreskrivs i 14 § 4 mom.

I det föreslagna 4 mom. tilldelas statsrådet bemyndigande att utfärda förordning.

**11 §. Ansökan om beskogningsstöd.** Enligt 10 § i statsunderstödslagen ska den som ansöker om statsunderstöd i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan. Eftersom faktorerna ovan är bestämmelser i statsunderstödslagen finns inget behov av att föreskriva om dessa på nytt i lagförslaget. Å andra sidan är den som författat ansökan inte nödvändigtvis sökande av statsunderstöd och därför ska frågor avseende den som författat ansökan föreskrivas separat i lagförslaget. Det sistnämnda föreskrivs i det föreslagna 1 mom. (namn och kontaktuppgifter för den som avfattat



dokumentet), i 23 § i lagförslaget (Anteckningsskyldighet och skyldighet att bevara uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter) och i 24 § (Anmärkning och temporärt förbud).

Beviljandet av stöd grundar sig på uppgifterna som den sökande uppgett. I statsunderstödslagens förhandsarbete ([RP 63/2001](#)) beskrivs förhållandet mellan 10 § i statsunderstödslagen och 17 § i den dåvarande lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) som så att statsbidragsmyndighetens utredningsskyldighet enligt 17 § i lagen om förvaltningsförfarande koncentreras till att kontrollera att de uppgifter som sökanden lämnat är korrekta och till att pröva grunderna för beviljandet av statsunderstöd och att statsbidragsmyndigheten vid behov med stöd av sina förpliktelser enligt 17 § i lagen om förvaltningsförfarande, vilka hänför sig till styrningen av förfarandet, ska instruera den som ansöker om statsunderstöd så att nödvändiga och tillräckliga uppgifter lämnas. Den sökande är således skyldig enligt statsunderstödslagen att se till att skogscentralen har tillgång till riktiga och tillräckliga uppgifter för att fatta beslut om ansökan. Skogscentralen är inte själv skyldig att skaffa nödvändiga utredningar avseende besogningsstödet. Undantaget är utlåntagandet från NTM-centralen, som avses i 13 § i lagförslaget, som skogscentralen skaffar. Skogscentralen åläggs dock skyldighet enligt 8 § i förvaltningslagen (434/2003) om myndighetens skyldighet att ge råd och 22 § i förvaltningslagen om komplettering av handling. Skogscentralen ska således hänvisa den sökande att uppge nödvändiga och tillräckliga uppgifter. Här avses uttryckligen en utredning av fakta med avseende på ansökningsärendet. Utredningen av juridiska fakta hör däremot i första hand till skogscentralen. På grundval av de ovannämnda allmänna bestämmelserna har skogscentralen därmed rätt att inte bevilja stöd om den sökande inte tillhandahåller riktiga och tillräckliga uppgifter i ärendet för behandlingen.

Enligt den föreslagna 11 § 1 mom. görs ansökan om besogningsstöd skriftligen hos skogscentralen. I 19 § i förvaltningslagen föreskrivs om skriftligt anhängiggörande i ärendet. Enligt 9 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) uppfyller vid anhängiggörande och behandling av ärenden också elektroniska dokument som sänts till en myndighet kravet på skriftlig form. Beviljandet av besogningsstödet kan inte grunda sig på ett muntligt meddelande.

Den föreslagna paragrafen omfattar inte underskriftsskyldighet. Med avseende på elektroniskt inlämnade ansökningar ska skogscentralen alltid sträva efter att försäkra sig om avsändarens identitet och handlingens autenticitet. I 22 § 2 mom. i förvaltningslagen föreskrivs att handlingen som krävs för anhängiggörandet av ett ärende inte behöver kompletteras med en underskrift om handlingen innehåller uppgifter om avsändaren och det inte finns anledning att betvivla handlingens riktighet. Tvivel om autenticitet och integritet berättigar alltid skogscentralen att kräva att handlingen inlämnas antingen i original och försedd med behörig underskrift eller med ny underskrift. Det förutsätts dock i 2 mom. att namn och kontaktuppgifter för den som ansöker om stöd och den som eventuellt avfattat dokumentet ska anges i ansökan. Med avseende på ansökan är det viktigt att säkerställa vem som författat de vederbörande handlingarna. Avsikten i 24 § i lagförslaget är att föreskriva om anmärkning och förbud till ett ombud och ett biträde. Den nämnda bestämmelsen hänför sig till situationer där ifrågavarande person upprepade gånger har lämnat in ansökningar och anmälningar om verkställande som innefattar vilseledande eller felaktiga uppgifter.

I 1 mom. föreskrivs även om att den redogörelse som avses i 7 § och den förbindelse som avses i 8 § ska ges i ansökan. I nämnda 7 § föreskrivs om anmälan om stöd av mindre betydelse. 8 § i lagförslaget innefattar åtagandet som kopplas till besogningskyldigheterna. Sökanden ska förbinda sig vid att sköta om underhållet av plantskedet på det besogade området såsom föreskrivs i 9 §. Dessutom ska det besogade området bevaras som skogsmark under en förbindelseperiod på tio år.

I 2 mom. förutsätts även att utfört eller pågående MKB-förfarande ska meddelas i ansökan.

I det föreslagna 11 § 3 mom. har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning.

**12 §. Ansökan om besogningsstöd i samägarsituationer.** Områden som är lämpliga för besogning, dvs. så kallade impedimentmarker, är även samägda. Utgångsmässigt kräver genomförandet av besogningen samtycke av områdets alla samägare. Vid planeringen av besogningen av dessa områden kan det dock uppstå problem om alla samägande fastighetsägare inte nås eller om alla inte ger sitt samtycke till att genomföra besogning. Därför borde samägarna som sköter om en del av den samägda fastigheten vid behov ha möjlighet att utföra besogning enligt lagförslaget även utan samtycke från de andra samägarna. Därför har sådana samägare till ett samägt område som avses i det föreslagna 1 mom. som äger minst 60 procent av området och som inkluderar de samägare som förvaltar området, gemensam rätt att ansöka om och genomföra besogning enligt lagförslaget på det samägda området och ta emot besogningsstöd. Också en samägare, som äger minst 60 procent av området och som är en förvaltande samägare av området, ha samma rätt att göra en ansökan. Besogningsstödet betalas till alla som ett fast stöd, dvs. stödets storlek definieras på grundval av kalkylerade genomsnittliga kostnader per hektar. Stödmottagarnas besogningsstöd är således i princip lika stort per hektar för alla. Endast fördelningen av mineraljordar och tidigare torvproduktionsområden samt å andra sidan torvbaserade områden orsakar olika stödnivåer. Stödmottagarnas situation varierar i praktiken, dvs. för vissa är kostnaderna högre per hektar än för andra beroende på stödets kalkylerade genomsnittlighet. Om kostnader uppstår för stöd som betalas för över ett hektar ska samägaren som deltar i ansökan om stöd därmed tillsammans med övriga sökande finansiera den överstigande delen av åtgärdskostnaderna. De samägare som inte deltagit i ansökan är således inte ansvariga för kostnaderna.

Besogningsåtgärderna kan därmed genomföras utan alla samägares samtycke. Övriga samägares rättigheter ska dock tryggas. För att säkerställa övriga samägares rättsskydd ska personen som ansöker om besogningsstöd, då området för vilket besogningsstöd ansöks är samägt, enligt det föreslagna 4 mom. meddela i ansökan hur informationen till de övriga samägarna har genomförts om alla samägare inte är sökande. Det är viktigt att alla samägare känner till den planerade besogningen. I det föreslagna 1 mom. förutsätts även att de sökande avstår från att avkräva de samägare som inte medverkar i åtgärden på kostnaderna för genomförandet av besogningen. Enligt det föreslagna 1 mom. ska de dessutom förbinda sig att ensamma stå för det ansvar, de skyldigheter och de påföljder som följer av det stödbeslut som avses i 14 § i lagförslaget. På så sätt är endast de samägare som ansökt om genomförandet av besogningen ansvariga att följa stödbeslutet som nämns ovan.

I det föreslagna 2 mom. enligt vad som föreskrivs i 1 mom. tillämpas på sådana delägare i ett oskiftat dödsbo vars beräknade andel vid tidpunkten för beviljandet av stödet är minst 60 procent av det område som ansökan gäller.

Enligt det föreslagna 3 mom. tillämpas i övrigt på samägare vad som föreskrivs i 28 § 2, 4 och 5 mom. i finansieringslagen. Enligt 28 § 2 mom. i finansieringslagen anses som samägare som sköter fastigheten en samägare som i ett avtal som avses i 24 kap. 1 § i ärvdabalken (40/1965) har utsetts att sköta fastigheten, genom avtal som ingåtts av samägarna har utsetts att fungera som en i finansieringslagen avsedd samägare som sköter fastigheten eller som bor på fastigheten, om ett avtal som avses i 1 eller 2 punkten inte har ingåtts. Enligt 28 § 4 mom. i finansieringslagen om vad som föreskrivs i 28 § tillämpas även en kvotdel av en fastighet som förvaltas genom samsjuskifte.

I 28 § 5 mom. i lagen om finansiering föreskrivs om delgivning av beslut. Enligt bestämmelsen anses beslutet som avses i 28 § ha kommit till samägarnas kännedom när det har delgivits en av samägarna som sköter fastigheten. Bestämmelser om delgivning till ett dödsbo föreskrivs i 57 § 2 mom. i förvaltningslagen. Enligt bestämmelsen överlämnas tillkännagivandet till ett dödsbo till den delägare som förvaltar dödsboet eller till boförvaltaren. Om dödsboet förvaltas gemensamt av flera delägare kan tillkännagivandet överlämnas till en av dem. Delägaren ska meddela om tillkännagivandet till boets övriga delägare.

I ansökan om beskoagningsstöd ska enligt utredningen ovan i det föreslagna 4 mom. meddelas hur eventuella övriga samägare har informerats om ansökan och hurdan rådgivning de fått om att underrätta sökandena om sin eventuellt negativa ståndpunkt i beskoagningsärendet. Med avseende på informationen förutsätts det att det är möjligt att nå de övriga samägarna utan stora svårigheter. I ett dödsbo kan det till exempel ingå delägare som bor utomlands som inte har varit i kontakt med de andra ägarna på flera år. I sådana fall är det orimligt att förutsätta att delägaren kan nås.

I den föreslagna 12 § 5 mom. har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning.

**13 §. Utlåtande som inhämtas innan stödbeslutet fattas.** Enligt förutsättningarna för beviljandet av beskoagningsstödet i 6 § är majoriteten sådana som förutsätter användning av NTM-centralens expertis. Trots att skogscentralen fattar det slutliga beslutet om beviljandet av beskoagningsstödet ska NTM-centralens bindande utlåtande tas i beaktan. Dessutom är vissa helheter sådana att de direkt även förpliktar skogscentralen. Sådana är exempelvis en del av naturvårdslagens bestämmelser. Å andra sidan förpliktar vissa frågor skogscentralen via markanvändnings- och bygglagen.

NTM-centralen ska ta ställning till det föreslagna 13 § 2 mom. med avseende på beskoagningsstödet om dess förutsättningar för den biologiska mångfalden, bevarandet av ett öppet landsbygdslandskap samt planbegränsningarna. Dessutom ska beskoagningsobjektets lämplighet med avseende på vattenhushållningen vid behov tas med i NTM-centralens utlåtande. När det gäller tidigare torvutvinningsområden kunde NTM-centralen i samband med detta enligt eget övervägande i sitt utlåtande även ta upp möjligheten att området lämpar sig som våtmark i stället för att beskogas, om området med tanke på vattenhushållningen inte lämpar sig för beskoagnings. NTM-centralen är även vid sidan av skogscentralen väldigt medvetna om den aktuella situationen med avseende på genomförandet av tidigare beskoagningsstödsystem. Regionstruktur- aspekterna relaterade till regionutvecklingen, landsbygdsutvecklingen samt miljöfrågorna hör till NTM-centralernas uppgifter. Dessa regionala faktorer ska beaktas i godkännandet av beskoagningsstödet, särskilt om det är fråga om ansökningar som berör omfattande områden.

NTM-centralen utför den praktiska övervakningen av förvaltningen av jordbrukets stödsystem. På så sätt ska NTM-centralen även ta ställning till om särskilt 5 § 4 mom. uppfyller gränsdragningen som jordbruksmark eller ej. Detta innebär bland annat även säkerställandet av att skiftet som ansöker om beskoagningsstöd har tagits ur jordbruksanvändning.

Remissförfarandet ökar skogscentralens och NTM-centralernas administrativa arbetsmängd. I samband med beredningen av det föreslagna stödsystemet har ett underlättat remissförfarande lyfts fram. Det har övervägts om mer detaljerade villkor för beviljandet av beskoagningsstödet som avses i 6 § kan avgränsa behovet av ett utlåtande för vissa objekt med avseende på till exempel den biologiska mångfalden. På grund av variationen i de praktiska situationerna är det dock väldigt svårt att i lagförslaget definiera den biologiska mångfalden entydigt och omfattande för andra objekt än tidigare torvproduktionsområden för vilka NTM-centralens utlåtande

i den här frågan inte behövs. Områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden varierar mycket i landets olika delar på grund av olika växtförhållanden, växtbeståndets och markanvändningens historia, den regionala placeringen eller andra särdrag. Till exempel kan inte bara antalet växtarter på området användas som ett kriterium eftersom växtartbeståndets potentiella antal är större i landets södra delar än i norr på grund av växtperiodens längd, temperaturförhållanden och jordens näringshalt. Den sökande av stödet kan inte heller förutsättas känna till arterna som är av betydelse med avseende på den biologiska mångfalden. Å andra sidan kan området vara viktigt på grund av placeringen som bildar ett lokalt nätverk av livsmiljöer för hotade organismer.

**14 §. Stödbeslut.** Skogscentralen fattar beslut om beviljande eller förvägrande av beskoingsstöd enligt förutsättningar som stadgas i lagförslaget och statsunderstödslagen. Skogscentralen ska i sitt beslutsfattande vid sidan av förutsättningar för beviljande av stöd beakta NTM-centralens bindande utlåtande.

MKB-förfarandet tillämpas huvudsakligen på stora projekt som bedöms som omfattande med avseende på miljökonsekvenserna. Å andra sidan kan även ett annat projekt ha sådana konsekvenser som är betydande för miljön. Tillämpandet av MKB-förfarandet kan eventuellt vara aktuellt om beskoingsansökan riktas till ett väldigt omfattande område, såsom ett tidigare torvproduktionsområde. I det föreslagna 2 mom. begränsas därför skogscentralens rätt att fatta beslut ifall en konsekvensbeskrivning av miljökonsekvenserna som avses i MKB-lagen tillämpas på genomförandet av beskoingen. Stödbeslutet skulle få fattas först efter att skogscentralen har fått tillgång till miljökonsekvensbeskrivningen enligt 19 § i MKB-lagen och till kontaktmyndighetens motiverade slutsats i anslutning till den. I 2 mom. förutsätts dessutom att av stödbeslutet ska det framgå hur bedömningen har beaktats i beslutsprövningen.

Enligt det föreslagna 3 mom. beviljas beskoingsstödet förutsatt att beskoingsåtgärderna genomförs enligt ansökan som godkänts av skogscentralen eller ersättande åtgärder som skogscentralen förutsätter. Enligt 11 § 3 mom. i statsunderstödslagen kan i statsunderstödsbeslutet tas in nödvändiga villkor och begränsningar som gäller statsunderstödet användning för att säkerställa att de omständigheter som anges i 7 § 1 mom. i statsunderstödslagen förverkligas. Enligt den här bestämmelsen har skogscentralen rätt att inkludera villkor och begränsningar i stödbeslutet som avses i den föreslagna 14 § och med vars hjälp beskoingen kan anses genomföras så bra som möjligt på varje område med beaktande av områdets förhållanden. I ansökan om beskoingsstöd ska den sökande bland annat meddela det huvudsakliga trädslaget eller trädslagen på det beskogade området, eventuellt beredningsförfarande av marken och genomförandet av bekämpningen av ytvegetationen. Om åtgärderna som presenterats i ansökan inte är genomförbara enligt skogscentralen kan skogscentralen, i enlighet med statsunderstödslagen, i stödbeslutet inkludera villkor och begränsningar som är nödvändiga för användningen av beskoingsstödet. Genom dessa preciseringar kan skogscentralen till exempel kräva byte av trädslag eller ersättande åtgärder för åtgärderna som angetts i ansökan. Uppgifterna som ska meddelas i ansökan förklaras närmare under punkten Bestämmelser på lägre nivå än lag i motiveringarna för fullmaktsbestämmelsen i 11 § 3 mom.

Vid bedömningen av villkoren för beviljandet av beskoingsstöd ska olika helheter beaktas. Om åtgärderna inleds innan beslutet fattats kan till exempel områden som är viktiga med avseende på den biologiska mångfalden eller värdefulla landskapsområdet äventyras. Beskoingsstöd kan även ha ansökts för sådana objekt som inte ens har förutsättningar att bilda skogar eller för objekt som inte är lämpliga för skogsodling. Enligt det föreslagna 4 mom. får beskoingsåtgärderna inledas först efter att skogscentralen har fattat ett positivt stödbeslut om beskoingsstödet. Detta skulle även förplikta de instanser som enligt 10 § 3 mom. endast beviljas underhållsarvode.

Det föreslagna 5 mom. är delvis informativt. Artikel 6 i den allmänna de minimis-förordningen innefattar bestämmelser om vad medlemsstaten måste meddela företaget om medlemsstaten har för avsikt att bevilja stöd av mindre betydelse till företaget. Det är viktigt att uppgifterna som den allmänna de minimis-förordningen förutsätter tydligt anges i stödbeslutet eftersom informeringen av uppgifterna till stödmottagaren som förordningen kräver sker via beslutet. I det föreslagna momentet hänvisas även till omständigheter som förutsätts i statsunderstödslagen. Av bestämmelserna i statsunderstödslagen kan här 11 § nämnas som föreskriver om statsunderstödsbeslut. Enligt det nämnda 3 mom. i statsunderstödslagen kan i statsunderstödsbeslutet tas in nödvändiga villkor och begränsningar som gäller statsunderstödet användning för att säkerställa att de omständigheter som anges i 7 § (Allmänna förutsättningar för beviljande av statsunderstöd) 1 mom. i statsunderstödslagen förverkligas. I 11 § i statsunderstödslagen förutsätts bland annat även att stödmottagarens skyldighet att lämna en utredning om användningen av statsunderstödet samt tidpunkten för utredningen framgår ur stödbeslutet. Den här utredningen svarar på anmälan om verkställande som avses i 16 § i lagförslaget.

Det föreslagna 6 mom. innefattar bestämmelsen i stödbeslutets innehåll som kopplas till beskoingsstödet diskontering och informationskyldigheten i samband med denna.

**15 §. Hur ett stödbeslut förfaller.** Stödbeslutet och rätten till beskoingsstödet förfaller om beskoingen inte genomförs inom tidsfristen som föreskrivs i 9 § 2 mom. På grund av ett oöverstigitligt hinder oberoende av den sökande kan skogscentralen bevilja förlängning av ansökan för två gånger på ett år för genomförandet av beskoingen. Som oöverstigitligt hinder beaktas brist på plantor, väderförhållanden eller annan oväntad händelse som inte kunnat förutses. En oväntad händelse kan bland annat vara stödmottagarens plötsliga insjuknande eller olycka. Möjligheten att bevilja förlängning två gånger är nödvändig särskilt under de första åren som stödsystemet tillämpas till exempel på grund av eventuell brist på tillgången till plantor i nödvändig ålder.

**16 §. Anmälan om verkställande och utbetalning av beskoingsstöd.** I den föreslagna paragrafen kopplas anmälan om verkställande och betalningen av beskoingsstödet samman.

Skogscentralen ska utan dröjsmål meddelas då anläggningsåtgärderna har genomförts. Meddelandet ska dock överlämnas senast enligt tidsfristen som avses i 9 § för genomförandet av anläggningsåtgärderna för beskoingen eftersom rätten till beskoingsstöd annars förfaller. I 29 § i statsunderstödslagen föreskrivs om förfallandet av statsunderstödet utbetalning om det för utbetalningen av statsunderstödet inte företetts en nödvändig godtagbar utredning för utbetalningen. Specificerade tidsfrister anses nödvändiga i lagförslaget för att utbetalningar avseende beskoingen inte förblir obetalda under obestämd tid. Samtidigt säkerställs att genomförandet av beskoingarna inte fördröjs onödigt. Anmälan om verkställande svarar även på utredningen om användningen av statsunderstöd som avses i 11 § 4 mom. 5 punkten i statsunderstödslagen.

I praktiken kan det uppstå situationer där ett mer omfattande beskoingsområde meddelas i anmälan om verkställande än i skogscentralens stödbeslut. Stödmottagaren är dock endast berättigad till beskoingsstöd av den storlek som fastställts i stödbeslutet. För att undvika oklarheter föreskrivs i det föreslagna 1 mom. att det beskoingsstöd som betalas ut på grundval av anmälan om verkställande får uppgå till högst det belopp som fastställts i stödbeslutet enligt 14 §.

Då anmälan om verkställande erhållits kan skogscentralen betala kostnadsersättningen för beskoingsstödet. Kostnadsersättningen betalas i en post. Utbetalningen av underhållsarvodet är även kopplat till anmälan om verkställande. Arvodet betalas till stödmottagaren efter att två och

åtta år har förflutit sedan skogscentralen på grundval av den mottagna anmälan om verkställande betalat kostnadsersättning. Båda gångerna ska den post som betalas ut utgöra hälften av underhållsarvodet.

Beslut om utbetalning av statsunderstöd föreskrivs inte i statsunderstödslagen som ska tillämpas som allmän lag på beskojningsstödet. För tydlighetens skull är det ändamålsenligt att reglera den föreslagna 16 § 4 mom. om när ett separat förvaltningsbeslut ska fattas om utbetalningen av beskojningsstödet. Enligt 44 § i förvaltningslagen ska av ett skriftligt beslut framgå bland annat motiveringarna för beslutet och specificerad uppgift om vad en part är berättigad eller förpliktad till. Enligt 45 § i förvaltningslagen ska ett beslut motiveras. Till exempel då stödet inte utbetalas i enlighet med anmälan om verkställande för hela den meddelade arealen eller då underhållsarvodet inte utbetalas till exempel på grund av försummad eftervård av plantbeståndet, ska dessutom beslut om utbetalning av beskojningsstöd enligt stödbeslut som avses i 14 § fattas. Då ska stödbeloppet och motiveringarna till varför stödet inte överensstämmer med stödbeslutet som avses i 14 § framgå av beslutet om utbetalning av beskojningsstöd. Stödmottagaren har möjlighet att söka ändring i det här beslutet om utbetalning. Om beskojningsarbetet utförs i den omfattning och på det sätt som stödbeslutet och anmälan om verkställande som avses i 14 § förutsätter behövs inget separat beslut om stödets slutliga belopp och utbetalning. Då skickas ett meddelande till stödmottagaren om utbetalning av beskojningsstödet. Till stödmottagaren utbetalas beskojningsstöd till det belopp som beviljats i stödbeslutet.

I det föreslagna 5 mom. har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning.

**17 §. Överföring av skyldigheterna och rättigheterna enligt stödbeslutet.** För att förtydliga den nya ägarens eller besittarens rättsliga ställning för ett område som ska beskogas eller som enligt lagförslaget redan beskogats föreslås att den efter överföringen av ägande- eller besittningsrätten jämföras med stödmottagarens rättsliga ställning enligt lagförslaget. Områdets nya ägare eller besittare berörs enligt bestämmelsen av de skyldigheter och rättigheter som ingår i stödbeslutet som avses i 14 § i lagförslaget. Bestämmelsen om den här helheten finns i den föreslagna 17 §. Genom bestämmelsen undviks till exempel förhinder till återkrav i situationer där områdets nya ägare eller besittare avslutar förbindelsen att använda det beskogade området som skogsmark under giltighetstiden. I sådana fall har den ursprungliga stödmottagaren inte agerat i strid mot stödbeslutet och det är inte möjligt att rikta återkravet av stödet till den ursprungliga stödmottagaren. Enligt 3 § 1 mom. i lagförslaget tillämpas även statsunderstödslagen på beskojningsstödet. I 3 § 1 mom. i statsunderstödslagen föreskrivs att om det i någon annan lag finns bestämmelser som avviker från denna lag så skall de iaktas istället för denna lag. Återkrav skulle således enligt den föreslagna 17 § kunna riktas till den nya ägaren eller besittaren eftersom den nya stödmottagaren förbinds till förbindelsen enligt stödbeslutet. Å andra sidan om den ursprungliga stödmottagaren väsentligen skulle ha agerat i strid mot beskojningsstödet villkor under ägande- eller besittningstid kan det utbetalade beskojningsstödet återkrävas av denna i enlighet med 21 § i statsunderstödslagen. I situationen tillämpas 4 punkten i den senast nämnda paragrafen enligt vilken beskojningsstödet ska återkrävas eftersom bestämmelserna om användning av statsunderstöd eller villkoren i statsunderstödsbeslutet väsentligen har brutits i fallet.

**18 §. Upphävande av beskojningsskyldigheten.** Om det beskogade området eller en del av det löses in ska skogscentralen enligt det föreslagna 1 mom. upphäva beskojningsskyldigheten på basis av ansökan. Vid inlösningssituationer ändras vanligtvis områdets användningsändamål så att det inte längre är motiverat att hålla beskojningsskyldigheten i kraft. Inlösning i sig är inte ännu en motivering till att upphäva skyldigheten. Om dock användningen av området för skogs-

## RP 150/2020 rd

bruksändamål avsevärt förhindras på grund av inlösningen ska skogscentralen upphäva skyldigheten då den fått kännedom om detta. I dessa situationer är det inte heller motiverat att kräva markägaren att återbetala sitt stöd.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om en situation där skogscentralen även kan upphäva beskogningskyldigheten. De avsedda situationerna i det föreslagna momentet är sådana där en fortsatt skyldighet inte är ändamålsenlig eller möjlig.

2 mom. 1 punkten i paragrafen gäller ändringar i planläggningen. Om området eller en betydande del av det i en plan anvisas för något annat ändamål än skogsbruk kan skogscentralen upphäva beskogningskyldigheten för området. Detta förutsätter dock prövning från fall till fall eftersom ändring av användningsform i planen nödvändigtvis inte orsakar begränsningar för idkande av skogsbruk. 2 punkten i momentet gäller det beskogade områdets övergång till ett avtalsområde. Om det för området eller en betydande del av det ingås ett miljöstödsavtal för skogsbruk eller annat motsvarande avtal är det motiverat att avtalets skyldigheter kommer i stället för den presenterade beskogningskyldigheten.

I 2 mom. 1 och 3 punkten gäller situationer där området anvisas för annan användning i planen eller om det enligt lagen ställs användningsbegränsningar eller åtgärdsförbud riktade till området. Dessa uppkommer av orsaker som är oberoende av markägarna och skiljer sig därför från situationen i 2 punkten.

Skogscentralen måste upphäva områdets beskogningskyldighet enligt det föreslagna 3 mom. om markägaren slutar använda området eller en betydande del av det som skogsbruk tio år efter att anmälan om verkställande gjorts. Som exempel i sådana situationer kan nämnas att området röjs till åker eller att området tas i bruk som torvproduktionsområde. I sådana situationer är det motiverat att upphäva beskogningskyldigheten.

**19 §. Återbetalning av beskogningsstöd.** Enligt det föreslagna 1 mom. ska stödmottagaren återbetala beskogningsstödet då stödmottagaren slutar använda det beskogade området eller en betydande del av det som skogsbruk under beskogningskyldighetens gång. I momentet finns även en hänvisning till 20 § i statsunderstödslagen om motiveringarna för återkrav av beskogningsstöd. Enligt 20 § i statsunderstödslagen har mottagaren allmän skyldighet att återbetala ett ogrundat, felaktigt eller för högt statsunderstöd eller en del av det. Det är dessutom stödmottagarens skyldighet att enligt 20 § 1 mom. i statsunderstödslagen återbetala statsunderstödet eller en del av det om det inte kan användas i enlighet med statsunderstödet användningsändamål.

I det föreslagna 19 § 2 mom. föreskrivs för tydlighetens skull om sådana situationer där det inte finns någon återbetalningsskyldighet av beskogningsstödet. I specialmotiveringarna i 18 § är sådana situationer inlösning av området, planläggning, användningsbegränsningar och åtgärdsförbud.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs att stödet som ska återbetalas i enlighet med lagförslaget eller 20 § i statsunderstödslagen ska återbetalas till skogscentralen. Enligt 20 § i statsunderstödslagen gäller återbetalningsskyldigheten inte situationer där beloppet som ska återbetalas är högst 100 euro.

I det föreslagna 3 mom. föreskrivs även om betalning av räntan för stödet som ska återbetalas. Enligt 24 § i statsunderstödslagen ska mottagaren av statsunderstöd för beloppet som återbetalas eller återkrävs från statsunderstödet utbetalningsdag betala en årlig dröjsmålsränta ökad med tre procentenheter enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982). I det föreslagna momentet föreskrivs att om stödet har betalats ut i flera poster ska det på det belopp som återbetalas betalas

ränta enligt 24 § i statsunderstödslagen från den senaste utbetalningen av beskoingsstödet eller från det att stödet betalats ut i sin helhet. I förarbetet av den nämnda bestämmelsen i statsunderstödslagen konstateras att räntan ska betalas fram till den dagen då statsunderstödet betalas tillbaka. Den föreslagna bestämmelsen är en administrativt enklare lösning än att räntan betalas från och med varje betalningspost. Beskoingsstödet betalas i tre poster, först kostnadsersättning och därefter underhållsarvode i två poster.

**20 §. Återkrav av beskoingsstöd.** I den föreslagna 20 § föreskrivs om återkrav och befogenheten avseende återkravet mellan skogscentralen och Livsmedelsverket. Livsmedelsverket ansvarar för verkställandet av beslutet om återkrav. Skogscentralen ger förslag om återkrav av stödet till Livsmedelsverket.

I 1 mom. definieras från vem stödet återkrävs. I allmänhet återkrävs stödet från stödmottagaren. Dock utgör skyldigheterna med avseende på miljöstödet i lagen om finansiering samt vård- och underhållsskyldigheten undantag varmed stödet återkrävs från den som brutit mot ifrågavarande skyldigheter. Utgångspunkten för återkrav av beskoingsstöd är att beskoingsstödet återkrävs av den stödmottagare som inte under ägande- och besittningstiden har följt beskoingsstödet villkor och beskoingsskyldighet. Den här principen stöds av 17 § i lagförslaget där det föreskrivs om överföring av skyldigheter i samband med beskoingsstödet. Efterlevnaden av beskoingsstödet villkor innebär alla villkor för stödet varav ett viktigt villkor är att bevara det beskogade området som skogsmark under förbindelsetiden. Om det beskogade områdets nya ägare eller besittare avslutar sitt åtagande att använda det beskogade området som skogsmark under giltighetstiden, kan beskoingsstödet indrivnas från den nya instansen trots att stödet inte skulle ha betalats åt den instansen. Den föreslagna bestämmelsen förhindrar å sin sida falsk överföring av ägande- och besittningsrätten för att undvika återkrav. Om beskoingsstödet indrivs avslutas naturligtvis samtidigt områdets underhållsskyldighet. I det föreslagna 6 mom. föreskrivs om återkrav av ett objekt med samägd fastighet.

Enligt det föreslagna 20 § 2 mom. föreskrivs grunderna för återkrav av beskoingsstödet i övrigt i statsunderstödslagen. I 21 § i statsunderstödslagen föreskrivs om statsbidragsmyndighetens skyldighet att återkräva statsunderstöd. Enligt 1 punkten i den nämnda paragrafen är grunden för återkrav försummelse av återbetalningsskyldigheten som avses i 20 § i statsunderstödslagen. Enligt 2 punkten finns det grund för återkrav då statsunderstödet används för ett väsentligen annat ändamål än vad det har beviljats för. Enligt 3 punkten utgör dessutom inlämnande av felaktiga eller vilseledande uppgifter om någon omständighet som har varit ägnad att väsentligen inverka på erhållandet av statsunderstödet, dess belopp eller villkor grund för avslutande av betalning eller återkrav. Utöver inlämnande av felaktiga uppgifter utgör även hemlighållande av en väsentlig uppgift grund för att avsluta utbetalningen av eller återkräva stödet. Enligt 4 punkten är grunden för avslutande av utbetalning och återkrav att mottagaren av statsunderstöd på ett med 1–3 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om användning av statsunderstöd eller villkoren i statsunderstödsbeslutet.

En av förutsättningar för beviljande av beskoingsstöd enligt 6 § 1 mom. 5 punkten i lagförslaget är att området, för vilket beskoing ansöks, inte samtidigt har annan ansökan eller ansökningar i kraft som hänför sig till beskoing. Om det via ansökan meddelas att anläggningsåtgärderna för beskoingen finansieras med annat än beskoingsstödet kan den sökande få underhållsarvode om de övriga förutsättningarna uppfylls. I praktiken kan dock en situation uppstå där den sökande har ansökt om stöd för sin planerade beskoing från annat håll och inte meddelar detta till skogscentralen i ansökan om beskoingsstöd. Då gör sig den sökande skyldig till inlämnande av felaktiga uppgifter. I sådana situationer tillämpas 21 § 3 punkten i statsunderstödslagen. Åtgärden medför återkravspåföljder. Även om det genom kontroller eller på annat sätt uppdragas att området som anmälts för beskoing redan har varit beskogat eller om



åtgärderna påbörjats gör sig den sökande skyldig till inlämnande av felaktiga uppgifter. Förutsättningen för att beskningsstödet ska beviljas är enligt 6 § 1 mom. 6 punkten i lagförslaget att beskningsstöd inte får inledas innan skogscentralen har fattat beslut i stödärendet.

Enligt 28 § 2 mom. i statsunderstödslagen får åtgärder för återkrav av statsunderstöd, ränta eller dröjsmålsränta på stödet inte längre vidtas när tio år har förflutit från det att statsunderstödet eller dess sista post har utbetalats. Enligt detta i 2 mom. i statsunderstödslagen får man inte längre återkräva beskningsstöd då tio år förflutit från utbetalningen av den sista posten av underhållsarvode. I momentet föreslås dock att det dessutom föreskrivs om situationer där grunden för återkrav är att bevarandet som skogsmark bryts. Då räknas tidsfristen som avses i 28 § 2 mom. i statsunderstödslagen från dess att giltigheten för nämnda skyldighet upphört. Den här skyldigheten är i kraft i tio år från att anmälan om verkställande av beskningsstöd överlämnats till skogscentralen.

I det föreslagna 20 § 3 mom. föreskrivs om betalning av ränta vid återkrav av stöd. Med avseende på räntan vid återkrav av beskningsstöd tillämpas samma praxis som för återbetalning av stöd som utreds ovan. Ränta betalas även här från den senaste utbetalningen av beskningsstödet eller från det att stödet betalats ut i sin helhet. I momentet föreslås dessutom en bakre gräns för betalning av ränta. I samband med återkrav ska ränta betalas till den dag som skogscentralen gör en framställning till Livsmedelsverket om återkrav av stödet. Om skogscentralen har befogenhet att fatta beslut om återkrav upphör betalning av ränta den dag som ifrågasvarande beslut fattas. Bestämmelsen kan motiveras med att behandlingen av återkravsärendet vanligtvis är längre bland annat på grund av att både skogscentralen och Livsmedelsverket hör den administrativa kunden innan beslut fattas i ärendet. Återkravsprocessens tidsmässiga längd i förvaltningen kan därmed inte orsaka ytterligare ränteföljder.

I det föreslagna 4 mom. föreskrivs att skogscentralen ska göra en framställning till Livsmedelsverket om återkrav av stödet då centralen fått kännedom om grunderna till återkravet. Därefter beslutar Livsmedelsverket om återkrav. På återkravet tillämpas bestämmelserna i 5 kap. i statsunderstödslagen dock som så att i det föreslagna momentet föreskrivs en undre gräns på 100 euro för det återkrävda beloppet. Det här beloppet anses ändamålsenligt särskilt med beaktande av alla kostnader som hänför sig till de olika administrativa skedena av återkravet vid både skogscentralen och Livsmedelsverket.

I 5 mom. föreskrivs om återkrav då den allmänna de minimis-förordningen inte iakttagits. Villkoret för beviljande av stöd av mindre betydelse är att det totala stödet av mindre betydelse till ett enda företag inte får överstiga 200 000 euro under en period av tre skatteår. Skogscentralen ska göra en framställning till Livsmedelsverket om återkrav av beskningsstödet om centralen får kännedom om att nämnda gräns överskridits.

I 6 mom. föreslås att det föreskrivs om de situationer där procedurbestämmelserna om samägda fastigheter tillämpas. Den föreslagna bestämmelsen utgör ett undantag i det föreslagna 1 mom. Enligt momentet, om bestämmelserna om förfarandet i fråga om samägda fastigheter har tillämpats när beskningsstöd beviljats, får stödet med avvikelse från 1 mom. inte återkrävas av en sådan samägare som inte har mottagit något stöd, om inte denna samägare eller den nya samägaren själv har deltagit i den verksamhet som utgör grunden för att stödet återkrävs. Om den nya ägaren exempelvis deltar i ändringen av beskningsområdet till annat än skogsmark under förbindelsetiden kan beskningsstödet även indrivras av denna.

**21 §. Skogscentralens tillsynsuppgift.** Enligt 16 § 1 mom. i statsunderstödslagen kan granskningarna riktas mot mottagaren av statsunderstöd. Enligt det föreslagna 1 mom. skogscentralen

utövar tillsyn över och granskar förutsättningarna för beviljande och utbetalning av besko-  
gningsstöd och iakttagandet av de skyldigheter som hänför sig till besko-  
gningsstödet. Statsun-  
derstödslagen ska tillämpas enligt 3 § 1 mom. i lagförslaget och därför är hänvisningen till den  
föreslagna paragrafen med avseende på 15–17 § i statsunderstödslagen och granskningen av  
informativ karaktär. Granskningarna ska enligt 16 § 1 mom. i statsunderstödslagen vara nöd-  
vändiga. Bemyndigandet i samband med granskningarna som föreskrivs i statsunderstödslagen  
riktas till myndigheterna. Personalen på skogscentralen som fattar beslut om och bereder an-  
sökningarna, dvs. använder offentlig makt, omfattas av straffrättsligt tjänsteansvar enligt 15 § i  
skogscentrallagen. Nämnade paragraf innefattar en hänvisningsbestämmelse till de allmänna för-  
valtningslagarna som skogscentralen ska följa. Skogscentralens personal omfattas således av  
tjänsteansvar som jämföras myndigheter och de arbetar i förhållande till den sökande som en  
statsbidragsmyndighet. Granskningarna som avses i 1 mom. får inte utföras i utrymmen som  
används för permanent boende. Skogscentralens granskningar sker antingen på plats eller i ter-  
rängen eller som dokumentgranskningar. Dokumentgranskningar är inte nödvändiga att utföra  
i utrymmen som används som permanent boende utan skogscentralen ber om dokument för  
granskningen antingen av stödmottagaren eller stödmottagarens ombud.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om förfarandet vid granskning. Det föreslagna momentet  
tillämpas endast då det under en terrängbesiktning eller annan besiktning i genomförandet av  
besko-  
gningen uppdagas mindre brister som ändå kan avhjälpas. Då ska skogscentralen först  
inom utsatt tid ge stödmottagaren möjlighet att avhjälpa bristerna.

Det 2 mom. omfattar inte uppgifter som uppges i dokument. Till den del som dokumenten är  
bristfälliga ska förvaltningslagens bestämmelser om komplettering av handlingar (22 §) och  
partens utredningsskyldighet (31 § 2 mom.) tillämpas. Dessutom ska bestämmelserna i statsun-  
derstödslagen tillämpas. I 10 § i statsunderstödslagen föreskrivs om den sökandes skyldighet att  
lämna riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra  
omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan. Enligt  
14 § i nämnda lag ska mottagaren av statsunderstöd lämna riktiga och tillräckliga uppgifter till  
statsbidragsmyndigheten för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet följs. I lag-  
förslaget grundar sig beviljandet av besko-  
gningsstödet till väsentliga delar på uppgifterna som  
uppges i dokumenten och skogscentralen har inte resurser att granska uppgifterna i varje doku-  
ment i terrängen. Således till den del det är fråga om bristfälliga uppgifter ska skogscentralen  
be den sökande eller mottagaren om tilläggsutredning på grundval av de nämnda allmänna be-  
stämmelserna. Å andra sidan till den del som det i dokumenten uppges sådana felaktiga eller  
vilsedande uppgifter till skogscentralen som är väsentliga vid bedömningen av om förutsätt-  
ningarna för att erhålla stöd uppfylls och vid beräkning av stödbeloppet är det inte längre fråga  
om efterlevnad av skyldigheten att lämna uppgifter som avses i 10 och 14 § i statsunderstöds-  
lagen. Lämnande av sådana felaktiga och vilseledande uppgifter utgör även grund för återkrav  
som föreskrivs i statsunderstödslagen. I sådana situationer finns det inte grund för att den sö-  
kande eller stödmottagaren ges möjlighet att avhjälpa felaktiga eller vilseledande uppgifter. Då  
är det oftast fråga om oärligt och avsiktligt förfarande som även kan uppfylla rekvisitet för sub-  
ventionsförseelse eller subventionsbedrägeri. I egenskap av statsbidragsmyndighet måste  
skogscentralen naturligtvis ta proportionalitetsprincipen i beaktande vid bedömningen av den  
felaktiga eller vilseledande uppgiftens väsentlighet. I sista hand är det statsbidragsmyndigheten  
som beslutar hur bestämmelserna i ovannämnda förvaltningslag och statsunderstödslag tilläm-  
pas i varje situation.

Stöd av mindre betydelse omfattas inte av någon skyldighet att göra förhandsanmälan till kom-  
missionen. Enligt den allmänna de minimis-förordningen ska stöd av mindre betydelse dock  
rapporteras om kommissionen så kräver. Det finns bestämmelser om det här förfarandet i artikel  
6 i den allmänna de minimis-förordningen (Övervakning). I det här sammanhanget tilldelas

skogscentralen i enlighet med det föreslagna 3 mom. uppgiften att besvara och samla in information om beskojningsstödet såsom den allmänna de minimis-förordningen förutsätter. Då skogscentralen bereder detaljerna för tillämpningen av beskojningsstödet stödsystem samt förvaltningsfrågor i samband med lagringen av uppgifter i systemet för skoglig information som beskrivs under Verkställighet och uppföljning-punkten ska även den här helheten beaktas. Artikel 6.5 i den allmänna de minimis-förordningen innefattar en utgångsmässig tid på 20 arbetsdagar inom vilken uppgifterna i nämnda punkt ska överlämnas till kommissionen om den så kräver.

I det föreslagna 4 mom. har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning.

**22 §.** *Jord- och skogsbruksministeriets och Livsmedelsverkets tillsynsuppgift.* Enligt 22 § 1 mom. i lagförslaget på jord- och skogsbruksministeriet tillämpas det som i finansieringslagen föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets uppgift att övervaka skogscentralens verksamhet samt om ministeriets rätt att få uppgifter om användningen och uppföljningen av stödet och om dem som ansöker om och mottar stöd samt utföra granskningar som avser skogscentralens verksamhet.

I den föreslagna 22 § 2 mom. föreskrivs om Livsmedelsverkets tillsynsuppgift. I fråga om Livsmedelsverkets uppgift att övervaka skogscentralens verksamhet tillämpas vad som i 1 mom. föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift. Jord- och skogsbruksministeriet kan ålägga Livsmedelsverket att utföra granskningar som avser skogscentralens verksamhet.

Bestämmelserna i den giltiga finansieringslagen som förklaras nedan tillämpas i skogscentralens tillsyn vid övervakningen av beskojningssystemet.

I 44 § i lagen om finansiering föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets och i 45 § om Livsmedelsverkets tillsynsuppgifter. Enligt 44 § 1 mom. i lagen om finansiering riktas ministeriets tillsynsuppgift till skogscentralens och Livsmedelsverkets verksamhet. Syftet med övervakningen är att säkerställa efterlevnaden av lagen om finansiering. Ministeriet har rätt att få tillgång till allmänna användnings- och uppföljningsuppgifter för tillsynsuppgifterna från skogscentralen och Livsmedelsverket. Dessa kontroller utgörs huvudsakligen av dokumentgranskningar men de kan även utföras som granskningar på plats i terrängen. Granskningarna är kopplade till säkerställandet av att bestämmelserna i finansieringslagen efterföljs. Med avseende på ministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna följs bestämmelserna i 16 och 17 § i statsunderstödslagen.

I 44 § 2 mom. i finansieringslagen föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets rätt till uppgifter. Trots sekretessbestämmelserna har ministeriet rätt att av skogscentralen och Livsmedelsverket få sådana för ministeriets uppdrag nödvändiga uppgifter om omständigheter som gäller sökanden eller stödmottagaren och som är av väsentlig betydelse för att säkerställa att finansieringslagen iakttas vid beviljandet och utbetalningen av stödet och vid övervakningen av stödets användning.

Enligt 45 § i finansieringslagen utför Livsmedelsverket nödvändig övervakning av skogscentralens verksamhet med avseende på efterlevnaden av finansieringslagen. Livsmedelsverket kan till exempel granska skogscentralens terrängbesiktningar och handlingarna i samband med behandlingen av de administrativa frågorna avseende besiktningarna. Eftersom övervakningen av skogscentralen hör till jord- och skogsbruksministeriet enligt 44 § i finansieringslagen är det motiverat att ministeriet närmare definierar genomförandet av granskningarna, såsom exempelvis antalet granskningar och hur de riktas.

I 45 § 2 mom. i finansieringslagen föreskrivs om Livsmedelsverkets rätt till uppgifter från skogscentralen. Bestämmelsen motsvarar innehållsmässigt jord- och skogsbruksministeriets rätt till uppgifter från skogscentralen och Livsmedelsverket enligt 44 § 2 mom.

I 22 § 3 mom. i lagförslaget föreskrivs om Livsmedelsverkets skyldighet att på begäran av skogscentralen utföra så kallade jämförande granskningar mellan uppgifterna för områdena som ansökt om beskogning och i åkerskiftesregistren. Begäran kan göras med ändamålsenliga mellanrum och de skulle sträva efter att säkerställa att beskogningsstödet endast ansökts för områden som är godkända för beskogning som avses i 5 § i lagförslaget. Genom jämförande granskningar är det möjligt att säkerställa att stödet inte ansöks för områden som är i aktiv produktionsodling och som erhåller stöd för åkerarealer. I undantagsfall, såsom i situationer som avses senare i 5 § 4 mom. i lagförslaget, är det dock möjligt att godkänna området för stöd trots att det omfattats av stödansökan. De sistnämnda områdena är vanligtvis områden som i övervakningen av stöd för åkerarealer visat sig vara olämpliga för dessa stöd.

I det föreslagna 4 mom. har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning.

**23 §. Anteckningsskyldighet och skyldighet att bevara uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter.** Syftet med paragrafen är att säkerställa tillgången till uppgifter och handlingar som är nödvändiga för granskningar av beskogningsstödet så länge som det är nödvändigt för övervakningen att Europeiska unionens lagstiftning och statsunderstödslagen efterföljs.

Enligt det föreslagna 23 § 1 mom. har stödmottagaren anteckningsskyldighet med avseende på beskogningen. Anteckningarna ska grunda sig på verifikat gällande beskogningen som ska numreras enligt anteckningarna. Anteckningsskyldigheten kan även uppfyllas med hjälp av bokföring. Momentet förutsätter också att anteckningarna eller bokföringen samt verifikat ska sparas i tio år efter beskogningsstödet sista betalningspost. Enligt artikel 1.2 i den allmänna de minimis-förordningen ska berörd medlemsstat på lämpligt sätt, till exempel genom åtskillnad mellan verksamheterna eller uppdelning av kostnaderna, säkerställa att verksamheterna inom de sektorer som undantas från tillämpningsområdet inte omfattas av stöd av mindre betydelse som beviljats i enlighet med denna förordning. För det beviljade beskogningsstödet ska därmed fastställas att det inte stannar vid att stöda primärproduktionen utan att det är riktat till att stöda beskogningsprojektet. Stödmottagaren ska kunna visa att det beviljade beskogningsstödet och kostnaderna i samband med beskogningen uppdelas mellan jordbruket och skogsbruket. Säkerställandet av genomförandet av denna fördelning kan delvis skötas med hjälp av skyldigheter i den nationella lagstiftningen. En privat markägare är enligt skattelagstiftningen anteckningsskyldig för sitt skogsbruk, dvs. för skogsbrukets inkomster och utgifter ska anteckningar göras. Anteckningarna ska grunda sig på verifikat. Inkomst- och utgiftsverifikaten ska numreras enligt anteckningarna. Bokföringsskyldiga har bokföring ur vilken även fördelningen kan säkerställas. Den föreslagna tidsfristen på tio år är å sin sida kopplad till EU:s statsunderstödsbestämmelser. Enligt artikel 17 i rådets förordning (EU) 2015/1589 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas en preskriptionstid på tio år för kommissionens befogenhet att återkräva stöd. Även i 28 § i statsunderstödslagen föreskrivs en tidsfrist på tio år för återkrav. Medlemsstaterna har enligt artikel 6.4 i den allmänna de minimis-förordningen skyldighet att spara handlingar relaterade till enskilda stöd av mindre betydelse under tio skatteårs tid från dagen då stödet beviljades. Dessutom ska handlingar relaterade till programmet för stöd av mindre betydelse sparas i tio års tid från dagen då programmet beviljar det sista enskilda stödet.

Det föreslagna 1 mom. inkluderar även stödmottagarens skyldighet att bevara vissa andra handlingar. Enligt bestämmelsen ska stödmottagaren dessutom under motsvarande tid, dvs. i tio år

från beskningsstödet sista utbetalningspost, vid behov bevara handlingar av vilka det besko-  
gade området jordart framgår. En sådan handling kan utgöras av en bördighetsundersökning-  
eller analys, jordanalys eller annan jämförbar utredning. Genom handlingen kan jordarten som  
stödmottagaren angett säkerställas eftersom den inverkar på beskningsstödet belopp om stö-  
det har graderats enligt torvbaserad jord och mineraljord.

I det föreslagna 2 mom. föreskrivs om skyldigheten som avses i 1 mom. som även ska omfatta  
en eventuell utomstående aktör som använts för att genomföra beskogningen. En utomstående  
instans som genomför beskningsprojektet sköter ofta om hela arbetskedjan för beskogningen.  
Därmed betalas kostnaderna i projektet först av den utomstående instansen som sedan fakturerar  
dessa kostnader av stödmottagaren. Till exempel har inte stödmottagaren tillgång till original-  
verifikationerna för anskaffning av plantbeståndet och maskinentreprenaden utan dessa är hos  
den utomstående instansen. Såsom ovan konstaterats ska det för det beviljade beskningsstödet  
säkerställas att stödet endast riktas till beskningsprojektet som stöds. Därför ska projektets  
faktiska kostnader kunna verifieras. Den föreslagna skyldigheten skulle inte riktas till den som  
avfattat ansökan och anmälan om verkställande eller annat ombud och biträde som stödmotta-  
garen använder. Det sistnämnda omfattas dock av skyldigheten att ge uppgifter som avses i det  
föreslagna 3 mom.

Enligt det föreslagna 14 § 3 mom. i lagförslaget beviljas beskningsstödet förutsatt att besko-  
ningsåtgärderna genomförs i enlighet med den av skogscentralens godkända ansökan eller de  
ersättande åtgärder som skogscentralen förutsätter. Skogscentralen ska kunna säkerställa att  
detta har följts. Till exempel ska antalet plantor som använts i anläggningen av plantbeståndet  
vara tillräckligt. Verifikationerna som erhållits vid anskaffningen av dessa och eventuella andra  
utredningar i samband med beskogningen ska sparas. På grund av detta föreskrivs i det före-  
slagna 23 § 1 mom. om lagringen av handlingar relaterade till beskogningen. I praktiken kan  
situationer uppstå där trädslaget som planterats eller såtts på området inte lyckas till exempel på  
grund av en naturkatastrof. Om det trots allt vuxit ett naturligt plantbestånd som uppfyller skogs-  
lagens grundläggande krav kräver inte situationen fortsatta åtgärder av skogscentralen om åt-  
gårderna som stödbeslutet förutsätter ursprungligen har utförts tillräckligt omsorgsfullt.

I 14 § i statsunderstödslagen föreskrivs om statsunderstödmottagarens skyldighet att lämna upp-  
gifter. Med avseende på beskningsstödet är det därför inte nödvändigt att separat föreskriva  
om stödmottagarens del i detta. I beskningsstödet kan stödmottagaren låta en utomstående  
avfatta ansökan och genomförandeplanen samt genomförandet av beskogningen. Enligt 12 §  
4 mom. i statsunderstödslagen ska mottagaren av statsunderstöd lämna riktiga och tillräckliga  
uppgifter till statsbidragsmyndigheten för utbetalningen av statsunderstödet. Därför är det mo-  
tiverat att även ovannämnda utomstående instanser är skyldiga att ge skogscentralen riktiga och  
tillräckliga uppgifter för utbetalning av stödet och övervakningen av att villkoren för stödbeslu-  
tet iakttas. Denna skyldighet att ge uppgifter stöder även övervakningen av helheten som avses  
i det föreslagna 1 och 2 mom.

**24 §. Anmärkning och temporärt förbud.** I den föreslagna 24 § föreskrivs om anmärkning och  
förbud till ett ombud och ett biträde. Bestämmelsen hänför sig till situationer där ombudet eller  
biträdet upprepade gånger har utarbetat ansökningar och anmälningar om verkställande eller  
ovannämnda handlingar så att de innehåller vilseledande eller felaktiga uppgifter. I den före-  
slagna paragrafen avses med ombud och biträde fysiska personer. Den föreslagna bestämmelsen  
om förbudet skiljer sig från förbudet att uppträda enligt 12 § 2 mom. i förvaltningslagen så att  
det föreslagna förbudet är mer allmänt men tidsbundet. Förbudet att uppträda i förvaltningslagen  
är å sin sida kopplat till ett enskilt förvaltningsärende. Förbudet att uppträda i förvaltningslagen  
gäller uppträdande hos vederbörande myndighet. Skogscentralens verksamhetsområde är hela

det finländska fastlandet. Tillämpandet av bestämmelsen om förbudet att uppträda enligt förvaltningslagen innebär att det utfärdade förbudet är i kraft på hela det finländska fastlandet. Den föreslagna paragrafen förutsätter dock att området där förbudet är i kraft begränsas geografiskt. Förbudet att uppträda enligt förvaltningslagen lämpar sig inte för sådan verksamhet där ett ombud eller biträde har flera ansökningsärenden som ska behandlas under en kort tid. För ombuds- eller biträdesverksamheten som avses i den föreslagna paragrafen är det naturligt att ombudet eller biträdet inte behöver uträtta ärenden flera gånger i enskilda anhängiga ärenden vid skogscentralen.

I förslaget anses att bestämmelsen om ett separat förbud för ombud och biträde är motiverat särskilt med avseende på markägarnas rättsskydd. Den andra motiveringen är att minska myndigheternas administrativa arbete och att förhindra att statliga medel riktas till objekt som inte är lämpliga för stöd på grund av eventuella felaktiga beslut. Enligt 10 § i statsunderstödslagen ska den som ansöker om statsunderstöd i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan. Beviljandet av besöksstöd grundar sig på uppgifterna som anges i ansökningshandlingarna. Det uppstår problem om skogscentralen har vetskap om att ett enskilt ombud eller biträde upprepade gånger överlämnar ansökningar för olika markägares del till skogscentralen med vilseledande eller felaktiga uppgifter till exempel om hur besöksarbetet ska genomföras eller har genomförts. Förbudet kan endast utfärdas om det är fråga vilseledande och felaktiga uppgifter. Förbudet kan således inte utfärdas enbart på grundval av upprepade bristfälliga uppgifter. Skogscentralen har i egenskap av statsbidragsmyndighet inte resurser att granska varje ansökningshandlings riktighet i terrängen. Det är även viktigt med avseende på markägarnas rättsskydd att Livsmedelsverket kan utfärda förbud åt ombudet eller biträdet att vara verksam som ombud eller biträde så att markägarna undviker att inleda uppdrag med sådana instanser vars handlingar upprepade gånger har visat sig vara vilseledande och felaktiga. Ett allmänt förbud är även den administrativt lättaste lösningen. Förslagets syfte är även att minska det administrativa arbetet. Därför är det motiverat att förbudet utfärdas till ombudet eller biträdet som ett allmänt förbud och inte separat i samband med varje ansökan eftersom ett ombud eller biträde exempelvis under sex månaders tid kan ha flera tiotals uppdrag av markägare eller assistera markägarna.

Anmärkningen och förbudet som föreslås i paragrafen är administrativa påföljder. Det är möjligt att även rekvisit för subventionsförseelse eller subventionsbedrägeri uppfylls i situationer som avses i 1 mom. Därmed är det möjligt att ärenden med administrativa och straffrättsliga påföljder är anhängiga samtidigt.

Enligt 1 mom. kan skogscentralen ge en anmärkning till ombudet eller biträdet. Anmärkningar kan exempelvis ges då ombudet eller biträdet i sina ansökningshandlingar har felaktiga uppgifter som har väsentlig inverkan på stödets erhållande, belopp och villkor. Om vilseledande eller felaktiga uppgifter ges upprepade gånger kan Livsmedelsverket på framställning av skogscentralen enligt 2 mom. förbjuda personen att upprätta handlingar relaterade till besöksstödet. För att förbud ska kunna utfärdas ska ombudets eller biträdets nämnda förfarande vara upprepande och ha lett till att skogscentralen, på grund av vilseledande eller felaktiga uppgifter utan att ärendet uppdagats, har fattat felaktigt beviljande beslut som avses i 14 § eller felaktigt utbetalt besöksstöd på grundval av anmälan om verkställande som avses i 16 §. Anmärkningen och förbudet som avses i paragrafen riktar sig till ombudets eller biträdets verksamhet endast till den del det är fråga om upprättande av handlingar. Förbudet riktas inte till ombudets övriga verksamhet. Tillämpningsområdet för anmärkningen och förbudet är således begränsat.

Förbudet som avses i 2 mom. är ombuds- eller biträdesspecifikt. Eftersom förbudet inte riktas till vederbörandes organisation kan markägaren be om en annan person i ombudets eller biträdets ställe från samma organisation som erbjuder experttjänster. Markägaren har naturligtvis möjlighet att i nämnda situation skaffa experttjänster från andra organisationer som erbjuder experttjänster. Bestämmelsen avser inte begränsa avtalsfriheten. Därför bedöms det i förslaget att bestämmelsen om förbudet för ombudet eller biträdet inte försvårar markägarens möjlighet att använda ett ombud eller biträde som hjälp i förvaltningsärenden.

I 3 mom. föreskrivs om förbudets giltighet och dess område. Förbudet kan meddelas för högst ett år. Ett förbud på ett år kan dock endast utfärdas om verksamheten har varit omfattande. Om verksamheten till exempel har omfattat områden i flera kommuner eller om det under ett år förekommit över fem uppdrag med felaktig verksamhet kan förbudet utfärdas för ett år.

Livsmedelsverket ska meddela förbudets giltighetsområde. Vid definitionen av området kan regionala gränser användas, såsom till exempel kommun- eller landskapsgränser. Förbudet är således inte i princip möjligt att sträcka sig över hela det finländska fastlandet. Det är möjligt att söka ändring i förbudsbeslutet. Om ändringssökande föreskrivs i 25 §. Det är inte nödvändigt att i den föreslagna 24 § innefatta en bestämmelse om lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), nedan *offentlighetslagen*. Enligt 24 § 1 mom. 20 punkten i nämnda lag är följande myndighetshandlingar sekretessbelagda om inte något annat föreskrivs särskilt, "handlingar som innehåller uppgifter om en privat företagshemlighet samt sådana handlingar som innehåller uppgifter om någon annan motsvarande omständighet som har samband med privat näringsverksamhet, om utlämnandet av uppgifter ur en sådan handling skulle medföra ekonomisk skada för näringsidkaren, och det inte är fråga om uppgifter som är betydelsefulla för skyddande av konsumenters hälsa eller en hälsosam miljö eller för bevakande av de rättigheter som innehas av dem som orsakas skada av verksamheten eller uppgifter om näringsidkarens skyldigheter och fullgörande av dessa". I förhållande till arbetet av offentlighetslagen (RP 30/1998 rd s. 95) nämns en handling som gäller miljökonsekvenserna av näringsidkarens verksamhet eller en betalningsunderlåtelse som exempel på handlingar som inte är sekretessbelagda enligt nämnda punkt. I förslaget anses att förbudet som avses i paragrafen är betydelsefull information för bevakningen av markägarnas rättigheter som påverkats negativt av ombudets verksamhet.

Ett motsvarande förfarande som bestämmelsen i 27 § i finansieringslagen har använts vid skogscentralen under de fem år som lagen varit i kraft så att 32 anmärkningar har utfärdats till ombud, 3 framställningar om tidsbundna förbud har meddelats Livsmedelsverket och Livsmedelsverket har fattat 3 beslut om förbud. De senaste åren har cirka 37 000 ansökningar och cirka 33 000 anmälningar om verkställande utfärdats per år med stöd av finansieringslagen. Oberoende av den låga användningen av förfarandet för finansieringslagens del anses förfarandet om utfärdande av anmärkningar och förbud vara nödvändigt att bevara i lagförslaget. Det är motiverat att säkerställa möjligheten att använda förfaringsätt som kan hindra missbruk. Bestämmelsens befintlighet hindrar inte i sig någon från att idka affärsverksamhet men den kan hindra enskilda näringsidkare från att idka eventuell osaklig verksamhet.

**25 §. Ändringssökande.** Enligt det föreslagna 1 mom. i statsunderstödslagen föreskrivs om ändringssökande avseende beviljande eller avslag av besikningsstöd och eventuella andra beslut som fattats av skogscentralen i enlighet med lagförslaget. På grundval av bestämmelserna i statsunderstödslagen skulle det första skedet i ändringssökandet av besikningsstödet i nämnda fall vara ett obligatoriskt omprövningsförfarande. Ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas enligt vad som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Beslutet om återkrav samt förbud till ombudet och biträdet inkluderas dock inte i det obligatoriska omprövningsförfarandet eftersom i dessa fall leder omprövningsförfarandet troligtvis inte till att det ursprungliga beslutet ändras.

Enligt det föreslagna 2 mom. kan NTM-centralens utlåtande enligt 13 § i lagförslaget inte överklagas genom besvär. Skogscentralen ska iaktta NTM-centralens bindande utlåtande i sina beslut om besogningsstöd. Den sökandes rättsskydd äventyras dock inte eftersom den sökande kan överklaga stödbeslutet som helhet enligt normalt besvärsförfarande och inte först separat över NTM-centralens utlåtande. Besvärsförbudet utreds närmare i motiveringarna för Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.

**26 §. Maskinell underskrift.** I paragrafen föreslås en bestämmelse om att beslut om beviljande, utbetalning eller förvägrande av stöd som skogscentralen har upprättats genom automatisk databehandling får undertecknas maskinellt.

I 16 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) föreskrivs om elektronisk signering av beslutshandlingar. Enligt 20 § 2 mom. i nämnda lag föreskrivs skilt om maskinell underskrift av handlingar som kommit till i förvaltningsmyndigheternas verksamhet samt av utsokningshandlingar.

Enligt 6 § 1 mom. i offentlighetslagen blir myndighetens beslut offentligt då det har "undertecknats eller bekräftats på motsvarande sätt". En annan bekräftelseåtgärd än underskrift är således möjlig. Det finns ingen bestämmelse i förvaltningslagen som uttryckligen förutsätter att förvaltningsbeslutet undertecknas. Undertecknandet av beslutet kan dock betraktas som god förvaltning. Bestämmelsen enligt vilken beslutet kan undertecknas maskinellt kan motiveras med att det är fråga om handlingar som massproducerats med hjälp av automatisk datahantering. Det är dock inte fråga om automatisering av beslutsfattandet. Det är dessutom enklare att använda förfarandet med maskinell underskrift än elektronisk signering av handlingen som avses i 16 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet. Den föreslagna bestämmelsen skulle möjliggöra maskinell underskrift i ärenden som hänför sig till skogscentralens besogningsstöd.

Den föreslagna paragrafen gäller inte beslut som hänför sig till Livsmedelsverkets befogenhet. Livsmedelsverket beslutar bland annat om återkrav av besogningsstöd (20 §) och om förbud för ombud och biträde (24 §). Nämnda beslut är inte massproducerade till sin karaktär varför det inte är motiverat att föreskriva om underskrift för dessa.

**27 §. Mätningar i terrängen.** Vid sådana mätningar i terrängen enligt föreslagen paragraf används de metoder för mätning och värdering som allmänt används inom skogsbruket. I granskningarna av stöden i terrängen mäts arealen som godkänts för stödet. I samband med granskningen av det sista underhållsarvodet kan stamantalet mätas för att bedöma genomförandet av besogningen genom planteringsmängden. Dessutom granskas trädslagsdominansen för att säkerställa att godkända trädslag använts. Avsikten är inte att skapa en separat praxis för terrängmätningar. I genomförandet av lagförslaget utnyttjas i mån av möjlighet befintliga uppgifter om objektens areal och växtplatsens egenskaper. Om det till exempel är fråga om besogning av ett åkerskifte som tagits ur odlingsbruk fås den nödvändiga arealen eventuellt från åkerskiftesregistret. Dessa arealer mäts självklart även i terrängen. Terrängmätningsspecifikationerna specificeras inte i bestämmelser på lägre nivå enligt lagförslaget. Mätningsspecifikationer för terrängmätningar som redan är i bruk inom skogsbranschen tillämpas. Samtidigt skulle möjliga nya mätningsspecifikationer användas, såsom till exempel drönare.



**28 §. Skogscentralens samarbete med myndigheterna.** NTM-centralerna är instanser som skogscentralen samarbetar intensivt med för verkställandet av beskogningsstödsystem. NTM-centralerna ger enligt lagförslaget ett utlåtande om varje ansökan om beskogningsstöd, bland annat om deras miljömässiga förutsättningar och eventuella tidigare beviljade stöd inom branschen som meddelats i ansökan. För att behandlingen av ansökan om beskogningsstöd ska ske smidigt ska skogscentralen och NTM-centralen sinsemellan skapa ett fungerande förfarande för behandlingen av ansökan. I mån av möjlighet är det även nödvändigt att skapa ett förfarande som redan i initialskedet identifierar ansökningar som klart ska förkastas för att undvika onödigt arbete. Skogscentralen ska även ha ett tätt samarbete med kommunerna och kommunernas samarbetsområden i behandlingen av ansökningarna. Lokalkännedom är väsentligt då exempelvis beaktandet av de regionala utvecklingsplanerna bedöms.

Såsom ovan konstaterats ska myndigheterna vid planeringen av åtgärderna avseende områdesanvändningen och då beslut fattas om hur detta genomförs bland annat beakta att åtgärderna inte försvårar genomförandet av planen. I det här sammanhanget är samarbetet med kommunerna viktigt, såsom vid behov även samarbetet med landskapsförbunden.

Fasta fornlämningar är fridlysta enligt lagen om fornminnen (295/1963). Det finns en direkt skyldighet att skydda dessa objekt i samband med beskogningen utan bestämmelser i lagförslaget. Museiverket upprätthåller ett fornlämningsregister som omfattar hela det finländska fastlandet. Registret innehåller grundläggande uppgifter om fasta fornlämningar och uppgifter om andra arkeologiska objekt (Kulttuuriympäristön palveluikkuna, på finska, [www.kyppi.fi](http://www.kyppi.fi)). Skogscentralen har tillgång till, såsom redan tidigare förklarats, Museiverkets material som beskriver fornminnen. I praktiken kan dock situationer uppstå där Museiverket eller det regionala museet som ansvarar för skötseln av kulturmiljöuppgifter ska kontaktas för att säkerställa beskogningsobjektets godkännande i förhållande till lagen om fornminnen. En sådan situation är till exempel då genomförande av beskogningsplaneras på ett område med fredade fasta fornlämningar och i dess omedelbara närhet.

**29 §. Ikraftträdande.** Den föreslagna 29 § omfattar en ikraftträdandebestämmelse.

## **8 Bestämmelser på lägre nivå än lag**

I 4 § 4 mom. i lagförslaget föreslås att statsrådet bemyndigas att föreskriva närmare om vissa förutsättningar med avseende på stödmottagaren. Förordningen kan närmare föreskriva om vad som avses i 4 § 2 och 3 mom. vara huvudsakligt bedrivande av gårds- eller skogsbruk och när bedrivandet av gårds- och skogsbruket kan anses utgöra största delen av en stiftelses verksamhet. I specialmotiveringarna i 4 § ovan förklaras bedömningen av uppfyllandet av dessa förutsättningar närmare, till exempel med hjälp av uppgifterna i företags- och organisationsdatasystemet.

I 6 § i lagförslaget föreskrivs om förutsättningarna för beviljande av beskogningsstöd. I 3 mom. föreslås statsrådet få befogenhet att föreskriva närmare om innehållet i dessa. Statsrådet kan ge närmare bestämmelser om områden som anses lämpliga för skogsodling med avseende på natur och vattenhushållning och beaktande av regionala omständigheter. Förordningen kan närmare precisera jordmånens näringshalt och -balans och beaktandet av en tillräcklig värmesumma för odling av olika trädslag som nämns i specialmotiveringarna i 6 §. Dessutom ges närmare bestämmelser om hanteringen av vattenhushållningen för särskilt torvmarker. Regionalt finns det behov av närmare bestämmelser om till exempel hur man i olika delar av landet i bedömningen av förutsättningen för biologisk mångfald kan utnyttja olika kartläggningmaterial eftersom naturtypen vid vissa objekt kan bedömas med hjälp av fjärrinventering och riksomfattande och regionala utredningar som redan sammanställts om vårdbiotoperna.

I 9 § i lagförslaget föreskrivs om genomförandet av beskogningen. Genom bemyndigandet i det föreslagna 9 § 4 mom. kan statsrådet ge närmare bestämmelser om trädslag, plant- och frömängd på olika växtplatser, skogsodlingsmaterialets ursprung, åtgärder som ska utföras före genomförandet av beskogningen, plantbeståndets eftervård och övriga åtgärder gällande beskogning. I specialmotiveringarna i 9 § förklaras åtgärderna som vidtas före genomförandet av beskogningen, såsom exempelvis beskogningsgödsling och röjning av lindrigt slybevuxna områden, samt åtgärder som ska vidtas för att säkerställa plantbeståndets tillväxt.

I 10 § 4 mom. i lagförslaget föreslås att statsrådet bemyndigas att ge närmare bestämmelser om kostnadsersättnings- och underhållsarvodesbeloppet för beskogningsstödet. Det anses ändamålsenligt att preciserade stödbelopp för de beskogade områdena inte föreskrivs i lag. Såsom ovan konstaterats under 4.1 De viktigaste förslagen är uppföljning av kostnadsutvecklingen och vid behov ändring av stödnivåerna möjligt och ändamålsenligt att genomföra under stödsystemets giltighet genom statsrådets förordning. Statsrådets förordning definierar kostnadsersättningens och underhållsarvodets nivå på grundval av de kalkylerade genomsnittliga kostnaderna per hektar.

I 11 § 3 mom. i lagförslaget föreslås att jord- och skogsbruksministeriet genom förordningen ger närmare bestämmelser om ansökan om stöd och de uppgifter som ska anges i ansökan. Utgångspunkten är att en särskild plan inte innefattas i ansökan som skogscentralen borde godkänna. Planen på genomförandet av beskogningen kan bifogas i ansökan men ur den ska framgå alla motsvarande uppgifter som förutsätts att meddelas på ansökningsblanketten som beskrivs nedan. Under beredningen av stödbeslutet ska skogscentralen bedöma om åtgärderna som presenteras i ansökan är sådana att de kan anses uppnå bästa möjliga slutresultat för en framgångsrik beskogning. Därför är det ändamålsenligt att ge noggranna detaljerade bestämmelser för innehållet i ansökan. För ansökan finns tillgång till en elektronisk version på skogscentralens webbsidor och även en separat pappersversion är tillgänglig. I ministeriets förordning föreskrivs om uppgifterna som ska meddelas i ansökan, bland annat följande uppgifter: 1) den sökandes namn, personbeteckning, FO-nummer och kontaktuppgifter; dessutom namn och kontaktuppgifter till eventuell person med fullmakt av den sökande, 2) namn och fastighets-id för fastigheten eller fastigheterna samt fastighetens placeringskommun för området eller områdena som ansöker om beskogning, 3) områdets eller områdenas, som ansöker om beskogning, placering med tillräcklig exakthet på kartan eller som geografisk data samt områdets eller områdenas areal, 4) områdets eller områdenas, som ansöker om beskogning, jordart, bedömning av näringsbalans, huvudsakligt trädslag för beskogning, eventuell markberedningsmetod, åtgärder för bekämpning av ytvegetation samt faktorer avseende vattenhushållningen som ska beaktas och 5) namn och kontaktuppgifter till personen som upprättat ansökan.

Bland uppgifterna ovan som ska meddelas i ansökan kan till exempel FO-numret eller personbeteckningen vara nödvändiga i skogscentralens datasystem för en otvetydig identifiering av den sökande. I ansökan ska även meddelas om den sökande samtidigt har pågående finansieringsansökningar med avseende på beskogning. Det ska dessutom meddelas om området som meddelats i ansökan redan tidigare har finansierats med privat finansiering. Skogscentralen får reda på offentlig finansiering genom egen utredning och genom begäran om utlåtande av NTM-centralen. Den sökande ska även meddela om stöd av mindre betydelse och förbinda sig vid att följa beskogningsskyldigheten.

Enligt 12 § 5 mom. i lagförslaget utfärdas vid behov närmare bestämmelser om ansökan om stöd i samägarsituationer genom jord- och skogsbruksministeriets förordning. Sådana ärenden är exempelvis frågor relaterade till informeringen av samägarna. I ansökan meddelas hur infor-

meringen har skett. Informationen i ansökan begränsar ansvaret för stödbeslutet enligt 14 § endast till samägarna som lämnat in ansökan. Meddelandet ska utföras korrekt särskilt med avseende på rättsskyddet för de samägare som inte ansöker om beskoagningsstöd.

I 16 § 4 mom. i lagförslaget har jord- och skogsbruksministeriet bemyndigande att utfärda förordning. Genom ministeriets förordning definieras det som ska meddelas i anmälan om verkställande och föreskrivs om praxisen vid utbetalning av beskoagningen. Utbetalningen av stöd enligt den allmänna de minimis-förordningen omfattas av diskontering av stödet då stödet betalas i poster. Beskoagningsstödet betalas i tre poster, den första posten är en kostnadsersättning och de följande posterna är underhållsarvode. Diskonteringen sker enligt särskilda tekniska bestämmelser för vilka ministeriet ger bestämmelser om det praktiska genomförandet genom förordningen.

Enligt det föreslagna 21 § 4 mom. föreskrivs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om antal och objekt för de kontroller som ingår i skogscentralernas uppgifter och om andra tekniska detaljer som hänför sig till att ordna tillsynen. Enligt 15 § i statsunderstödslagen ska statsbidragsmyndigheten sörja för en ändamålsenlig och tillräcklig övervakning av statsunderstödet genom att skaffa användnings- och uppföljningsuppgifter samt övriga uppgifter för statsunderstödet och genom att vid behov utföra granskningar. I skogscentralens uppgifter ingår således granskning av beskoagningsstödet de beviljat. Genom ministeriets förordning kan allmänna riktlinjer ges för riktningen av granskningarna till beskoagningsobjekten.

Enligt 22 § 4 mom. i lagförslaget föreskrivs genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om antalet av och föremålet för de granskningar som ska utföras av Livsmedelsverket och om andra tekniska detaljer som hänför sig till ordnandet av tillsynen. Livsmedelsverket genomför nödvändig övervakning av skogscentralens verksamhet med avseende på efterlevnaden av lagförslaget. Det är motiverat att ministeriet närmare föreskriver om genomförandet av Livsmedelsverkets granskningar.

## 9 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft den 1 januari 2021 och är i kraft till den 31 december 2023. Som tidigare förklarats upphör den ursprungliga tillämpningstiden för den allmänna de minimis-förordningen den 31 december 2020. Kommissionen har dock genom sitt beslut den 2 juli 2020 förlängt förordningens tillämpningstid till den 31 december 2023. Genomförandet av stödsystemet som endast ett treårigt projekt, dvs. åren 2021–2023, är inte ändamålsenligt med avseende på målsättningarna i regeringens proposition. På grund av målsättningarna, de ekonomiska omständigheterna och de administrativa åtgärderna är avsikten att förlänga stödsystemets giltighet från början av år 2024 i enlighet med den nya förordningen efter den nuvarande allmänna de minimis-förordningen. Om förordningens innehåll ändras i förhållande till den nuvarande ska nödvändiga ändringar i innehållet och ändringar som den fortsatta giltigheten kräver genomföras i lagförslaget under år 2023 så att lagen träder i kraft den 1 januari 2024.

Såsom konstateras ovan upphör den allmänna de minimis-förordningens giltighetstid i slutet av år 2023. Om förordningens giltighetstid inte förlängs eller om en motsvarande ny förordning inte utfärdas genast i början av år 2024 är det ändamålsenligt att säkerställa ett fortsatt genomförande av beskoagningsstödet med avseende på ofullbordade ansökningar. Därför föreskrivs i det föreslagna 2 mom. att på ansökningar som är anhängiga när denna lag upphör att gälla tillämpas denna lag också efter det att lagen har upphört att gälla till och med den 30 juni 2024. Enligt övergångsbestämmelsen i artikel 7.4 i allmänna de minimis-förordningen tillämpas den här förordningen fortfarande i sex månader på program för stöd av mindre betydelse, som upp-

fyller kraven i ifrågavarande förordning, efter att förordningens giltighetstid upphört. Bestämmelserna i den allmänna de minimis-förordningen möjliggör på så sätt det föreslagna förfarandet.

Enligt 29 § 2 mom. i lagförslaget kan beskoagningsstöd som avses i lagförslaget ansökas först från den 1 mars 2021. Det är fråga om ett nytt stödsystem som föreslås inkludera flera villkor för beviljande av stöd. Det är inte möjligt att ta i bruk datasystemet för stödsystemet före slutet av år 2020 och tid ska även reserveras för informeringen och utbildningen av det nya stödsystemet. Därför presenteras en period på två månader i början av år 2021 då beskoagningsstödet inte kan ansökas.

## 10 Verkställighet och uppföljning

Skogscentralen fungerar som statsbidragsmyndighet som avses i statsunderstödslagen enligt 3 § i lagförslaget. Befogenheten för verkställandet av beskoagningsstödet hör således till skogscentralen med undantag av återkrav som hör till Livsmedelsverkets befogenhet. Livsmedelsverket utför även de tidigare förklarade jämförande granskningarna relaterade till ansökan om beskoagningsstöd samt utfärdar förbud åt ombud och biträden.

Skogscentralens uppgift är enligt skogscentrallagen att främja skogsbranschen, verkställa lagstiftningen som hänför sig till skogarna och sköta uppgifterna med avseende på skogsinformationen. Dessa uppgifter är offentliga förvaltningsuppgifter. Uppgifter relaterade till förvaltningsuppgifter för verkställandet av lagstiftningen sparas i skogscentralens system för skoglig information.

Den viktigaste författningen för behandling av personuppgifter med avseende på skogsbruk är lagen om Finlands skogscentrals system för skoglig information (419/2011, nedan *skogsinformationslagen*). Enligt 3 § 2 mom. i skogsinformationslagen används informationssystemet för skötseln av skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter. Skogsinformationslagen föreskriver om behandlingen av personuppgifter relaterad till skötseln av dessa uppgifter. På behandlingen av personuppgifter tillämpas dessutom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/67 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 65/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och dataskyddslagen (1050/2018) samt offentlighetslagen om uppgifters och handlingars offentlighet och utlämnande av uppgifter och handlingar. Skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter föreskrivs i 8 § i skogscentrallagen och utöver uppgifterna som anges i bestämmelsen ingår även skötsel av andra uppgifter som föreskrivs skogscentralen eller skogscentralerna. Skogsinformationslagen är en slags allmän lag för skogscentralen, som framgår av 3 § i skogsinformationslagen ovan, där det konstateras att användningsändamålet för informationssystemet är skötseln av skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter.

Bestämmelsen i skogsinformationslagen avses gälla skötsel av skogscentralens alla offentliga förvaltningsuppgifter. I annan lagstiftning, såsom exempelvis i skogslagen, i lagen om bekämpning av skogsskador (1087/2013) eller i lagen om finansiering av skogsbruk finns inga bestämmelser om att personuppgifter behandlas i ett skogsinformationssystem enligt skogsinformationslagen. Eftersom onödiga hänvisningsbestämmelser ska undvikas hänvisas inte till skogsinformationslagen i lagförslaget. Handlingar med avseende på lagförslagets beskoagningsstöd ingår således i systemet för skoglig information. Information om beskoagningsstöd är information som hänför sig till förvaltningsärenden relaterade till offentliga förvaltningsuppgifter och det är logiskt att samma bestämmelser tillämpas på behandlingen av ifrågavarande information som för behandlingen av information relaterad till annan skötsel av offentliga förvaltningsuppgifter.

## RP 150/2020 rd

Detta är motiverat med avseende på skogscentralen som tillämpare och verkställare av skogslagstiftningen och på skogscentralens kunder. Med avseende på skogscentralens kunder kan man först och främst konstatera att skogscentralen informerar de registrerade såsom förutsätts i dataskyddsförordningen. Dessutom finns information om skogscentralens dataskydds- och dataöverlåtelsepraxis på centralens öppna webbsidor. Skyddet av personuppgifter och handlingarnas offentlighet granskas även i avsnittet som behandlar de grundläggande fri- och rättigheter i grundlagsdelen.

Med avseende på verkställandet av beskningsstödet är det inte nödvändigt att separat föreskriva om rätten att få adressuppgifter från befolkningsdatasystemet eller rätten att få uppgifter om fastigheterna från Lantmäteriverket eftersom offentliga uppgifter kan utlämnas utan specialbestämmelser för skötsel av lagstadgade uppgifter. I 13 e § i skogsinformationslagen föreskrivs om utlämnande av uppgifter från Skatteförvaltningen trots sekretessbestämmelserna. Enligt nämnda bestämmelse har skogscentralen rätt att få exempelvis namn, personbeteckning, företags- och organisationsnummer samt kontaktuppgifter i fråga om ombudet för ett dödsbo för att sköta offentliga förvaltningsuppgifter (13 e § 1 mom. 1 punkten). För verkställandet av beskningsstödet behövs därmed inte specialbestämmelser för ovannämnda uppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet övervakar det föreslagna beskningsstödsystemets funktion. Skogscentralen övervakar genomförandet av stödsystemet med avseende på de beviljade stödets antal och arealer samt stödets nationella fördelning.

Såsom ovan förklarats sparas uppgifterna om beskningsstödet i systemet för skoglig information. I 21 § i lagförslaget föreskrivs att skogscentralens uppgift är att besvara och samla in information om beskningsstödet såsom den allmänna de minimis-förordningen förutsätter. Enligt den allmänna de minimis-förordningen ska stöd av mindre betydelse rapporteras till kommissionen om så krävs. Det finns således ingen regelbunden rapporteringsskyldighet om beskningsstödsystemet till kommissionen. I artikel 6 (Övervakning) i nämnda förordning finns bestämmelser om rapporteringsförfarandet. Enligt artikel 6.5 i förordningen ska kommissionen förses med bland annat uppgifter som hänför sig till då det särskilt är fråga om det totala beloppet av stöd av mindre betydelse i den mening som avses i denna förordning och enligt andra förordningar om stöd av mindre betydelse som ett företag har mottagit.

## 11 Förhållande till andra propositioner

### 11.1 Samband med andra propositioner

Vid jord- och skogsbruksministeriet pågår ett projekt (MMM001:00/2020) som förlänger finansieringslagens giltighetstid tills EU-lagstiftningen om statligt stöd för följande finansieringsperiod och den nationella lagstiftningen som grundar sig på denna färdigställs. Regeringens proposition om ändring av 48 § i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk utfärdas i budgetlagen för år 2020. 48 § i finansieringslagen innefattar bestämmelser om ikraftträdande och övergång. I den nämnda propositionen föreslås att giltigheten förlängs med tre år, dvs. till slutet av år 2023. Finansieringslagens giltighetstid upphör enligt nämnda proposition samma dag som lagförslaget. Därför skulle lagförslagets hänvisningar till finansieringslagen efter att lagförslaget trätt i kraft hänvisas till den nuvarande lagstiftningen.

### 11.2 Förhållande till budgetpropositionen

Propositionen hänför sig till propositionen om statsbudgeten år 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

## 12 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

### *Grundläggande fri- och rättigheter*

Förslaget innefattar fem grundläggande fri- och rättigheter som föreskrivs i grundlagen och dessa är skydd för privatlivet, näringsfrihet, egendomsskydd, ansvar för miljön och rättsskydd. Propositionen innefattar inte bestämmelser om skydd av personuppgifter och handlingarnas offentlighet och propositionen har således inte någon direkt koppling till skyddet av personuppgifter och offentlighetsprincipen.

Enligt 10 § i grundlagen är vars och ens privatliv, heder och hemfrid tryggade. Genom lag kan föreskrivas om åtgärder som ingriper i hemfriden och som är nödvändiga för att de grundläggande fri- och rättigheterna skall kunna tryggas eller för att brott skall kunna utredas. Grundlagsutskottet anser i praktiken att granskningsbefogenheterna som riktar sig till hemfriden innebär rätt att på ett betydande sätt ingripa i vars och ens grundlagsskyddade hemfrid och att sådan befogenhet inte kan ges till en individ genom vanlig lag (GrUU 40/2002 rd, GrUU 46/2001 rd och GrUU 43/2010 rd). I 21 § 1 mom. i lagförslaget med avseende på praxisen i nämnda grundlagsutskott inkluderas ett uttryckligt omnämnande om att skogscentralens granskning inte kan omfatta utrymmen som används för permanent boende. I 21 § 1 mom. i lagförslaget har även en hänvisning till förvaltningslagen inkluderats med avseende på förfarandet som ska efterföljas.

I 10 § 1 mom. i grundlagen föreskrivs närmare om skydd av personuppgifter. Den viktigaste författningen för behandlingen av personuppgifter som hänför sig till skogsbruk är skogsinformationslagen. Skogsinformationslagen föreskriver om behandlingen av personuppgifter relaterad till skötseln av dessa uppgifter. På behandlingen av personuppgifter tillämpas dessutom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/67 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 65/46/EG (allmän dataskyddsförordning) och dataskyddslagen samt offentlighetslagen om uppgifters och handlingars offentlighet och utlämnande av uppgifter och handlingar. Information relaterad till förvaltningsärenden som avser verkställandet av stödsystemet för beskogningen, såsom ansökningar och stödbeslut, lagras i skogscentralens system för skoglig information. Eftersom skogsinformationslagen är en slags allmän lag för skogscentralen tillämpas förfarandet enligt denna även på besogningsstödsystemet som avses i lagförslaget direkt med stöd av 3 § i skogsinformationslagen. I 3 § i skogsinformationslagen konstateras att informationssystemets användningsändamål är skötseln av skogscentralens offentliga förvaltningsuppgifter. Speciallagstiftningen föreskriver inte separat om att skogsinformationslagen ska följas eftersom den förpliktar skogscentralen direkt med stöd av skogsinformationslagen. Därför finns det heller ingen hänvisningsbestämmelse till skogsinformationslagen i lagförslaget.

Bestämmelser om skydd av personuppgifter eller handlingarnas offentlighet har inte inkluderats i lagförslaget. Bestämmelser om dessa frågor finns i skogsinformationslagen. Enligt 1 § i skogsinformationslagen tillämpas dataskyddsförordningen och dataskyddslagen på behandlingen av personuppgifter och offentlighetslagen på uppgifters och handlingars offentlighet och utlämnande av uppgifter. Skogsinformationslagen har senast ändrats i lagen 88/2019. I beredningen av denna lag (RP 26/2018 rd) bedömdes skogsinformationslagens förhållande till dataskyddsförordningen och särskilt till det nationella spelrum som dataskyddsförordningen tillåter med avseende på detta. Därför är det i den här propositionen inte nödvändigt att separat bedöma skogsinformationslagens bestämmelsers förhållande till dataskyddsförordningen. Enligt 1 § i skogscentralen är skogscentralen en självständig offentligtgrättslig institution. Enligt 4 § 1 mom. i offentlighetslagen är självständiga offentligtgrättsliga institutioner i denna lag avsedda myndigheter på vilka offentlighetslagen tillämpas. Bestämmelserna för utlämnande av uppgifter

i skogsinformationslagen kompletteras av bestämmelserna i offentlighetslagen. I skogsinformationslagen finns dock en specialbestämmelse som avviker från offentlighetslagen. Bestämmelsen gäller utlämnande av miljöinformation (13 d §). EU-lagstiftningen bakom specialbestämmelsen samt samordningen av skyddet av personuppgifter och offentlighetsprincipen med avseende på utlämnande av miljöinformation granskas i beredningen av skogsinformationslagen (RP 170/2017 rd). I skogsinformationslagens bestämmelser samordnas skyddet av personuppgifter och offentlighetsprincipen och således är det inte nödvändigt att i den här propositionen behandla ärendet närmare. Med avseende på ovanstående anses att den här propositionen inte har direkt koppling till skyddet av personuppgifter och offentlighetsprincipen.

Enligt 15 § 1 mom. i grundlagen är vars och ens egendom tryggad. På grundval av den här generalklausulen bedöms närmast olika begränsningar i ägarens nyttjanderätter och bestämmanderätt. Egendomens grundlagsskydd skyddar bland annat äganderätten.

Enligt 12 § 1 mom. i lagförslaget har sådana samägare till ett samägt område som äger minst 60 procent av området och som inkluderar samägarna som förvaltar området, gemensam rätt att ansöka om och genomföra beskogning enligt lagförslaget för det samägda området och ta emot beskogningsstöd. Bestämmelserna i 12 § i lagförslaget begränsar således de samägares rätt att bestämma om sin egendom som inte vill delta i beskogningen. Beskogningen i sig innebär inte i något skede förlust av äganderätten. Det föreslagna beslutanderättsarrangemanget kan anses motiverat bland annat på grund av att det i beskogningsstödet är fråga om beskogning av så kallade impedimentmarker. Dessa områden har i allmänhet inte använts eller utnyttjats aktivt av någon samägare. Vid sakenligt genomförande av beskogningen ändras områdets markanvändning till skogsmark och därigenom ökar värdet på den tidigare impedimentmarken enligt alla samägares andelar. Beskogningen kan således anses vara i alla samägares intresse och beskogningen kan därför inte vara negativ med avseende på rättskyddet för samägare som inte deltar i ansökan och åtgärderna.

Med beaktande av målsättningen att öka skogsarealen och kolsänkorna i 1 § i lagförslaget kan man anse att genomförandet av beskogningen som omfattas av det föreslagna beslutanderättsarrangemanget kan anses viktigt för det allmänna intresset. Med avseende på samägarnas rättskydd är det viktigt att det vid ansökan om stödet förutsatts i 12 § 4 mom. i lagförslaget att alla samägares åsikter har hörts med avseende på beskogningen och hur de hänvisats meddela sin eventuellt negativa ståndpunkt i ärendet. Såsom konstaterats i specialmotiveringarna är undantaget endast situationer där det inte är möjligt att nå alla samägare utan stora svårigheter. En sådan situation är till exempel om en eller flera samägare bor utomlands en lång tid utan att hålla kontakt med de övriga samägarna. Det är inte alltid möjligt att nå en sådan samägare. Betydande är även att bestämmelsen i 12 § 1 mom. i lagförslaget förutsätter att samägare som ansöker om stöd avstår från att kräva genomförandekostnader för beskogningen av andra samägare än de som deltagit i ansökan om åtgärden. Genom föreslagna bestämmelser begränsas dessutom ansvar, skyldigheter och följder med avseende på beskogningen som registrerats i skogscentralens stödbeslut endast till de samägare som deltar i ansökan. Om beskogningen exempelvis leder till återbetalning eller återkrav av stödet är de samägare som inte deltagit i ansökan inte heller ansvariga i dessa situationer. Äganderätten kan inte heller förloras vid beskogning av ett område. Beslutanderättarrangemanget kan inte enligt det som presenteras ovan anses orimligt för de samägare som inte deltagit i ansökan om beskogningsstöd.

Vid bedömningen av begränsningen av beslutanderättarrangemanget, dvs. begränsningen av samägarens bestämmanderätt, kan den anses vara exakt och tydligt avgränsad eftersom den är begränsad till användning av endast en viss typ av egendom. I samband med begränsningen fastställs dessutom ägarens ansvar så att denna inte är ansvarig för åtgärder som hen inte har ansökt om stöd för.

## RP 150/2020 rd

Enligt 18 § i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som hen valt fritt. I 24 § i lagförslaget föreskrivs om anmärkning och förbud till ett ombud och ett biträde. Den skiljer sig från förbudet att uppträda enligt 12 § 2 mom. i förvaltningslagen så att det föreslagna förbudet är allmänt och tidsbundet. Förvaltningslagens förbud att uppträda riktar sig till enskilda förvaltningsärenden. Förbudet som föreskrivs i lagförslaget är tidsmässigt och innehållsmässigt begränsat. Förbudet kan utfärdas för högst ett år under vissa förutsättningar som strävar efter att begränsa förbudet till endast väsentliga fall. Förfarandets geografiska förekomst eller antalet fall gör det möjligt att utfärda förbud för ett år. Förbudet berör upprättandet av handlingar som hänför sig till besöksstödet. Förbudet är i kraft på området som definieras av Livsmedelsverket.

Förbudet som meddelats till ombudet och biträdet kan bedömas inverka på ombudets och biträdets näringsidkande. En person som arbetar som ombud eller biträde kan inte upprätta handlingar för besöksningen på området som Livsmedelsverket definierar. Det kan vara motiverat för markägarnas rättsskydd att förbudet skulle gälla hela skogscentralens område, dvs. Fastlandsfinland, och att den ofördelaktiga verksamheten för markägarnas del hindras i hela Fastlandsfinland. Ur näringsfrihetens synvinkel kan ett geografiskt omfattande förbud bli oskäligt för näringsidkaren. I förslaget bedöms att dessa motstridiga intressen bäst kan sammanlänkas så att Livsmedelsverket geografiskt begränsar förbudets giltighet. Ombudet och biträdet har rätt att söka ändring i beslutet. Förbudet anses ingripa i vederbörande persons näringsfrihet på ett sådant sätt som kan betraktas som betydande utövning av offentlig makt. Enligt 124 § i grundlagen kan uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt endast ges till myndigheter. Eftersom skogscentralen inte är en myndighet föreslås att befogenheten som hänför sig till meddelandet om förbudet till ombudet ges till Livsmedelsverket.

Enligt 20 § 1 mom. i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt paragrafens motiveringar omfattar ansvaret som avses i bestämmelsen även landskapet som en del av kulturmiljön. Enligt 20 § i grundlagen måste den offentliga makten sträva efter att trygga vars och ens rätt till en sund miljö. En sund miljö omfattar en viss nivå av trivsel i miljön som landskapet betydligt bidrar till. Genomförandet av nämnda grundläggande fri- och rättighet främjar lagförslagens tre paragrafer. Dessa är 1 § (Lagens syfte), 6 § (Förutsättningar för beviljande av besöksstöd) och 13 § (Utlåtande som inhämtas innan stödbeslutet fattas) i lagförslaget och varav den sista paragrafen gäller NTM-centralens bindande utlåtande om ansökan om besöksstöd. Genom utlåtandet tar NTM-centralen ställning till villkoren i 6 § i lagförslaget av vilka beaktandet av den grundläggande fri- och rättigheten i 20 § i grundlagen framhävs särskilt i granskningen av bevarandet av den biologiska mångfalden och det öppna landsbygdslandskapet i samband med ansökan om besöksstöd.

Garantier för god förvaltning föreskrivs i 21 § i grundlagen som en grundläggande fri- och rättighet. Enligt 21 § 1 mom. i grundlagen har var och en rätt att på behörigt sätt och utan ogrundat dröjsmål få sin sak behandlad av en domstol eller någon annan myndighet som är behörig enligt lag samt att få ett beslut som gäller hans eller hennes rättigheter och skyldigheter behandlat vid domstol eller något annat oavhängigt rättskipningsorgan. Enligt 2 mom. tryggas offentligheten vid handläggningen, rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring samt andra garantier för en rättvis rättegång och god förvaltning genom lag.

I 25 § i lagförslaget finns bestämmelser om ändringssökande. I 2 mom. föreskrivs om besvär förbud enligt 13 § i lagförslaget med avseende på NTM-centralens bindande utlåtande. Ett bindande utlåtande kan betraktas som utövande av offentlig makt. Ett bindande utlåtande omfattar prövning. I omprövningsförfarandet som är ändringssökandets första skede kan inte skogscentralen ändra sitt stödbeslut i strid mot NTM-centralens utlåtande. I överklagandet till förvaltningsdomstolen är det även möjligt att framföra motiveringar för överklagandet med avseende



på NTM-centralens utlåtande och på grundval av vilka stödbeslutet ska ändras enligt den klagande. Då behandlas alla helheter relaterade till stödbeslutet på en gång enligt normalt besvär förfarande. I propositionen anses att en separat besvär rätt för NTM-centralens utlåtande förlänger behandlingsprocessen för ansökan om besogningsstöd. Detta på grund av att innehållet i skogscentralens stödbeslut inklusive alla villkor säkerställs först efter att överklagandet av NTM-centralens utlåtande har behandlats klart. Om den sökande är missnöjd med stödbeslutet görs ett andra överklagande för den ursprungliga besogningsansökan. Besvär sförbudet som avser det bindande utlåtandet förkortar således ändringssökandeprocessen. God förvaltning innebär även att ärenden behandlas utan dröjsmål. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep raxis (GrUU 16/2019 rd och GrUU 68/2014 rd) konstaterat att bestämmelserna i 21 § i grundlagen inte hindrar att man genom lag föreskriver om smärre undantag från de rättigheter som skyddas där, under förutsättning att undantagen i fråga inte ändrar de aktuella rättssäkerhetsgarantiernas ställning som huvudregel eller äventyrar individens rättssäkerhet. Kraven på god förvaltning och partens rättsskydd äventyras inte av att besvär srätten omfattar besogningsbeslutet som helhet, inklusive NTM-centralens utlåtande. Med avseende på rättsskyddet för personen som ansöker om besogningsstöd är det viktigt att hen har möjlighet att överklaga motiveringarna för beslutet om besogningsstöd, inklusive NTM-centralens utlåtande, och att ändringsprocessen inte blir orimligt lång. Med stöd av ovanstående uppfyller propositionen i det här avseendet kraven på god förvaltning.

Vid behandlingen av stödet som avses i förslaget ska skogscentralen följa det som föreskrivs i förvaltningslagen och språklagen (423/2003). Bestämmelsen i ärendet finns i 15 § i skogscentralagen. Enligt 3 § 1 mom. i lagförslaget tillämpas även statsunderstödslagen på besogningsstödet. Statsunderstödslagen innefattar mer detaljerade bestämmelser än den föreslagna lagen om behandlingen av stödärendet.

Beviljandet av besogningsstödet som avses i lagförslaget grundar sig på uppgifterna i handlingarna. Utgångspunkten i både förvaltningslagen och statsunderstödslagen är att den sökande och mottagaren av stödet ska instrueras att ge riktiga och tillräckliga uppgifter åt myndigheten. Till den del det är fråga om brister i handlingarna är avsikten att ifrågavarande bestämmelser i både förvaltningslagen och statsunderstödslagen ska tillämpas. Specialbestämmelser med avseende på detta har inte inkluderats i lagförslaget. Däremot till den del det är fråga om brister som observerats i terrängen eller i andra sammanhang i samband med granskningar har en specialbestämmelse inkluderats i lagförslaget enligt vilken skogscentralen ska ge stödmottagaren möjlighet att avhjälpa brister som är små och relativt lätta att avhjälpa. Bestämmelsen i 21 § i det här lagförslaget kan anses främja god förvaltning och stödmottagarnas rättsskydd.

Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep raxis (GrUU 46/2006 rd) konstaterat att i samband med återkrav av olika stöd och återkallande av olika tillstånd ansett att åtgärden absolut måste ha samband med allvarliga och väsentliga förseelser eller försummelser och med att anmärkningar och varningar till den det gäller inte har lett till att brister i verksamheten har korrigerats och att åtgärden inte bör genomföras förrän den berörda personen har fått en chans att korrigera felet (GrUU 46/2006). I förslaget anses att bestämmelsen om anmärkning endast är nödvändig för ombudets och biträdets verksamhet. En annan viktig omständighet i ärendet är att markägarens skyldighet registreras så tydligt som möjligt i stödbeslutet så att ovannämnda situationer kan undvikas. I samband med detta kan konstateras att 11 § i statsunderstödslagen förutsätter att grunderna för beviljandet och utbetalningen av statsunderstödet samt för övervakningen av dess användning ska "statsunderstödstagarens rättigheter och skyldigheter på det sätt som klarheten kräver" framgå ur statsunderstödet beslut om beviljande.

Grunderna för återkrav bestäms huvudsakligen enligt statsunderstödslagen. I lagförslaget har det dock varit nödvändigt att inkludera vissa bestämmelser som kompletterar statsunderstödslagen med avseende på återkravet. Beskogningsskyldigheten som avses i lagförslaget är i kraft i tio år från anmälan om verkställande till skogscentralen, anmälan görs då anläggningsåtgärderna för beskogningen har slutförts. I lagförslaget beaktas situationer där äganderätten byts under beskogningskyldighetens giltighetstid.

Enligt 20 § 1 mom. i lagförslaget återkrävs beskogningsstödet av stödmottagaren som under tiden som ägare eller besittare inte har iakttagit beskogningsstödet villkor och beskogningskyldigheter. I övrigt föreskrivs grunderna för återkrav enligt 20 § i lagförslaget i statsunderstödslagen. Därför inkluderas inga andra bestämmelser om grunderna för återkrav i lagförslaget. I 21 § i statsunderstödslagen föreskrivs om skyldigheten att återkräva statsunderstöd och i 22 § om återkrav enligt prövning av statsunderstöd. I 22 § i statsunderstödslagen i de detaljerade motiveringarna för regeringens proposition konstateras att det i situationer som avses i 21 § i statsunderstödslagen är fråga om statsunderstödstagarens i hög grad felaktigt eller svikligt förfarande. I 22 § i lagen är det å andra sidan fråga om ändring av vissa omständigheter samt vissa förfaranden av statsunderstödstagaren som inte nödvändigtvis alltid är väsentliga på det sättet att följden systematisk är att betalningen av statsunderstödet upphör och återkrävs. I 26 § i statsunderstödslagen föreskrivs dessutom om jämkning. Jämkning kan vara aktuell om återbetalning eller återkrav till fullt belopp vore oskäligt med hänsyn till statsunderstödstagarens ekonomiska ställning och omständigheter eller beskaffenheten hos den egendom som förvärvats med statsunderstödet eller med hänsyn till det förfarande eller den förändring i omständigheterna som ligger till grund för återbetalningen eller återkravet. Enligt den nämnda bestämmelsen ska av särskilt vägande skäl beloppet som återkrävs eller räntan eller dröjsmålsräntan på dessa inte indrivnas till någon del.

I specialbestämmelserna i 25 § i lagförslaget förklaras detaljerna för ändringssökande av beskogningsstödet såsom exempelvis omprövningsförfarande och ändringssökande i beslut som gäller återkrav.

Med beaktande av omständigheterna ovan kan lagförslaget anses uppfylla kraven för god förvaltning och rättsskydd.

#### *Delegering av lagstiftningsbehörighet*

Delegeringen av lagstiftningsbehörigheten begränsar bestämmelsen i 80 § 1 mom. i grundlagen enligt vilken lagen ska föreskriva om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt frågor som enligt grundlagen annars omfattas av lag. Den som utfärdar förordningar kan dock genom lag bemyndiga att ge närmare bestämmelser om detaljerna kring individens rättigheter och skyldigheter. Bemyndigandet ska vara exakt och noggrant. Beskogningsstödet enligt lagförslaget är behovsprövat och det finansieras inom ramarna för det anslag som årligen är tillgängligt i statsbudgeten. Lagförslaget föreskriver om grunder för beviljandet av beskogningsstödet. Statsunderstödslagen tillämpas även huvudsakligen på behandlingen av beskogningsstödet. Enligt grundlagsutskottets etablerade praxis vid bedömningen av tillåtligheten av lagstiftningsmaktens delegering fästs vanligtvis uppmärksamhet vid den bemyndigande bestämmelsens exakthet och noggrannhet (RP 1/1998 rd, s. 132/II och GrUU 11/1999 rd). Grundlagsutskottet har även betonat i sin utlåtandep Praxis att statsrådets förordning inte kan ge allmänna rättsbestämmelser om till exempel grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter eller i ärenden som enligt grundlagen omfattas av lagen (GrUU 16/2002 rd).

## RP 150/2020 rd

Vid bedömningen om bemyndigandet att utfärda förordning riktas till statsrådet eller ministeriet har utgångspunkten i samband med grundlagsreformen konstaterats vara att statsrådets allmänna sammanträde avgör vittsyftande och principiellt viktiga ärenden samt sådana andra ärenden vars betydelse kräver det. Den här principen framkommer i 67 § i grundlagen om beslutsfattandet i statsrådet. Grundlagsutskottets utlåtandep Praxis lyfter även fram 80 § 1 mom. i grundlagen som en utgångspunkt att ministeriet närmast kan bemyndigas att utfärda förordningar om frågor av teknisk natur och frågor som har ringa samhällelig eller politisk betydelse (GrUU 33/2004 rd).

Statsrådet föreslås bemyndigas att utfärda mer detaljerade bestämmelser i 4 § 4 mom., 6 § 3 mom., 9 § 4 mom. och 10 § 4 mom. i lagförslaget. Jord- och skogsbruksministeriet föreslås å sin sida bemyndigas att utfärda mer detaljerade bestämmelser i 11 § 3 mom., 16 § 5 mom., 21 § 4 mom. och 22 § 4 mom. i lagförslaget. Mer detaljerat innehåll om dessa bestämmelser behandlas ovan under punkten Bestämmelser på lägre nivå än lag.

I lagförslaget föreskrivs om grunderna för rättigheterna och skyldigheterna avseende den sökande av besogningsstödet. Besogningssskyldighetens innehåll och grunderna för definieringen av besogningsstödet föreskrivs i lagförslaget. Statsrådet ger närmare bestämmelser om rättigheterna, till exempel stödbeloppet, och skyldigheterna, till exempel genomförandet av besogningen. Statsrådet ger inte allmänna nya rättsbestämmelser utan ger mer detaljerade bestämmelser i lagförslaget om redan föreskrivna ämnesshelheter.

Statsrådet ger närmare bestämmelser enligt 10 § 4 mom. i lagförslaget om kostnadsersättnings- och underhållsarvodesbeloppet för besogningsstödet. Grunderna för besogningsstödet belopp föreskrivs i 10 § 1 mom. i lagförslaget enligt vilket storleken på besogningsstödet fastställs på grundval av de kalkylerade genomsnittliga kostnaderna per hektar. För fastställandet tillhandahåller skogscentralen nödvändigt bakgrundsmaterial om verkställandet av andra stödsystem för skogsbruk. På grundval av materialet kan statsrådets förordning fastställa stödnivåerna för kostnadsersättningen och underhållsarvodet.

Statsrådet har behörighet att utfärda normer om tillämpningen av budgeten och bestämmelser som kompletterar budgetens anslagsnormer. Grundlagens bestämmelser om delegering av lagstiftningsmakten och utfärdande av förordning var inte avsett att inverka begränsande på statsrådets behörighet att utfärda normer (se RP 1/1998 rd, s. 132/II och GrUU 47/2001 rd och GrUU 39/2005 rd). Efter reformen av grundlagen har en allmän bestämmelse (7 c §) om statsrådets befogenhet lagts till i lagen om statsbudgeten (423/1988). Enligt 1 mom. i paragrafen kan närmare bestämmelser om användningen av anslag enligt statsbudgeten ges genom statsrådets förordning.

Befogenheterna till jord- och skogsbruksministeriet hänför sig till ärendehelheter av teknisk natur vilka till sin natur kan anses vara sådana att deras betydelse inte kräver behandling i statsrådet. Förfarandet i samband med ansökan av besogningsstöd samt fastställandet av innehållskraven i ansökan om besogningsstöd och anmälan om verkställande är av teknisk natur. Ministeriet ger även närmare bestämmelser om förfarandet vid utbetalningen av besogningsstödet och det tekniska genomförandet av besogningsstödet diskontering. Genom förordning av ministeriet föreskrivs även om antal och objekt avseende de kontroller som ingår i skogscentralens och Livsmedelsverkets uppgifter och om andra tekniska detaljer som hänför sig till att ordna tillsynen.

*Överföring av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter*

Enligt 124 § i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt kan dock endast ges till myndigheter.

Skogscentralen är inte en myndighet utan en självständig offentlighetslig institution enligt 1 § i skogsinformationslagen. Skogscentralen föreskrivs genom olika lagar uppgifter som inkluderar utövande av offentlig makt. Enligt propositionen är skogscentralens uppgift beviljande, utbetalning och övervakning av besogningsstödet samt utfärda anmärkningar till ombud och biträde. Framställning om återkrav av besogningsstöd och utfärdande av förbud till ombud och biträde till Livsmedelsverket ingår också i skogscentralens uppgifter. Uppgifterna som framställs Livsmedelsverket, dvs. återkrav av besogningsstöd och utfärdande av förbud ovan ska betraktas som uppgifter som inkluderar betydande utövning av offentlig makt. Ärenden avseende återkrav av stöd och utfärdande av förbud anses även i finansieringslagen som uppgifter som inkluderar betydande utövning av offentlig makt. Livsmedelsverket är en myndighet och kan därmed även ges uppgifter som inkluderar betydande utövning av offentlig makt.

Dock ska det bedömas separat om uppgifter som ges skogscentralen inkluderar betydande utövning av offentlig makt. Som betydande utövning av offentlig makt kan i denna bemärkelse anses till exempel på självständig prövning baserad rätt att använda maktmedel eller att på något annat konkret sätt ingripa i en enskild persons grundläggande fri- och rättigheter. (RP 1/1998 rd, s. 180/I). Lagförslaget innefattar inte bestämmelser om användning av maktmedel.

Grundlagsutskottet har gett riktlinjer om (GrUU 45/2006 rd) att myndighetsuppgifter bland annat är beslut om föreläggande av vite och beslut om återkrav av statsunderstöd. Återkrav av besogningsstöd är Livsmedelsverkets uppgift. I återkravsärenden är skogscentralens uppgift att göra en framställning till Livsmedelsverket och i det här avseendet är det inte fråga om betydande utövning av offentlig makt. I propositionen anses att endast beviljandet, utbetalningen och övervakningen inte är betydande utövning av offentlig makt. Grundlagsutskottet har inte ansett det problematiskt att verkställighetsuppgifterna enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) sköts av arbetslöshetskassorna som inte är myndigheter (GrUU 46/2002 rd). Utskottet konstaterar i utlåtandet ovan att enligt utskottets tolkningspraxis (t.ex. GrUU 19/2002 rd, s. 4) innebär tryggnad av kraven på rättssäkerhet och god förvaltning också att offentlighetslagen iakttas och att de som handlägger ärenden handlar under tjänsteansvar.

Skogscentrallagen hänvisar till förvaltningslagen, offentlighetslagen, språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003). Skyddet av personuppgifter och offentlighetsprincipen granskas i det här avsnittet som behandlar de grundläggande fri- och rättigheter i grundlagsdelen. Specialbestämmelserna om skyddet av personuppgifter och handlingarnas offentlighet finns i skogsinformationslagen. I specialbestämmelserna beaktas förutom skyddet av personuppgifter även offentlighetsprincipen. Personalen på skogscentralen som fattar beslut om och bereder ansökningarna, dvs. använder offentlig makt, omfattas av straffrättsligt tjänsteansvar enligt 15 § i skogscentrallagen. Olika förfarandebestämmelser för beviljandet, utbetalningen och övervakningen av stödet som inkluderats i propositionen främjar också rättsskyddet och god förvaltning. Förutom dessa tillämpas statsunderstödslagens bestämmelser på stöden.

Grundlagsutskottet anser i praktiken att granskningsbefogenheterna som riktar sig till hemfriden innebär rätt att på ett betydande sätt ingripa i vars och ens grundlagsskyddade hemfrid och att sådan befogenhet inte kan ges till en individ genom vanlig lag (GrUU 40/2002 rd, GrUU

## RP 150/2020 rd

46/2001 rd och GrUU 43/2010 rd). Med avseende på praxisen i nämnda grundlagsutskott inkluderades i lagförslaget ett uttryckligt omnämnande (21 §) om att skogscentralens granskning inte kan omfatta utrymmen som används för permanent boende.

Förbudet som utfärdas åt ombudet kan betraktas som ingripande i vederbörande persons grundläggande fri- och rättigheter. Trots att förbudet är tidsmässigt, innehållsmässigt och regionalt begränsat och trots att beslutet om förbud omfattas av besvärshöjning, kan det föreslagna förbudet betraktas som ingripande på ett betydande sätt i individens grundläggande fri- och rättigheter. Därför föreslås att skogscentralens uppgifter endast skulle omfatta framställning om utfärdande av beslut till Livsmedelsverket. Livsmedelsverket beslutar om utfärdande av beslut.

Med avseende på stöden som avses i propositionen är det ändamålsenligt att stöd som återkrävs även i fortsättningen kan utmätas utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007). Denna lag upphävde lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Det är inte nödvändigt att i lagförslaget inkludera en bestämmelse enligt vilken det återkrävda stödet kan utmätas utan dom eller beslut eftersom det finns en sådan bestämmelse i 35 § i statsunderstödslagen. I nämnda paragraf hänvisas till den upphävda lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg. Lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg har dock en övergångsbestämmelse där det konstateras att om det i annan lag eller förordning hänvisas till lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg tillämpas motsvarande bestämmelse i ifrågavarande lag. Eftersom Livsmedelsverket beslutar om återkrav av stöd i stället för skogscentralen är bestämmelsen i det här avseendet inte heller problematisk med avseende på grundlagen.

Skogscentralens förvaltningsbeslut omfattas av besvärshöjning. Enligt förslaget tillämpas statsunderstödslagens bestämmelser på ändringssökandet. Det första obligatoriska skedet med avseende på skogscentralens beslut är omprövningsförfarandet. Ett beslut som fattats med anledning av en begäran om omprövning får överklagas enligt vad som föreskrivs i lagen om rättegång i förvaltningsärenden. På Livsmedelsverkets beslut om återkrav och utfärdande av förbud till ombud och biträde tillämpas dock inte det obligatoriska omprövningsförfarandet. Dessa beslut kan enligt 25 § i lagförslaget överklagas direkt till förvaltningsdomstolen.

I skogscentrallagen föreskrivs om skogscentralorganisationen. Denna lag bedömdes av grundlagsutskottet. Grundlagsutskottet konstaterade i sitt utlåtande (GrUU 53/2010 rd) att de dåvarande skogscentralerna ända sedan 1928 under olika namn skött uppgifter som hör samman med att främja och utöva tillsyn över enskilt skogsbruk. Det handlar alltså om en i högsta grad etablerad administrativ lösning. Det kan konstateras att skogscentralen i nuläget sköter uppgifter som grundar sig på verkställandet av finansieringslagen. Den verkställde även stödsystemet enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk som förklaras i punkten Nuläge och bedömning av nuläget. Stödsystemet inkluderade beskogning av ett område som lämpar sig för skogsodling som en skogsbruksåtgärd.

Med avseende på ovanstående anses det i propositionen att det faktum att verkställighetsuppgifterna som avses i lagförslaget ges till skogscentralen uppfyller kravet i 124 § i grundlagen om att det är nödvändigt för en ändamålsenlig skötsel av uppgifter och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning.

Med stöd av det som anges ovan kan lagförslaget behandlas enligt vanligt lagstiftningsförfarande.

*Kläm*

**RP 150/2020 rd**

På de grunder som angetts ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning:

## Lag

### om temporärt stöd för beskogning

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

#### 1 §

##### *Lagens syfte*

Syftet med denna lag är att genom att stödja beskogning öka skogsarealen och kolsänkorna samt minska utsläppen av växthusgaser i de objekt som ska beskogas utan att försvaga naturens mångfald.

#### 2 §

##### *Beviljande av beskogningsstöd*

Beskogningsstöd får inom ramen för det anslag som årligen anvisas i statsbudgeten användas för beskogning av i 5 § avsedda godtagbara områden för beskogningsstöd.

Beskogningsstödet beviljas i form av sådant stöd av mindre betydelse som avses i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om tillämpningen av artiklarna 107 och 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt på stöd av mindre betydelse (*allmänna de minimis-förordningen*).

#### 3 §

##### *Tillämpning av andra bestämmelser samt statsbidragsmyndighet*

På beskogningsstödet tillämpas dessutom statsunderstödslagen (688/2001) med undantag för dess 13 § 3 och 4 mom.

På anskaffning som finansieras med beskogningsstöd tillämpas lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016) till den del anskaffningen omfattas av tillämpningsområdet för den lagen.

I frågor som hänför sig till beskogningsstöd är det Finlands skogscentral, nedan *skogscentralen*, som är statsbidragsmyndighet enligt statsunderstödslagen. I fråga om beslut om återkrav av beskogningsstöd som beviljats av skogscentralen är det dock Livsmedelsverket som är statsbidragsmyndighet.

#### 4 §

##### *Stödmottagare*

Endast enskilda markägare kan vara mottagare av beskogningsstödet.

Med enskilda markägare avses i denna lag

1) fysiska personer,

2) innehavare av arrenderätt, av nyttjanderätt som baserar sig på testamente, av efterlevande makes besittningsrätt, av pensionsrätt eller någon annan motsvarande rätt, om innehavaren är en fysisk person,

3) sådana samfund, sammanslutningar och dödsbon där alla bolagsmän, medlemmar eller delägare är fysiska personer och samfundets eller sammanslutningens huvudsakliga syfte är att bedriva gårdsbruk eller skogsbruk,

4) stiftelser vars verksamhet till största delen utgörs av gårdsbruk eller skogsbruk,

5) sådana delägarlag för samfällda skogar och sådana delägarlag för i lagen om samfälligheter (758/1989) avsedda samfälligheter där minst hälften av andelarna ägs av fysiska personer.

Förutom vad som föreskrivs i 2 mom. betraktas som enskilda markägare också sådana fysiska personer som äger fastigheten tillsammans med ett bolag, om de fysiska personernas ägarandel av fastigheten är minst 50 procent och om bolagets huvudsakliga syfte är att bedriva gårdsbruk eller skogsbruk. Som enskilda markägare betraktas inte sådana fonder om vilka det föreskrivs i lagen om placeringsfonder (213/2019) eller i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014).

Närmare bestämmelser om vad som anses vara huvudsakligt bedrivande av gårds- eller skogsbruk enligt 2 och 3 mom. och när bedrivandet av gårds- eller skogsbruk kan anses utgöra största delen av en stiftelses verksamhet utfärdas genom förordning av statsrådet.

## 5 §

### *Godtagbart område för beskojningsstöd*

Godtagbart område för beskojningsstöd är annan mark än jordbruksmark och annan mark än skogsmark.

Med jordbruksmark avses i den här lagen jordbruksareal enligt artikel 4.1 e i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009 samt ett område för vilket det betalas stöd endast med stöd av lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001).

Med jordbruksmark avses även sådan miljöavtalsareal som anges i bestämmelser om miljöersättning som utfärdats med stöd av 5 § i lagen om vissa programbaserade ersättningar till jordbrukare (1360/2014) eller avses i bestämmelser som utfärdats med stöd av tidigare lagstiftning, och som ingåtts för skyddszoner, landskapet och främjandet av naturens mångfald, vårdbiotoper eller våtmarker, samt sådan naturbetesmark enligt de bestämmelser om kompensationsersättning som utfärdats med stöd av 6 § i den lagen för vilken kompensationsersättning betalas.

Med jordbruksmark avses dock inte områden som tagits ur odlingsbruk och som inte efter år 2019 varit föremål för ansökningar som avser stödssystem som helt eller delvis finansieras av Europeiska unionen. Med jordbruksmark avses inte heller ett område som tagits ur odlingsbruk innan ansökan om beskojningsstöd gjordes och som varit föremål för en stödansökan som avses ovan efter år 2019, om områdets odlingskicks är dåligt, områdets storlek är högst en hektar och det helt eller huvudsakligen angränsar till skogsmark och det på området finns plantor av vedväxter, kärrvegetation eller annan motsvarande vegetation men området inte ändå är skogsmark enligt denna lag.

Med skogsmark avses i denna lag ett område som enligt Statistikcentralens nationella markanvändningsklassificering är skogsmark (F11) samt ett område där det enligt 5 a § 2 mom. i skogslagen (1093/1996) inte föreligger någon förnyelseskyldighet för att området är lågproduktivt med avseende på virkesproduktion.



6 §

*Förutsättningar för beviljande av beskogningsstöd*

Förutsättningar för beviljande av beskogningsstöd är utöver det som föreskrivs i 5 § att det område som ansökan om beskogningsstöd gäller

- 1) är lämpligt för skogsodling med avseende på natur och vattenhushållning,
- 2) är ett minst 0,5 hektar stort enhetligt, i genomsnitt minst 20 meter brett område,
- 3) är sådant att beskogningen inte försvagar naturens mångfald,
- 4) är sådant att beskogningen inte väsentligen försvårar bevarandet av ett öppet landsbygdslandskap och inte strider mot planbegränsningarna enligt markanvändnings- och bygglagen (132/1999),
- 5) inte tidigare har beskogats med statlig finansiering enligt bestämmelser om åkerbeskogning som utfärdats med stöd av 15 § 2 mom. i lagen om strukturpolitiska åtgärder inom jord- och skogsbruket (1303/1994) eller med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) och på nytt röjts till jordbruksmark eller på annat sätt varit föremål för offentlig eller privat finansiering gällande beskogning eller som inte samtidigt är föremål för någon annan anhängig ansökan som lämnats till en offentlig eller privat aktör med avseende på beskogning, med undantag för det förfarande som avses i 10 § 3 mom.,

6) är ett sådant område där inga anläggningsåtgärder för beskogning har inletts.

Beskogningsstöd får inte beviljas för odling av julgranar.

Närmare bestämmelser om områden som är lämpliga för skogsodling med avseende på natur och vattenhushållning och beaktande av regionala omständigheter utfärdas genom förordning av statsrådet.

7 §

*Anmälan om stöd av mindre betydelse*

En förutsättning för beviljande av beskogningsstöd är utöver det som föreskrivs ovan att den som ansöker om stöd lämnar skogscentralen en sådan redogörelse som avses i artikel 6.1 i allmänna de minimis-förordningen.

8 §

*Beskogningsskyldighet*

Den som ansöker om beskogningsstöd ska förbinda sig att se till att det beskogade området vårdas under plantskedet på det sätt som avses i 9 § och att bevara området som skogsmark i enlighet med bestämmelserna i skogslagen (*beskogningskyldighet*).

Beskogningskyldigheten är bindande för stödmottagaren efter att det beslut som avses i 14 § har meddelats.

Verksamhet i enlighet med 3 § 1 mom. i skogslagen strider mot beskogningskyldigheten.

Beskogningskyldigheten varar i tio år från det att anmälan om verkställande enligt 16 § lämnats in.

9 §

*Verkställande av beskogning*

På torvbaserade områden ska beskogningen genomföras genom plantering och på mineraljordar samt tidigare torvproduktionsområden genom plantering eller sådd. Trädslaget ska lämpa sig för växtplatsen. Skogsodlingsmaterialet ska till sitt ursprung vara lämpligt för växtplatsen. Planteringsstätheten ska beroende på trädslag vara 1 600–2 500 plantor per hektar. Innan beskogningen genomförs ska vid behov markytan behandlas, besogningsgödsling utföras och ytvegetationen bekämpas samt sly röjas om området är lindrigt slybevuxet.

De anläggningsåtgärder för beskogning som avses i 1 mom. ska vara slutförda vid utgången av det andra kalenderåret efter det att det stödbeslut som avses i 14 § har meddelats.

För att säkerställa plantbeståndets tillväxt ska behövlig gräsbekämpning genomföras. Vid behov ska hjälpplantering eller hjälpsådd och annan eftervård av plantbeståndet ombesörjas.

Närmare bestämmelser om trädslag, plant- och frö mängd på olika växtplatser, skogsodlingsmaterialets ursprung, åtgärder som ska utföras före genomförandet av beskogningen, plantbeståndets eftervård och övriga åtgärder gällande beskogning utfärdas genom förordning av statsrådet.

10 §

*Beskogningsstödet belopp*

Beskogningsstödet beviljas stödmottagaren i form av ett understöd som består av kostnadsersättning och underhållsarvode. Kostnadsersättningen beräknas på grundval av den kalkylerade genomsnittliga kostnaden per hektar för beskogningens anläggningsåtgärder och den är en fast ersättning. Underhållsarvode beräknas på grundval av de kalkylerade genomsnittliga kostnaderna per hektar för underhållsåtgärderna i plantskedet av beskogningen. Underhållsarvode är ett fast arvode som betalas i två poster.

Beskogningsstödet belopp kan graderas på grundval av de faktiska kalkylerade genomsnittliga kostnaderna och arbetsmängden så att det för torvbaserade områden betalas ett högre stöd än för mineraljordar och tidigare torvproduktionsområden. Beskogningsstödet belopp kan även graderas enligt åtgärderna som främjar den biologiska mångfalden.

Beskogningsstödet beviljas stödmottagaren endast som underhållsarvode, om anläggningsåtgärderna för det område som besogas genomförs på annat sätt än med medel som avses i denna lag. Den som ansöker om stödet ska då i den ansökan som avses i 11 § ange med vilka medel beskogningens anläggningsåtgärder utförs.

Närmare bestämmelser om storleken på beskogningsstödet kostnadsersättning och underhållsarvode utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §

*Ansökan om beskogningsstöd*

Ansökan om beskogningsstöd görs skriftligen hos skogscentralen. Ansökan ska även innehålla den redogörelse som avses i 7 § och den förbindelse som avses i 8 §.

I ansökan ska det anges

1) om ett förfarande enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) har genomförts eller pågår på det område som ansökan avser,

2) namn och kontaktuppgifter för den som ansöker om stöd och den som eventuellt avfattat dokumentet.

## RP 150/2020 rd

Närmare bestämmelser om ansökan om stöd och de uppgifter som ska anges i ansökan utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

### 12 §

#### *Ansökan om beskojningsstöd i samägarsituationer*

Sådana samägare till ett samägt område, som tillsammans äger minst 60 procent av området och som inkluderar de samägare som förvaltar området, har gemensamt rätt att ansöka om beskojningsstöd och genomföra beskojning på det samägda området och ta emot beskojningsstöd. En förutsättning är dock att de avstår från att avkräva de samägare som inte medverkar i åtgärderna på beskojningskostnader och att de förbinder sig att ensamma stå för det ansvar, de skyldigheter och de påföljder som följer av det stödbeslut som avses i 14 §. Samma rätt har också en samägare som ensam äger minst 60 procent av området och som är den samägare som förvaltar området.

Det som föreskrivs i 1 mom. tillämpas även på sådana delägare i ett oskiftat dödsbo vars beräknade andel vid tidpunkten för beviljandet av stödet är minst 60 procent av det område som ansökan gäller.

På samägare tillämpas i övrigt vad som föreskrivs i 28 § 2, 4 och 5 mom. i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015).

Utöver vad som föreskrivs i 11 § 1 och 2 mom. ska det i ansökan även anges hur de samägare till området som inte ansöker om stöd har informerats om den planerade beskojningen och hurdan rådgivning de fått om att underrätta sökandena om sin eventuella negativa ståndpunkt i ärendet. Denna information behöver dock inte lämnas om det inte är möjligt att nå dem utan stora svårigheter.

Närmare bestämmelser om ansökan om stöd i samägarsituationer får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

### 13 §

#### *Utlåtande som inhämtas innan stödbeslutet fattas*

Innan ett stödbeslut som avses i 14 § fattas ska skogscentralen begära ett utlåtande om ansökan av den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen.

Närings-, trafik- och miljöcentralen ska i sitt utlåtande ta ställning till hur förutsättningarna enligt 6 § 1 mom. 3–6 punkten uppfylls samt vid behov till de omständigheter som avses i 5 § 4 mom. och till vattenhushållningen på det område som ska beskojas. Om ansökan i sin helhet gäller ett tidigare torvutvinningsområde behöver centralen i utlåtandet dock inte ta ställning till om förutsättningen enligt i 6 § 1 mom. 3 punkten uppfylls. Utlåtandet är bindande.

### 14 §

#### *Stödbeslut*

När skogscentralen fattar stödbeslut om beviljande eller avslag av beskojningsstöd ska det i 13 § 2 mom. avsedda bindande utlåtandet av närings-, trafik- och miljöcentralen beaktas.

Om genomförandet av beskojningen omfattas av en sådan miljökonsekvensbedömning som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, får stödbeslutet inte fattas förrän skogscentralen fått tillgång till miljökonsekvensbeskrivningen enligt 19 § i den lagen och till kontaktmyndighetens motiverade slutsats i anslutning till den. Av stödbeslutet ska det framgå hur bedömningen har beaktats i beslutsprövningen.

## RP 150/2020 rd

Beskogningsstödet beviljas förutsatt att beskogningsåtgärderna genomförs i enlighet med den av skogscentralens godkända ansökan eller de ersättande åtgärder som skogscentralen förutsätter.

Beskogningsåtgärderna får inledas först efter att skogscentralen har fattat ett positivt stödbeslut om beskogningsstödet. Detta gäller även det förfarande som avses i 10 § 3 mom.

Utöver vad som föreskrivs i statsunderstödslagen ska det av skogscentralens stödbeslut framgå

- 1) beskogningsstödet stöd villkor,
- 2) att det är fråga om ett stöd av mindre betydelse,
- 3) att stödet beviljas enligt villkoren i och i enlighet med allmänna de minimis-förordningen,
- 4) allmänna de minimis-förordningens publikationsuppgifter i Europeiska unionens officiella tidning,
- 5) beloppet på det beviljade beskogningsstödet av mindre betydelse.

Av stödbeslutet ska det även framgå att kostnadsersättningen och underhållsarvodets bägge poster diskonteras på det sätt som anges i allmänna de minimis-förordningen. Den tidpunkt för beviljandet av stödet som avses i den förordningen avser dagen för undertecknandet av det stödbeslut som avses i denna paragraf.

### 15 §

#### *Hur ett stödbeslut förfaller*

Om stödmottagaren inte genomför beskogningen inom den tidsfrist som avses i 9 § 2 mom. förfaller skogscentralens stödbeslut och rätten till beskogningsstöd.

Skogscentralen kan, innan den tidsfrist som avses i 9 § 2 mom. har löpt ut, efter ansökan förlänga stödbeslutets giltighetstid om underlåtenheten att iaktta tidsfristen beror på plantbrist, väderförhållanden eller andra oväntade, oförutsedda händelser eller annat oöverstigligt hinder. Stödbeslutets giltighetstid kan förlängas högst två gånger för ett kalenderår i sänder.

### 16 §

#### *Anmälan om verkställande och utbetalning av beskogningsstöd*

I fråga om slutförandet av anläggningsåtgärderna för det område för vilket beskogningsstöd beviljats ska det göras en anmälan om verkställande till skogscentralen utan dröjsmål, dock senast när den tidsfrist som avses i 9 § 2 mom. går ut. I anmälan om verkställande ska namnet på och kontaktuppgifterna till den som upprättat dokumentet anges. Det beskogningsstöd som betalas ut på grundval av anmälan om verkställande får uppgå till högst det belopp som fastställts i stödbeslutet enligt 14 §.

Beskogningsstödet kostnadsersättning betalas till stödmottagaren som en engångsersättning efter det att skogscentralen har mottagit anmälan om verkställande.

Den första posten av beskogningsstödet underhållsarvode utbetalas till stödmottagaren två år och den andra posten åtta år efter det att skogscentralen på grundval av den mottagna anmälan om verkställande betalat ut kostnadsersättningen. Båda gångerna ska den post som betalas ut utgöra hälften av underhållsarvodet.

Skogscentralen ska fatta ett beslut om utbetalningen av beskogningsstöd, om kostnadsersättningen inte betalas ut i enlighet med stödbeslutet enligt 14 § och anmälan om verkställande eller om underhållsarvodet inte betalas ut i enlighet med stödbeslutet.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om verkställande, förfarandet vid utbetalningen av beskogningsstöd och det tekniska genomförandet av beskogningsstödet diskontering utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

*Överföring av skyldigheterna och rättigheterna enligt stödbeslutet*

Vid en överföring av äganderätten eller besittningsrätten till ett område som omfattas av ett stödbeslut övergår stödmottagarens rättsliga ställning med de skyldigheter och rättigheter som följer av denna lag på områdets nya ägare eller innehavare. Dessa skyldigheter och rättigheter ingår i stödbeslutet.

18 §

*Upphävande av beskogningsskyldigheten*

Om det beskogade området eller en del av det löses in och användningen av området för skogsbruksändamål därmed väsentligt förhindras ska skogscentralen då den fått kännedom om saken upphäva beskogningskyldigheten på basis av ansökan.

Skogscentralen kan upphäva beskogningskyldigheten för det beskogade området om fortsatt skyldighet inte är ändamålsenlig eller möjlig på grund av att

1) området eller en betydande del av det i en plan anvisas för något annat ändamål än för skogsmark,

2) ett miljöstödsavtal enligt lagstiftningen om finansiering av skogsbruk eller ett motsvarande avtal ingås för området eller en betydande del av det, eller

3) området omfattas av användningsbegränsningar eller åtgärdsförbud som meddelats med stöd av lag.

Om markägaren slutar använda området eller en betydande del av det som skogsmark i enlighet med beskogningskyldigheten mindre än tio år efter anmälan om verkställande, ska skogscentralen upphäva beskogningskyldigheten för området.

19 §

*Återbetalning av beskogningsstöd*

Stödmottagaren ska betala tillbaka beskogningsstödet i en situation som avses i 18 § 3 mom. Bestämmelser i övrigt om grunderna för återbetalningen av beskogningsstödet finns i 20 § i statsunderstödslagen.

Stödmottagaren är inte skyldig att återbetala beskogningsstöd i situationer som avses i 18 § 1 och 2 mom.

Ett beskogningsstöd som ska betalas tillbaka med stöd av denna lag eller 20 § i statsunderstödslagen ska återbetalas till skogscentralen. Om stödet har betalats ut i flera poster ska det på det belopp som återbetalas betalas ränta enligt 24 § i statsunderstödslagen från den senaste utbetalningen av beskogningsstödet eller från det att stödet betalats ut i sin helhet.

20 §

*Återkrav av beskogningsstöd*

Beskogningsstödet återkrävs av en stödmottagare som inte under sin tid som ägare eller innehavare har iakttagit beskogningsstödet villkor och beskogningskyldigheten. Beskogningskyldigheten på området upphör till följd av återkravet.

Bestämmelser i övrigt om grunderna för återkrav av beskogningsstöd finns i statsunderstödslagen. Enligt 28 § 2 mom. i statsunderstödslagen får åtgärder för återkrav av beskogningsstöd

inte längre vidtas när tio år förflutit från utbetalningen av den sista posten av underhållsarvodet. Om det är fråga om försummelse av skyldigheten att bevara ett beskogat området som skogsmark enligt besknings-skyldigheten, räknas den tidsfrist som avses i 28 § 2 mom. i statsunderstödslagen dock från utgången av skyldighetens giltighetstid.

Om stödet har betalats ut i flera poster ska det på det belopp som återkrävs betalas ränta enligt 24 § i statsunderstödslagen från den senaste utbetalningen av beskningsstödet eller från det att stödet betalats ut i sin helhet. Ränta enligt den paragrafen ska betalas fram till den dag då skogscentralen lämnar en framställning enligt 4 mom. till Livsmedelsverket.

Skogscentralen ska göra en framställning till Livsmedelsverket om återkrav av beskningsstödet, om centralen får kännedom om en sådan grund för återkrav som anges i 21 eller 22 § i statsunderstödslagen. Därefter beslutar Livsmedelsverket om återkrav av stödet. Om det belopp som återkrävs är högst 100 euro får beloppet efterskänkas.

Skogscentralen ska också göra en framställning till Livsmedelsverket om återkrav av beskningsstödet om centralen får kännedom om att stödet har beviljats i strid mot allmänna de minimis-förordningen. Livsmedelsverket ska då bestämma att stödet ska återkrävas.

Om bestämmelserna om förfarandet i fråga om samägda fastigheter har tillämpats när beskningsstöd beviljats, får stödet med avvikelse från 1 mom. inte återkrävas av en sådan samägare som inte har mottagit något stöd, om inte denna samägare eller den nya samägaren själv har deltagit i den verksamhet som utgör grunden för att stödet återkrävs.

## 21 §

### *Skogscentralens tillsynsuppgift*

Skogscentralen utövar tillsyn över och granskar förutsättningarna för beviljande och utbetalning av beskningsstöd och iakttagandet av de skyldigheter som hänför sig till beskningsstödet. Bestämmelser om tillsyn och granskning finns i 15—17 § i statsunderstödslagen. På granskning tillämpas dessutom vad som föreskrivs i 39 § i förvaltningslagen (434/2003). Granskning får inte utföras i utrymmen som används för boende av permanent natur.

Skogscentralen ska ge stödmottagaren möjlighet att avhjälpa de brister som konstaterats vid en terrängbesiktning eller någon annan granskning, om bristerna är små och relativt lätt kan avhjälpas.

Skogscentralens ska också bevara och sammanställa uppgifter om beskningsstödet i enlighet med vad som krävs enligt allmänna de minimis-förordningen.

Bestämmelser om antalet av och föremålet för de granskningar som ska utföras av skogscentralen och om andra tekniska detaljer som hänför sig till ordnandet av tillsynen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

## 22 §

### *Jord- och skogsbruksministeriets och Livsmedelsverkets tillsynsuppgift*

På jord- och skogsbruksministeriet tillämpas det som i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets uppgift att övervaka skogscentralens verksamhet samt om ministeriets rätt att få uppgifter om användningen och uppföljningen av stödet och om dem som ansöker om och mottar stöd samt utföra granskningar som avser skogscentralens verksamhet.

I fråga om Livsmedelsverkets uppgift att övervaka skogscentralens verksamhet tillämpas vad som i 1 mom. föreskrivs om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift. Jord- och skogsbruksministeriet kan ålägga Livsmedelsverket att utföra granskningar som avser skogscentralens verksamhet.

## RP 150/2020 rd

Livsmedelsverket ska på skogscentralens begäran med ändamålsenliga mellanrum jämföra uppgifterna i Livsmedelsverkets åkerskiftesregister och de områden för vilka beskningsstöd söks för att säkerställa att områdena är godtagbara för beskningsstöd enligt 5 §.

Bestämmelser om antalet av och föremålet för de granskningar som ska utföras av Livsmedelsverket och om andra tekniska detaljer som hänför sig till ordnandet av tillsynen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

### 23 §

#### *Anteckningsskyldighet och skyldighet att bevara uppgifter samt skyldighet att lämna uppgifter*

Stödmottagaren har anteckningsskyldighet gällande beskogningen. Anteckningarna ska grunda sig på verifierat gällande beskogningen som ska numreras enligt anteckningarna. Anteckningsskyldigheten kan även uppfyllas med hjälp av bokföring. Anteckningar, bokföring och verifierat ska bevaras i tio år från det att beskningsstödet sista betalningspost betalades ut. Stödmottagaren ska dessutom under motsvarande tid vid behov bevara handlingar av vilka det beskogade områdets jordart framgår.

Det som föreskrivs i 1 mom. gäller även en sådan utomstående aktör som avses i 3 mom.

I fråga om den som avfattet ansökan enligt 11 § och anmälan om verkställande samt andra ombud och biträden som stödmottagaren anlitat och i fråga om en utomstående aktör som anlitas för att genomföra beskogningen tillämpas vad som i 14 § i statsunderstödslagen föreskrivs om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter.

### 24 §

#### *Anmärkning och temporärt förbud*

Skogscentralen kan ge en anmärkning till ett ombud och ett biträde som i ansökningar om beskningsstöd och anmälningar om verkställande eller i ovannämnda handlingar lämnar skogscentralen vilseledande eller felaktiga uppgifter.

Livsmedelsverket kan på framställning av skogscentralen förbjuda ett ombud eller biträde att upprätta handlingar som avses i 1 mom., om ombudet eller biträdet trots en anmärkning från skogscentralen har lämnat vilseledande eller felaktiga uppgifter upprepade gånger och om ombudets eller bitrådets förfarande utan att det uppdragats skulle ha lett till att skogscentralen på grund av de vilseledande eller felaktiga uppgifterna hade fattat ett felaktigt beslut enligt 14 § om beviljande av beskningsstöd eller felaktigt hade betalat ut beskningsstöd på grundval av en anmälan om verkställande enligt 16 §.

Av beslutet om förbud ska förbudets giltighetstid framgå. Förbudet kan meddelas för högst ett år och det ska avgränsas geografiskt. Ett förbud på ett år kan endast meddelas om verksamheten har varit omfattande.

### 25 §

#### *Ändringssökande*

Bestämmelser om sökande av ändring i statsbidragsmyndighetens beslut finns i statsunderstödslagen. Ärenden som gäller återkrav samt temporära förbud för ombud och biträden får dock överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen utan omprövningsförfarande.

Ett utlåtande som avses i 13 § får inte överklagas genom besvär.

## RP 150/2020 rd

### 26 §

#### *Maskinell underskrift*

Beslut om beviljande, utbetalning eller förvägrande av stöd som skogscentralen har upprättats genom automatisk databehandling får undertecknas maskinellt.

### 27 §

#### *Mätningar i terrängen*

Vid sådana mätningar i terrängen som hänför sig till denna lag används de metoder för mätning och värdering som allmänt används inom skogsbruket.

### 28 §

#### *Skogscentralens samarbete med myndigheterna*

Vid verkställigheten av denna lag ska skogscentralen i behövlig utsträckning samarbeta med Livsmedelsverket, närings-, trafik- och miljöcentralen, Lantmäteriverket, Museiverket och de kommunala landsbygdsnäringsmyndigheterna.

### 29 §

#### *Ikraftträdande*

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2021 och gäller till och med den 31 december 2023.

På ansökningar som är anhängiga när denna lag upphör att gälla tillämpas denna lag också efter det att lagen har upphört att gälla till och med den 30 juni 2024.

Beskogningsstöd enligt denna lag kan dock sökas först den 1 mars 2021.

Helsingfors den 5 oktober 2020

**Statsminister**

**Sanna Marin**

Jord- och skogsbruksminister Jari Leppä